

ҚУРБОНАЛИ РАҶАБ

**ФУРЎҒИ
ПИРӢ**

Душанбе
«Адиб»
2012

ББК-84 Тоҷик 7-5
Р-45

Мухаррир Гурез Сафар

Р-45 Қурбоналӣ Раҷаб. Фурӯғи пирӣ (маҷмӯаи шеърҳо).
– Душанбе 2012, 160 саҳ.

Гурғӯлисарои машҳури тоҷик, пири қофиядон ва шоири халқӣ Қурбоналӣ Раҷаб дастае аз шеърҳои сурудаи солҳои гуногуни умрашро чун дастархони пирӣ пеши хонандагон кушодааст.

ISBN 978-99947-2-164-1

© Қурбоналӣ Раҷаб, 2012

БАҲОРОН

Баҳорон ҳар кучо гулҳо шукуфта,
Гули наргис, гули раъно шукуфта,
Ба сони наварӯсе лола рангин,
Бидидам дар лаби дарё шукуфта.
Мисоли тукмаҳои аскарон бин,
Гули қоқуй дар саҳро шукуфта.
Дарахтон карда гул, гулҳо ба гулшан
Ба сони чехраи занҳо шукуфта.
Дар ин фасли баҳори оламоро
Зи шодӣ чехраҳои мо шукуфта.
Ба ранги бӯи хуш садбарг бо ноз
Ба сони чехраи Лайло шукуфта.
Ба монанди арӯси куртагулгун
Бубин, Қурбоналӣ, дунё шукуфта.

НАВБАТ БА ДАРДУ ҒАМ ШУД

Майдони чанг дидам,
Эй нури ҳар ду дида,
Гургу паланг дидам
Бисёр саф кашида.

Ҳангоми чанги душман
Ногоҳ тир хӯрдам.
Ҷонам ки сӯхт, гуфтам:
Вой очачон, бимурдам.

Бо қудрати илоҳӣ
Аз чанг бар бигаштам,
Чун марди бобароре
Соҳибзафар бигаштам...

Дидори ёр дидам,
Хешу табор дидам.
Ҳам модари азизи
Чашминтизор дидам.

Аз ранҷҳои дунё
Шуд пир модари ман,
Ҳайфо, ки рафт аз даҳр.
Он давлати сари ман.

Монанди модари чон
Ман ҳам чу пир гаштам,
Дар пеши нокасу кас
Хору захир гаштам.

Сад бор шукр гӯям-
Ҳаштодсола гаштам,
Чу кӯҳи кандагӣ
Аз тори ёла гаштам.

Аз рӯи пирсолӣ
Қувват тамои кам шуд,
Бигашт хуррамиву
Навбат ба дарду ғам шуд.

Мурғе ба ман бигуфто
Бо ҳар нафас кашидан:
Қурбоналӣ, бикун шукр
То бар қазо расидан.

ДАНҒАРА

Баски дорад сарзамини зарнисоре Данғара,
Мешавад бисёр чояш пахтазори Данғара.
Ҳаст рӯди Вахш, ки чорӣ ба сӯи Данғара,
Мешавад мисли гулистон рангу рӯи Данғара.
Мешавад як шаҳри зебои калоне Данғара,
Маскани сайри ҳазорон одамоне Данғара.
Мешавад аз кори одамзод чое Данғара
Як диёри дилкушову дилрабоне Данғара.
Бахт механдад ба рӯи мардумони Данғара,
Файз резад бар замин аз осмони Данғара.
То чаҳон бошад ба ҳар як хонадони Данғара
Кам намегардад зи хонҳо обу нони Данғара.

ТАНҲОСТ ҚОЯМ

Агар чун мискине ё марди боям,
Агар ё баста дар банди чафоям,
Ризогии Худо ҳар чи ки бошад,
Мани мискин ба фармонаш ризоям.
Ба ҳар қое, ки бошам, ҳаст баста
Таноби марг андар дасту поям.
Агар сад сол бинам умр охир,
Аз аҳли байту худ охир ҷудоям.
Дареғ аз зиндагониҳо, ки охир
Фалак рӯзе бисозад бенавоям.
Дареғ, аз дӯстон гашта ҷудову
Ба гӯре як сари танҳост қоям.
Дар анҷоми сурудам бар шумо ман
Гиреҳи қалби ҳудро мекушоям:-
Муродам ин, ки бинам дар қиёмат
Ҷамоли ҳам Худо, ҳам Мустафоям.

УММАТИ ПАЙҒАМБАР АСТ

Гарчи одам соҳиби не бол ҳасту не пар аст,
Дар тамоми кори олам лек ӯ фатҳовар аст.
Мискине қалби кушода дорад аз баҳри саҳо,
Сад маротиб ӯ зи бойи мумсике болотар аст.
Кӯрро мардум ҳамегӯяд, ки душман бар худост,
Лек ман гӯям, гунаҳкори асосӣ ин кар аст.
Шавҳараш ранчида бошад, зан ба дӯзах меравад,
Ҷаннати зан ту бидон, дар зери пой шавҳар аст.
Мард агар зан дораду рафта зинкорӣ кунад,
Рӯсиёхе гашта дар дунёи рӯзи маҳшар аст.
Ду малоик дар ду китфи банда доим маҳкам аст,
Ҳар гуноҳи кардааш бинвишта рӯи дафтар аст.
Мард агар бо зан кунад ҷангу ҷидоли бегумон,
Мард не, бераҳм ӯ, аз золимон золиитар аст.
Дар бари ҷумла дарахтони базеби кишварам
Қад ба боло чун алиф зебо дарахти ар-ар аст.
Гар нависад таърихи рӯи ҷаҳонро ҳар адиб,
Ҳеч як дафтар намемонад, ҷаҳони бебар аст.

Ҳар ки тоат мекунад, фикри қиёмат мекунад,
Бо Худо ӯ банда асту уммати пайғамбар аст.
Дар қатори зиндаҳо Қурбоналиро ҷовидон
Зинда номаш дар миёни ҷумла халқи кишвар аст.

ОРЗУИ ПАДАР

Худо бачча диҳад бар кас агар, чун Бехзод бошад,
Ба илму боадаб, соҳибхунар чун Бехзод бошад.
Ба ҷои коргаҳ рафтан нагашта соз шаб равшан,
Шуда бедор чун мурғи саҳар, чун Бехзод бошад.
Барои мардуми кишвар чу як фарзанди хизматгар,
Чу нахли қадбаланду пурсамар, чун Бехзод бошад.
Ҷавоне, ки аз ӯ боре надида мӯр озоре,
Зи ҳоли мискине ёбад хабар, чун Бехзод бошад.
Зи гармихову сармоҳо ҳамеша гашта пуртоқат,
Чу шере дошта қалбу чигар, чун Бехзод бошад.
Барои хизмати халку дигар баҳри падар модар
Бубаста аз ҷавониаши камар, чун Бехзод бошад.
Бувад ӯ баччаи шоир Ҳабибуллои Файзулло,
Худо бидҳад писар фаҳри падар, чун Бехзод бошад.

СЌЗИ ДИЛИ АБДУРАҲИМ КАРИМОВ

Эй дарего, нурпоши хонаву рӯи дарам
Даргузаштӣ аз ҷаҳон Мавлонбии ҷон, хоҳарам.
Кӯҳҳои ғуссаву ғам оваридӣ бар сарам,
Дар фироқат хӯрда ғам чун мурғи беболу парам.
Хоҳарам, во хоҳарам, во хоҳарам, во хоҳарам,
Аз ғами ту сӯхта ҳам шуд алифи пайкарам.

Синну соли ту расо дар синни ҳаждаҳсола буд,
Қоматат чун лолаи бишқуфта рӯи ёла буд.
Чехраи рӯят базабе сад карат аз лола буд,
Рӯзи маргат хонаи мо пур зи оҳу нола буд.
Хоҳарам, во хоҳарам, во хоҳарам, во хоҳарам,
Аз ғамат хун мечакад аз дидаҳои модарам.

Ҳар гули уммеди худ ночида рафтӣ аз ҷаҳон,
Нағмае аз булбуле нашнида рафтӣ аз ҷаҳон,
Лаззати дунёиро нодида рафтӣ аз ҷаҳон.
Хоҳарам, во хоҳарам, во хоҳарам, во хоҳарам,
Доимо бо қалбу ҷон будӣ маро хизматгарам

Ҳеч кас, ё раб, набинад доғи фарзанди падар,
Меҳалад чун тир сӯзи ғусса дар банди ҷигар,
Ҳар гаҳе, хоҳар, ба пеши гӯри ту созам гузар,
Як назар созам зи дида, меҷакад хун аз ҷигар.
Хоҳарам, во хоҳарам, во хоҳарам, во хоҳарам,
Ҳар даме бо ёди ту пурғусса бо чашми тарам.

Рӯи дунёро агар кобам, намеёбам туро,
Ҷовидон рафтӣ ту ҷое, ки намекобам туро.
Орзу дорам шабе, эй нури маҳтобам, туро,
То бубинам ҳамчу зинда дар шаби хобам туро.
Хоҳарам, во хоҳарам, во хоҳарам, во хоҳарам,
Дар миёни кулли ғам яктой дар ин кишварам.

БА РӯЗИ ҶАШНИ ШОИРИ МАЪРУФИ КИШВАРАМ МИРЗО ТУРСУНЗОДА

Шоире – сардафтари шеърӣ навин,
Дар миёни шоирон будӣ нигин.
Гашта буд ҳар ҷой садри анҷуман,
Дар дили ӯ буд дунёи суҳан.
Шоиронро буд садри беҳтарин
Дар ҳуди сарманзили тоҷикнишин.
Нутки ӯ бисёр ботаъсир буд,
Шеърӣ ӯ хуршеди оламгир буд.
Дар ҷаҳон гашта раиси сулҳ буд,
Бар сафар мерафт ҳар ҷо зуд-зуд.
Буд мисли ҷашмае доим ба ҷӯш,
Қалби ӯ ҳаргиз намегаштӣ ҳамӯш.
Ҳамчунон хуршеди пурнури ҷаҳон
Гашта буд маълуму машҳури ҷаҳон.
Васфи ҳар боғу гулистон карду рафт,
Хизмати олий ба моён карду рафт.

Роҳи назму шеър ӯ бикшода буд,
Бас касонеро сабақҳо дода буд.
Дар бари мардон қадам бинҳода буд,
Дўстон, Мирзои Турсунзода буд.
То даме ки дошт ҷон андар бадан,
Дошт майли хизмати халқу Ватан.
То абад мо ёдбудааш мекунем,
Маззаҳо аз ҳар сурудаш мекунем.
Мустаҷобе то дуои мо шавад,
Ҷо-ш андар ҷаннатулмаъво шавад.

8- МАРТ

Рӯзи иди духтарону хоҳарон
Ҳақ таъоло деҳ ба килки ман забон.
Гуфганиям ҳамсари бобои мо
Гар намегардид он бибӣ Ҳаво,
Дар ҷаҳон ғулғулаи одам набуд.
Зиннату зебе дар ин олам набуд.
Тухми одам бо ризогии Худо
Зан фаровон сохт дар зери само.
Зан қадамҳои ба файз андохтаст,
Дар ҷаҳон пайғамбароне сохтаст.
Ҳам Муҳаммад Мустафоро сохтаст,
Ҳам Алии Муртазоро сохтаст.
Ҳамзаи соҳибқироне сохтаст,
Авлиёву шоироне сохтаст.
Ҳар ҷавони паҳлавоне сохтаст,
Рустами саддостоне сохтаст.
Чанг буд, занро ду чашмам дида буд,
Зидди хасми мулки худ чангида буд.
Гар зане зоти мусулмонзода аст,
Рӯи ҷаннат баҳри ӯ бикшода аст.
Нури ҳарду чашми мардон зан бувад,
Рашки гулҳои гулистон зан бувад.
Хонаро шамъи шабистон ҳаст зан.
Шамъи маҳфилгоҳи шоҳон ҳаст зан.
Дар ҷаҳон як моҳи тобон ҳаст зан,
Баҳри мардак ҳамчу як ҷон ҳаст зан.

Зан набошад, хонае обод нест,
Мард бе зан ҳеч гаҳ дилшод нест.
Андар анҷоми сухан бар модарон-
Бонувони хушқаду абрукамон,
Гӯям ин, ки идатон табрик бод,
Доимо монед хандонрӯву шод!

КИШВАРАМ

Понздаҳсола ҷавонӣ кишварам,
Соҳиби ному нишонӣ кишварам.
Бар ҳама пиру ҷавонон ҷовидон
Модари пайванди ҷонӣ, кишварам.
Модаре, ки меҳри вай гардида ҷо,
То ба мағзу устахонӣ, кишварам.
Ҳамчу номи офтобу моҳтоб
Дар ҷаҳон вирди забонӣ кишварам.
Аз замин бо фаҳми ман ту ҳамдамӣ
Ахтарони осмони кишварам.
Маскани тиллову кони маъдану
Ҷумла ганҷу кони нонӣ кишварам.
Ранги рӯе бар ту додаст он Худо,
Гумбази рӯи ҷаҳонӣ кишварам.

АФСҶСИ ҶАВОНӢ ВА КҶФТИ ПИРӢ

Ҷавонӣ буд, ки ҳофиз шудам ман,
Ба пирӣ сурати очиз шудам ман.
Ҷавонӣ буд, ки зӯровар бигаштам,
Ба садҳо кӯху калфу чар бигаштам.
Ҷавонӣ буд, ман сайёд гаштам,
Зи ғамҳо ғофилу дилшод гаштам.
Шудам пиру кунун лоғар бигаштам,
Ки комат ҳам, асо дар бар бигаштам.
Ҷавонӣ буд, пур гапдон бигаштам,
Замони пирӣ бедандон бигаштам.
Ҷавонӣ буд, ки ҳар дам қор қардам,
Заминҳое ба бел шудгор қардам.

Чавонӣ буд, ба ҳар гулзор гаштам,
Кунун дар даври пирӣ хор гаштам.
Чавонӣ буд, ки дунёро бигаштам,
Қариб сад чӯю дарёро гузаштам.
Чавонӣ буд, ки беранчур гаштам,
Шудам пир, аз ҳаловат дур гаштам.
Чу пажмурда гуле бенур гаштам,
Мани Қурбоналӣ чун кӯр гаштам.

ҒУНДАИ БАДНЕШ НЕСТ

Сарваре дидам, ки чун ӯ марди дурандеш нест,
Ҳавлиаш ҳолӣ зи гову бузҳову меш нест,
Роҳи коре ёфтасту одами доро шудааст,
Корчаллоне ба дуздихош аз ӯ пеш нест.
Камбағал чун менамояд баъзе аз хешони ӯ,
Ҳамчу як бегонае гашта бар ӯ, чун хеш нест.
Гарчи нодоранд баъзеҳо, худой мекунанд,
Бо чунин боигарӣ ин садр хайрандеш нест.
Дар раҳи хайру саҳо як тангчашме дар ҷаҳон,
Бо мисолаш ҳеҷ як бечораву дарвеш нест.
Заҳррезон аз барои мардумони камбағал,
Кам зи ҳар мори бадеву ғундаи баднеш нест.
Мискинеро дӯст медорад худованди қарим,
Ғайри зикру тоате майлаш ба моли беш нест.

МУРҒИ САҲАР НАДОРАД

Андешаҳое дорам,
Ки сару бар надорад.
Эй войи одаме, ки
Ҳавливу дар надорад.

Он кас, ки пир набвад,
Тан чун ҳамир набвад,
Дар вақти роҳгардӣ
Асо ба бар надорад.

Бар сарварӣ наарзад
Ҳар шахси нокасу бад.
Гум бод номи садре
Илму ҳунар надорад.

Равад ба ҳар каноре,
Бар асп ҳар саворе,
Аз ҳоли ҳар пиёда
Дон, ки хабар надорад.

Ҷон дар бадан ниҳоле,
Ҳар як гияҳ маҷоле
Бе нури офтобу
Нури қамар надорад.

Ин сарвари тавоно
Аз дуздӣ аст доро.
Дузде ба ҳоли нодор
Раҳму назар надорад.

Рӯзе қазош ояд
Ҷон аз бадан барояд.
Дузде ба ғайри дӯзах
Ҷои дигар надорад.

МАН ДИДАМ

Ба даврони ҷавонӣ мо
Азоб аз ҷангҳо дидем,
Ба ҷон кӯфтеву даҳшат аз
Кулӯху сангҳо дидем.

Ба мисли ҷолабороне
Зи ҳар сӯ тирборон буд,
Садои «урра»-и лашкар
Басе аз марғзорон буд.

Маро андар назар пурғам
Тамоми халқи олам буд,

Ба ҳар ҷое, ки модар буд,
Нихон дар мотаму ғам буд.

Аҷаб бераҳмӣ аз душман
Ба чашми хеш ман дидам,
Ҷасади тифлаконе­ро
Фурида дар чаган дидам.

Фашисти шуму бераҳме
Баланд аз кофуре дидам,
Халонда ме­хи оҳанро
Ба ҷисми аскаре дидам.

Зи кирдори фашистона
Бидон, бисёр ман дидам,
Зи аскарҳои мо кушта
Ба банди дор ман дидам.

Дар охир чоҳкан афтид
Ба қабри ғор, ман дидам,
Нарафта то ба манзилгоҳ,
Ки қач он бор ман дидам.

Ҳамин Қурбоналӣ гуфто:
Фашисти ганда ман дидам,
Чӣ хубе гашт дар олам
Аҷаб шарманда, ман дидам.

АЗ ИШҚИ ТУ ДОРАМ

Аҷаб маъшуқаи ширинзабонӣ,
Ба зебой чу моҳи осмонӣ.
Ба ҷони ошиқат рӯҳи равонӣ,
Бигӯ аз ҳоли зори ман чӣ донӣ?!

Ҳавас дорам, ки бо ман роз гӯӣ,
Ба садҳо ишваю бо ноз гӯӣ.
Сифот аз духтари Дарвоз гӯӣ,
Ба васфат мекунам ман шеърхонӣ.

Ман аз ту дур бошам, бенавоям,
Намедонӣ ту, ки ман дар кучоям.
Ба ҷустуҷӯи ту ҳамчун гадоям,
Манам ташна, ту як ҷӯи равонӣ.

Ба сина дард аз ишқи ту дорам,
Ба роҳи туст ҳар дам чашми чорам.
Мани Қурбоналӣ ҳайрони зорам,
Ба мақсад кай маро ту мерасонӣ?!

БЕЗАН ШУДАМУ ДОНИСТАМ

Аз ҳама зӯри ҷаҳон дон, ки аҷал зӯр будаст,
Хона аз рӯбучини зан ҳама пурнур будаст.
Зани марди пирсоле биравад аз олам,
Безан он пир дигар мурдаи дар гӯр будаст.
Зиндагии зану мард аст ҳама бахти нахуст,
Ки ғаму дарду алам аз дили ӯ дур будаст.
Мани Қурбоналӣ безан шудаму донистам
Зиндагӣ ҳар нафасе талх буда, шӯр будаст.
Пирамарде, ки занаш рафт, нафастанг шавад,
Сурати мурғи даруни қафасу тӯр будаст.

БИГӮ

Шеърӣ ҳаҷвӣ зидди дуздон ёр мегӯяд бигӯ,
Бе ҳаросе гашта, шоирвор мегӯяд бигӯ.
Чашм бикшову назар андоз бар бечорагон,
Ҳар замон дар кӯчаву бозор мегӯяд бигӯ.
Ман намегӯям, вале бар ман ба садҳо илтимос
Ҳар каси бечораи нодор мегӯяд бигӯ.
Дар табобатхона рафтам, оҳ дидам ҳоли бад,
Чун шикоятсоз ҳар бемор мегӯяд бигӯ.
Дар миёни маҳфиле бо одамон ҳамдам шудам,
Карда хоҳиш мардуми бисёр, мегӯяд бигӯ.
Меравам бар пуштахову кӯҳхову ҳар дара,
Буттаҳои шӯлашу ҳар хор мегӯяд бигӯ.

Боз мегӯям зи гуфтанҳо, нагӯям бехтар аст,
Лек бар ман ҳар дару девор мегӯяд бигӯ.
Байтҳо, Қурбоналӣ, бар зидди ҳар қаллобу дузд
Ҳар дарахту шоҳаи бебор мегӯяд бигӯ.

ДОН

Агар дар зиндагӣ бинӣ қафо, дон,
Бибинӣ гоҳ-гоҳ кайфу сафо, дон.
Макун бисёр ту, эй банда, шодӣ,
Туро марг аст охир аз қафо, дон.
Аз ин олам ҳазорон бандаҳо рафт,
Ба рӯи мурдагон мемонӣ по, дон.
Кучо ки меравӣ болову поён,
Таноби марг андар пой мо дон.
Бувад имрӯз гар як рӯзи шодӣ,
Зи пушташ боз хезад як бало, дон.
Намедонем мову ту, аҷаб не
Биборад як балое аз само, дон.
Чу Қорун моли дунё чамъ созӣ,
Надорад моли дунёи вафо, дон.
Аз ин олам ба хоки тира шуд чо
Ҳама зӯру ҳама шоҳу гадо, дон.
Шавад Қурбоналӣ паймонаат пур,
Ягон дору намебахшад даво, дон.

ХОР МЕГАРДАД

Чавонӣ қуввате дорад, ки Рустамвор мегардӣ,
Шуда ошиқ ба андоми гули гулзор мегардӣ.
Ба сони чашмаи пурчӯш дил дар чӯш ҳар чой,
Бидидӣ мохрӯеро, ба ҳуснаш ёр мегардӣ.
Равӣ бар сӯи бозоре, бубинӣ гулфурӯшонро,
Ҳавасманду харидори гули бозор мегардӣ.
Чу бигзашта чавонию даромад давраи пирӣ,
Вучудат суст гардида, бутун афгор мегардӣ.
Ба коре шавқ дориву мадоре нест андар пой,
Зайфе гаштаву ҳар дам чу як бемор мегардӣ,
Ба дард афтода дасту по, шабон то рӯз менолӣ,
Парида хоб аз дида, бидон, бедор мегардӣ.

Хулоса дон, ки дар пирӣ халос аз кор мегардӣ,
Надорӣ гар муррабие, ҳамеша хор мегардӣ.
Бишуд Курбоналӣ ёрон кунун ҳафтаду шашсола,
Зи дарди пирӣ гуфто, ки зи чон безор мегардӣ.

ОЛАМ ХАРОБ АСТ

Чаҳонорои дунё офтоб аст,
Накӯ номаш набишта дар китоб аст.
Худ ӯ хуршеди олам ном дорад,
Набошад нури вай, олам хароб аст.
Зи даҳшатҳои сармои зимистон
Ба майдон ҳар касе дар изтироб аст.
Бигирад баҳра ҷумла рӯи олам
Зи нураш ҳар кучо сарду хароб аст.
Ҳаво гар офтобу соф бошад,
Ҳар одамзод роҳи корёб аст.
Бидон бе нармиҳои нури хуршед
Тамоми ҷинси олам дар азоб аст.
Касе гирад агар дасти фитода,
Нишони хайру мардиву савоб аст.
Қатори қофиягӯёни олам
Бидон, Курбоналӣ ҳозирҷавоб аст.

ЗОДАИ ОЛИНАСАБ

Ҳама эҷоди шоир бесабаб нест,
Аламҳо дошта бошад, ачаб нест.
Ба қалбаш ҷой дорад фикри олам,
Бидон, ки холи қалбаш аз тараб нест.
Ба сони чашмаи пурҷӯш қалбаш
Бидон, ором доим рӯзу шаб нест.
Ба сардорӣ наарзад он касе, ки
Хабардор аз дили аҳли адаб нест.
Чу хондӣ гуфтаи Курбоналиро,
Магӯ ӯ зодаи олинасаб нест.

БАР ВАСФИ ДУ БАРОДАР

Дар деҳаи Сияҳфарк
Ду марди босаховат
Аз ранҷи кор дорад
Ҳар кадоме ҳаловат.

Мирзоумару Ҳоким
Банангу ор ҳастанд.
Часпида аз ҷавонӣ
Ба банди кор ҳастанд.

Гирифта аз ҷавонӣ
Бар гӯш аз падар панд,
Буда миёни мардум
Ин ҳарду обрӯманд.

Мирзоумар замоне
Ҷавону паҳлавон буд,
То даври пирсолӣ
Касбаш машинарон буд.

Корҳое ӯ кардаст
Дар давраи советӣ,
Кори хубе накардаст
Чун ӯ касе ба гетӣ.

Монанди ҳар зӯровар
Ӯ дошт паҳлавонӣ,
Ҳайфо, ки рафт аз ӯ
Ғурури навҷавонӣ.

Баъди сараш ба олам
Номаш ба некӣ монад,
Раҳмат гӯяд ба Умар
Ин шеър ҳар ки хонад.

Кун гӯш мухтасар боз
Васфи бародари ӯ,

Гӯям суҳан зи ҳоқим
Бувад ӯ додари ӯ.

Вакили он маёҳалла
Солҳо шуд ба мардум,
Меҳраш ба дили халқаш
Монда чу нони гандум.

Каме зикр кунам боз
Аз боби хизмати ӯ,
Бигрифт баҳра мардум
Аз ҳар насиҳати ӯ.

Ҳоқим қадаш баланду
Чавони хушбурут аст,
Ҳар нутқи вай ширинтар
Аз шарбатеву тут аст.

Шоҳиди таърифотам
Дон, ки худост қозӣ.
Аз Умару зи Ҳоқим
Мардум ҳама ҳаст розӣ.

Қурбоналӣ ба дида
Сад кӯҳу хам бидидаст,
Монанди ин ду додар
Бисёр кам бидидаст.

ОЛАМ ХАРОБ АСТ

Ҷаҳонорои дунё офтоб аст,
Накӯ номаш набишта дар китоб аст.
Худ ӯ хуршеди олам ном дорад,
Набошад нури вай, олам хароб аст.

Зи даҳшатҳои сармои зимистон
Ба майдон ҳар касе дар изтироб аст,
Бигириад баҳра ҷумла рӯи олам
Зи нураш ҳар кучо сарду хароб аст.

Ҳаво гар офтобу соф бошад,
Ҳар одамзод роҳи корёб аст.
Бидон бенармиҳои нури хуршед
Тамоми ҷинси олам дар азоб аст.

Касе гирад агар дасти фитода,
Нишони хайру мардиву савоб аст.
Қатори қофиягӯни олам
Бидон Қурбоналӣ ҳозирҷавоб аст.

8-УМИ МАРТИ 2006

Бонувони нурбахшои Ватан,
Нури ҳар як хонаву ҳар анҷуман,
Ҳуснатон боло зи гулҳои чаман,
Хушсухан аз тӯтии ширинсухан.

Гар бигардад ҳар гуле сӯи шумо,
Гул надорад хандаву бӯи шумо.
Шавқ бахшад Зӯҳраи рӯи шумо.

Зан ҳақиқӣ нурбахши хона аст,
Баҳри мардаш гавҳари якдона аст.
Мард дар шамъи руҳаш парвона аст,
Хонаи безан чу як вайрона аст.

Мекунам андешаи наздику дур
Ҳар ки беилм аст, бошад афти кӯр.
Бе занон дунё надорад зебу нур,
Бе зану дандон ҷаҳон бошад чу гӯр.

Ҳар зане соҳиб ба ҳавливу дар аст,
Мазҳабаш пок касту баччапарвар аст.
Гар ба қалбаш тарси рӯзи маҳшар аст,
Бандаи ҳақ уммати пайғамбар аст.

Модарону хоҳарони хушлиқо,
Дастҳо бардорам аз баҳри дуо:

Бар шумо бахшад Худо умри дароз,
Ман муборак мекунам иди шумо.

БА РЎЗИ ҒАЛАБА БАР ФАШИЗМ

Пир гаштиву диле чун навчавон дорӣ падар,
Обрӯ байни ҳама хурду калон дорӣ падар.
Ҷону тан аз худ нагуфтӣ, зарба бар душман задӣ,
Бар вучудат захми тири душманон дорӣ падар.
Гашта будӣ сар ба сар бо лашкари гургу паланг,
Номи некӯ ҳамчу Рустам-пахлавон дорӣ падар.
То ки одам ҳаст, обод аст ин рӯи замин,
Номи зинда сурати ҳар қаҳрамон дорӣ падар.
Фаҳр месозам зи ту бинам, ки ту дар пеши бар
Бар ба бар часпондагӣ чандин нишон дорӣ падар.
Баҳри ҳифзи мулки худ ҷонбозиҳое кардай,
Номи зинда андар олам ҷовидон дорӣ падар.

КОРИ ДУНЁ

Дорем зиндагонӣ
Дар ҳар канори дунё,
То зиндаем, ҳастем
Ошиқи зори дунё.

Меҳру муҳаббати мо
Бошад гаҳе ба гулшан,
Гоҳе барад зи мо дил
Гулҳои хори дунё.

Афсӯс, умри одам
Кӯтоҳ гардад охир,
Ҳар сол давр гардад
Фасли баҳори дунё.

Аз баҳри ризку рӯзӣ
Ҳар сӯ ба ҷустуҷӯем,
Озод мо намонем
Аз гирудори дунё.

Оҳанрабост гӯё,
Бар сӯи худ кашонад
Ҳушу хайёли моро
Маҳсули кори дунё.

Чону тани ҳар одам
Обу адо бигардад,
Бо ранҷову кӯфти
Чандин ҳазори дунё.

Қурбоналӣ дусад сол
Гар умр бинӣ, охир
Қову макон бигирӣ
Бар гӯри тори дунё.

ЧУ ГУЛҲОИ БАҲОР

Ранҷо аз ҷанги Гитлерӣ маро аз сар гузашт,
Тири хасме зад ба даст аз пешаму аз бар гузашт.
Сад касон дар корзорон дидаам бо ормон
Баҳри ҳифзи модарон аз рӯи олам даргузашт.
Оташи мо зад адуро, хоку хокистар намуд,
Сад касон болои ҳар як хоку хокистар гузашт.
Аз тани лашкаркашони Гитлери гумном
Тирҳову тӯпҳову зарбаи ханҷар гузашт.
Сад касон умраш ба талхиву ба сад ранҷу азоб
Дар давоми панҷ соли байни шӯру шар гузашт.
Рӯи олам шуд ба ханда ҳамчу гулҳои баҳор,
Он даме, ки аз ҷаҳон Гитлери исёнгар гузашт.

БАҲОРОН ОФАРИД

Байни ҳар соле Худовандам баҳорон офарид,
Нозанин гулҳои боғу сабззорон офарид.
Аз барои бандаҳояш ҳар гиёҳи дорувор,
Дар миёни даштҳову кӯҳсорон офарид.
Як тараф дар лаб-лаби ҷӯборҳо пудинаҳо,
Пуштаҳое пур зи чуқриву зи торон офарид.

Рехта аз пораҳои абр борони баҳор,
Бар дарахту ҳар гияҳ гӯё, ки ӯ чон офарид.
Гармсозу нурафкан рӯз хуршед офарид,
Дар шаби торик бингар моҳи тобон офарид.
Байни ҳар соли баҳореро Худованди карим
Чун арӯси нозанини чехрахандон офарид.
Ҳар даме шукрона гӯ назди Худо, Қурбоналӣ,
Ки туро аз решаи зоти мусулмон офарид.

БИДОН

Шарбате аз баҳри одам об мебошад, бидон,
Роҳату марги сабукаш хоб мебошад, бидон.
Офтобу моҳтоbero, ки халлоқ офарид,
Ҳардуи он нури оламтоб мебошад, бидон.
Пири мӯъминзодагон Амири Ҳамадон бувад,
Маркадаш дар синаи Кӯлоб мебошад, бидон.
Модар аз дунё равад, ӯро намеёбӣ дигар,
Модари чон гавҳари ноёб мебошад, бидон.
То тавонӣ бештар мехон ту Қуръони Мачид,
Пандҳое баски дар ҳар боб мебошад, бидон.
Мӯъмине имонталаб, дилсоф тоат мекунад,
Қалби ӯ мисли ҳавои ноб мебошад, бидон.
Бандае тоат намесозад ба даргоҳи Худо,
Чони ӯ фардоӣ дар азоб мебошад, бидон.

ПАНДЕ БА ПИСАРОН

Гӯш кун, эй баччаи бономусу ори падар,
То ки чон дорӣ, машав ҳаргиз дилозори падар.
Бачча он бошад, ки андар давраи пиригарӣ
Бохабар бошад зи ҷисми қалби афғори падар.
Бачча он бошад, ки тарсад аз Худованду расул,
Ҳар кучо бошад мададгореву ғамхори падар.
Чанд чо, эй мӯъминон, дидам зи чандин баччаҳо
Дил сияҳ ранчидаву норозӣ бисёри падар.
Ҳаст дар мавҷи сақар дар он чаҳон ҳар баччае
Гашта бошад гар дар ин дунё ситамгори падар.

Гар падар хуб аст, бояд нағз омӯзад писар,
То ки чон дорад, кунад ӯ кор чун кори падар.
Эй писарҷонам, бикун рафтор чу Қурбоналӣ,
Боадаб гардидаву шав номбардори падар.

НОЛАИ ЧИЁНГУЛ БАРОИ БАЧЧААШ

Шаҳсутуни хонаам, тобу тавонам баччае,
Ғурамаргу ормонии ҷаҳонам баччае.
Зеби ҳавливу дару зеби дӯконам, баччае,
Аз ғамат, эй соҳибам, ҳам шуд миёнам, баччае.

Шаҳди дунёро ниҳодам бо ҳавас дар коми ту,
Соҳибам то ки шавӣ, соҳиб бимондам номи ту.
Шодмонӣ доштам бо ту ба зери боми ту,
Во сари бесоҳибам, бехонумонам, баччае.

Ояти Куръон, ки меҳондӣ барам рӯзу шабон,
Фаҳр мекардам, ки дорам тутии ширинзабон.
Мотами ту сохт тира бар сарам рӯи ҷаҳон,
Тири ғамҳои ту зад оташ ба ҷонам баччае.

Номи неки ту ба сӯзе бар забонам мебарам,
Сӯзу дарду доғи ту ҳасрат ба ҷонам мебарам.
Ҳар ғае ки луқмае сӯи даҳонам мебарам,
Луқмаам хун мешавад андар даҳонам, баччае.

Эй фалак, охир ту медонӣ чиҳо кардӣ маро,
Зиндаам то аз чигарбандам ҷудо кардӣ маро.
Банди садҳо ғуссаҳову нолаҳо кардӣ маро,
Соҳиби чон, аз фироқат нотавонам, баччае.

ҚАЛАМҚОШ

Чун тутӣ барин шуд, ки ба гуфтор қаламқош,
Гардонд маро бо суханаш ёр қаламқош.
Рухсора, ки чун себ будӣ сурху чаканпӯш,
Метофт ба монанди гули нор қаламқош.

Бо ранги дигар балки ҳаметофт ба дида,
Садчанд базед аз гули гулзор қаламқош.
Аз ҷониби ӯ бод ба мо бӯи хуш овард,
Монанди бӯи хуши гулзор қаламқош.
Бо шӯхиву бо хандаву бо нозу карашма
Гардонд маро ошиқу дилдор қаламқош.
Кайҳо дили мо бурдаву нодода ба мо дил,
Будафт ситамкору чафокор қаламқош.
Қурбоналии мо шуда дар давраи пирӣ
Ошиқ ба ту, эй ёри сазовор, қаламқош.

МАКТУБ БА ПИСАРОНАМ

Чаро Бурҳоналичону Сулаймон
Фирорӣ гаштаед аз Тоҷикистон?!
Шуморо чордах сол ёд кардам,
Нафас берун зи дил ношод кардам.
Ғам аз баҳри шумо мехӯрд модар,
Ба ёди ҳардуи ту мурд модар.
Манам пире, кунун ранҷур гаштам,
Қариб аз чашми бино кӯр гаштам.
Биёед эй писарҳо кишвари худ,
Ба хону ҳавлию бому дари худ.
Дар ин кишвар дару дарвозаҳо шуд,
Каси олинасаб сарвар ба мо шуд.
Бубинед омада, з-ӯ раҳбариро,
Адолоту сағирапарвариро.
Чу Рустам ҳар сӯ дорад поймонӣ
Барои тинчиву сулҳу амонӣ.
Ба мислаш ҳеч олисарваре нест.
Ба сони кишвари мо кишваре нест,
Ба мислаш кишвари зеботаре нест.
Камар барбаста ҳар як аскаре ҳаст,
Ватанро посбонаш лашкаре ҳаст.
Бувад ҳар аскаре боору бонанг,
Надорад лашкари мо майл бар чанг.
Вале ҳасме ба ногаҳ сар барорад,
Ба чуз нобуд шудан роҳе надорад.
Ба олам мардуми бообрӯем,
Ҳама ҷо ростгӯву сулҳчӯем.

Писарҳоям, чаро аз хона рафтед,
Ба байни мардуми бегона рафтед?!
Агар н-оед аз нав Тоҷикистон,
Шавед аз карда рӯзе худ пушаймон.

ДАР ВАСФИ ВАТАН

Давр дигар шуд, Ватан зайли дигар гардидаи,
Чун баҳори доимӣ бар чашми сар гардидаи.
Буд то ҳафтад сол номи накуят пардапуш,
Ин замон шоён ба кулли баҳру бар гардидаи.
Сад карат боло зи қасри подшоҳони қадим
Сохиби масҷиду қасру бому дар гардидаи.
Душмани миллат замоне кард барпо шӯру шар,
Шукри истиқлол, ки бе шӯру шар гардидаи.
Як диёри сайргоҳи одамон андар ҷаҳон
Ту ба зери шӯълаи шамсу қамар гардидаи.
Бар тамоми кишварон, бар дидаи халқи ҷаҳон
Хушнамо чун ахтари субҳи сахар гардидаи.

ДАЪВАТИ ВАТАН- МОДАР

Бо забони ҳол мегӯяд, Ватан,-
Дон ҷавонмардо, туй фарзанди ман.
Дида бикшодӣ, бидидӣ рӯи ман,
Ташна монда, хӯрдӣ оби ҷӯи ман.

Гашти ҳаждаҳсола марди паҳлавон,
Муттакое бош бар ҳар нотавон.
Модаре дар тифлӣ бар ту дод шир,
Ҷонфидоёна ту дасташро бигир.

Гар зи ту розӣ падар-модар шавад,
Дон, ки розӣ Ҳаққу пайғамбар шавад.
Аз ту дорам ман умеду боварӣ,
Чун тану ҷонат маро мепарварӣ.

Посбон шав боғзорони маро,
Посбон шав кӯҳсорони маро.

Посбон шав дар ҳама атрофии манн,
Нӯш кун аз чашмаҳои софи ман.

Тоза кун ҳар хору ҳар чанги маро,
Ҳифз кун ҳар пораи санги маро.
Аз ту меҳоҳам ватанпарвар шавӣ,
Як ниғаҳбони мани модар шавӣ.

РӯЗИ ИДИ МАТБУОТ

Матбаа, як қосиди рӯи ҷаҳон гӯям туро,
Розгӯву дилнавози одамон гӯям туро.
Мерасонӣ бар ҳама ки аз хабарҳои ҷаҳон,
Баҳри мардум қосиди ҳозирбаён гӯям туро.
Диққати хонандаро, ки қалб месозӣ ба худ,
Маҳрами рози дили хонандагон гӯям туро.
Кори ту бисёр аммо менагардӣ ҳеҷ пир,
Қосиде сарсабзу ҳам як дилчавон гӯям туро.
Мушаки даврони мо то бар қамар парвоз кард,
Гаштай ҳамдам ба моҳи осмон, гӯям туро.
Ман ки меҳонам туруву ҳар чи медонам зи ту,
Бехтарин як қосиди хизматрасон гӯям туро.
Мекунад васфи туро дар шеъри худ Қурбоналӣ,
Ҳамдаму ҳамрози мардум ҷовидон гӯям туро.

ҲАШТУМИ МАРТ, ИДИ ЗАНОН

Эй модарон, эй хоҳарон,
Эй бонувони меҳрубон,
Ҳар як заъифи нозанин
Баъзеатон хонанишин.

Баъзе баилму боҳунар,
Курсинишину роҳбар.
Нафъоваре бар чамъият,
Ҳастед нахли пурсамар.

Садҳо занони пахтакор
Пурғайрате, мардонавор

Орад ба каф ҳар пахтачин
Тиллои испед аз замин.

Баъзе зане мошинарон
Бинем дар айни замон.
Дидам зане бо ору нанг
Чун Рустами фӯлодчанг.

Оварда дар майдони чанг
Ҳоли фашистоне ба танг,
Дидем, гашта дар ҷаҳон
Бисёр занҳо қаҳрамон.

Як ҷону ҷонона зан аст,
Ободии хона зан аст.
Гар шоҳ бошад ё ки мир,
Зан ҳаст бар ӯ чун вазир.

Занҳо чу гулҳои баҳор
Тобанд андар ҳар канор,
Гул гарчи дорад рангу бӯ,
Аммо надорад гуфтугӯ.

Зебанда гул дар гулшан аст,
Гул боиси мардак зан аст.
Аз ҳама гул хушрӯ зан аст,
Хушрӯву ҳам хушбӯ зан аст.

Зан шона бар мӯяш кунад,
Сурма ба абрӯяш кунад.
Сафеда бар рӯяш кунад,
Бар ӯ назар шӯяш кунад.

Назар ба бозӯяш кунад,
Бӯсидаву бӯяш кунад.
Имрӯз дар иди занон,
Қурбоналӣ бо меҳри чон

Гӯяд муборак идатон,
Хоҳад раҳи испедатон!

ҲАМЧУ МҶҲРИ НУҚРАГИН

Дӯстон шаъну шарафҳои калон дорем мо,
Кишвари зеботарине дар ҷаҳон дорем мо.
Фахр месозем, ки ҳамчу Амиршои Сафар
Боз чандинҳо далеру қаҳрамон дорем мо.
Дар бари он қаҳрамонҳо номи Сайдахмад Карим,
Сурати номи Ватан андар забон дорем мо.
Ногаҳон гар душмане қасде кунад бар хоки мо,
Лашкари пурқуввате бар зидди он дорем мо.
Орзуву тинчиву сулҳу амониро талаб
Аз дари шоҳи замину осмон дорем мо.
Сад ҳазорон шукр, тоҷику мусулмонзодаем,
Ҳар даме номи Худоро бар забон дорем мо.
Фахр месозем аз он, ки кӯҳнабунёдем мо,
Номи нек аз давраи сомониён дорем мо.
Нозҳо дорем, ки як сарвари олиҷаноб
Ҳамчунон як Рустаи сардостон дорем мо.
Меҳри хоки Тоҷикистони азизи хешро
Ҳамчу мӯҳри нуқрагин бар қалбу ҷон дорем мо.
Дар канори ин ватан Қурбоналӣ донӣ, яқин,
Зинда ё мурда макони ҷовидон дорем мо.

НОЛАИ БУЛБУЛ БАДАР АСТ

Бари мурғони чаман чаҳ-чаҳи булбул дигар аст,
З-он ки ӯ дар ҳаваси хандаи гулҳои тар аст.
Ҳама шаб то ба саҳар хоб бувад осуда,
Булбули сӯхта бедор вале то саҳар аст.
Субҳгоҳон ба дами хандаи гулҳои баҳор
Ба фироқи руҳи гул нолаи булбул бадар аст.
Ҳар ки ошиқ шуда бошад ба нигоре боре,
Аз ғами синаи ошиқ шудагон бохабар аст.
Дур гардида бувад ошиқу маъшуқа агар,
Ҳар дуру сурати якдигарӣ пеши назар аст.
Ба ҷаҳон марди нақӯбахт кадом аст, бигӯ,
Он ки пеши назараш ёр фақат чилвагар аст.
Дили Қурбоналӣ он лаҳзае ором шавад,
Ки бари маъшуқааш хобидагӣ бар ба бар аст.

САНДАЛӢ

Дӯстон, бисёр ҳастам дӯстдори сандалӣ,
Мухтасар хоҳам кунам гуфтугузори сандалӣ.
Дар замистон сандалиам рӯи чакдон мениҳам,
Паҳн созам хони нонамро ба тори сандалӣ.
Пойҳоям шуд варам, дармон набахшидам ҳаким,
Ёфт дармон аз алови дорувори сандалӣ.
Дар вучуди пир ҳар сон дард пайдо мешавад,
Ҳар зимистоне ба худ бояд бидорӣ сандалӣ.
Ман ки пиру дардмандам ҳар зимистони хунук,
Ҳар ду поям мениҳам андар канори сандалӣ.
Гоҳ сар монда ба болин пойҳо карда дароз,
Гоҳ бори тан кунам тақя ба бори сандалӣ.
Ту бидон, Қурбоналӣ ҳар сол медорад ниғаҳ
Аз зимистон то ба мавсими баҳорӣ сандалӣ.

УСТО АМОН

Дар Ховалинги мо бувад
Бисёр устоҳои чӯб.
Дар байнашон ҳақиқатан
Усто Амон устои хуб.

Аз рӯи ҳар касбу ҳунар
Ҳар ҷой шоён гаштааст,
Бообрӯву хоксор
Пеши калонон гаштааст.

Рафта ба чандин ҷойҳо
Усто иморат сохтааст,
Монандаи наққош ӯ
Ҳар гуна гул андохтааст.

Бинмо сафар аз Ховалинг,
Рафта зи сангобе гузар.
То деҳи Чукрақ по бимон,
Масчиди он чоро нигар.

Масчидро баландиву
Ҳам пастихояшро нигар,
Дар он иморат аз Амон
Гулдастиҳояшро нигар.

Бар вай падар Ҳабибулло,
Фақиру одамзодааст.
Аз дилу ҷон бар ин писар
Падар дуояш додааст.

Кори савоб андар ҷаҳон
Баҳри қиёмат кардааст,

Сарфи ҳунар дар масчидон
Аз баҳри тоат кардааст.

Шоҳид ба ранҷу заҳмати
Деворҳову ҳар дар аст,
Кори савобаш баркашӣ,
Андар тарозу бебар аст.

Қурбоналӣ бо дидаҳо
Сад теппаву ҳам дидааст,
Мисли ҳамин усто Амон
Бисёр ҳам кам дидааст.

ДАР ЯК ҚАТОРА

Надя шавҳар надорад,
Хонаву дар надорад.
Ғайри пули маҳона
Моле дигар надорад.

Дар як қатора тоқа,
Ҷои кораш алоқа.
Мағӯ касе, ки Надя
Илму ҳунар надорад.

Бошад маҳонааш кам,
Аммо намехӯрад ғам.
Чун як ҷаҳонпарасте
Парвои зар надорад.

Хизматгоре ба мардум,
Чун майсаҳои гандум.
Дар ноҳия чу Надя
Касе дигар надорад.

Бар вай Барис падар буд,
Як марди боҳунар буд.
Аз ҷабри марги ҷонгир
Акнун падар надорад.

Қурбоналӣ ба кораш
Бидҳад чу эътибораш,
Ҳаргиз мағӯ зи ранҷаш
Шоир хабар надорад.

ГУФТОРИ МАЙЗАДА

Нӯш кардам чун туро, кайфу сафо кардам арақ,
Ишқи ту сар то ба по дар сина чо кардам арақ.
Чун шағоле маст гардидам, садо кардам арақ,
Чанд пуле доштам дар бар, адо кардам арақ.

Ёр гардида ба ман ту балки гаштӣ раҳбалад,
Маст гашта, қад ба қад кардем бо Абдусамад.
Гаҳ ба ҳар як раҳгузар гуфтем ҳарфи тунду бад,
Ганда номам дар миёни гандаҳо кардӣ арақ.

Эй сабил монӣ, туро ман солҳо нӯшидаам,
Маст ки кардӣ маро, бо роҳи бад кӯшидаам.
Гаҳ фитода мурдасон ду дидаам пӯшидаам,
Ту маро мисли патак дар зери по кардӣ арақ.

Гаҳ либоси тан бурун гардонда аз баҳри фурӯш,
Пули ўро сарф кардам аз бароят баҳри нӯш.
Нӯш кардам чун туро, хун дар бадан омад ба ҷӯш,
Ҷо маро андар бари девонаҳо кардӣ, арақ.

Баҳри мои майзада гаштӣ давои дарди сар,
Дар вучудам нест қувва то нанӯшам ҳар сахар.
Рӯзи мурдан нӯш хоҳам боз як бори дигар,
Ин қадар андар хуморат мубтало кардӣ, арақ.

Мекунам андешаҳо бар ман чихо кардӣ, арақ,
Дур зӯру кудратам аз дасту по кардӣ, арақ.
Рӯйшум дар чашми ёру ошно кардӣ, арақ,
Гӯиё, ки чумларо аз ман чудо кардӣ, арақ.

Дар даруни шишай, бо шиша оғӯшат кунам,
То ки чон дорам, наметониам фаромӯшат кунам.
То дами чон доданам нӯшат кунам, нӯшат кунам,
Ту маро бехонумону чун гадо кардӣ, арақ.

БА ШОИР ҲИКМАТУЛЛО ЯЪҚУБ

Эй шоири мулки ману эй ҳамқалами ман,
Дорӣ ба дилат сад аламе чун алами ман.
Ҳар ҷо ки қадам монӣ ту, шеъре бинависӣ,
Он гуна ки шеър аст маро ҳар қадами ман.
Аз рози туву шеъри ту огоҳ ҷу ман кист?
Ман аз ғами ту оғаҳаму ту зи ғами ман.
Дар маҳфили мо тӯтии ширинсуханӣ ту,
Ман лутфи ту донам, ту зи лутфу карами ман.
Ҳарчанд Яъқуббой ту дар лутфи суханҳо,
Медиҳӣ баҳо боз ба эҷоди ками ман.
Қурбоналӣ бо туву суханҳои ту нозад,
Манзумаву шеъри ту бувад чоми чами ман.

НАВОҶОИ ДУТОРИ МАН

Биё, эй гулнигори ман,
Арӯси ноздори ман.
Нахоҳам як даме бошӣ
Гулам, дур аз канори ман.

Набошад моли дунёву
Фақат бошӣ ту ёри ман,
Ба чонам ҳастӣ як чону
Гули рӯи баҳори ман.

Ба роҳат интизорам ман,
Ту ҳам бош интизори ман.
Манам чун дар хумори ту,
Ту ҳам шав дар хумори ман.

Биёй, мешавад ором
Қалби беқарори ман.
Биё, дилбар, ба дастат гир
Калидаи рӯзгори ман.

Ба ёди туст ҳар савту
Навоҳои дутори ман,
Биё, бикшо гиреҳҳои
Тамоми банди кори ман.

ТАНГИИ ГҶҶР ШАВАД

Ҷар ки бад бошаду ё зоти бахил, кӯр шавад,
Решааш хушкидаву тухми бадон дур шавад.
Дар раҳи зиндагӣ аз дасти бахилу бадкор
Луқма бар камбағалон талх шавад, шӯр шавад.
Одами бад, ки ба ҳар ҷо сару сарвар бишавад,
Ғофил аз марг шуда мастеву мағрур шавад.
Мурданааш беҳ бувад аз зиндагӣ он одамро,
Ки ба дунё номи ӯ бо бадӣ машҳур шавад.

Фикр аз талхии чон кандани худ кай бикунад,
Дар дами додани чон рӯи ӯ бенур шавад.
Хуб мешуд зи ҷаҳон зудтар ӯ даргузарад,
Ҷовидон манзили ӯ ба тангии гӯр шавад.

БА ҲОФИЗИ КҶҮЛОБӢ

Мутрибе чун булбули байни чаман,
Ҳофизе чун шоири олисухан,
Солҳо дар хизмати халқу ватан,
Дӯстон, Ҷамшеду Исмоил бувад.

Он ҷавоне байни ҳофизони мо,
Мазза бахшад байти ӯ бар ҷони мо,
Беҳтарин як ҳофизии хушхони мо,
Дӯстон, Ҷамшед Исмоил бувад.

Он ки аз Кӯлоб пайдо гаштааст,
Ҳамдами мардумони доно гаштааст.
Меҳри ӯ дар синаҳо ҷо гаштааст,
Дӯстон, Ҷамшед Исмоил бувад.

Чеҳраи рӯе чу гул дар ханда аст,
Чун шаҳи нав сахнаро зебанда аст.
Ҳар чи таърифаш кунам, арзанда аст,
Дӯстон, Ҷамшеду Исмоил бувад.

БУВАД ҶАМШЕД ИСМОИЛ

Ба рӯи сахна зебанда,
Чу булбул як навозанда,
Ба таърифи ман арзанда,
Бувад Ҷамшед Исмоил.

Ба чандин шоирон ҳамроз.
Миёни ҳофизон мумтоз,
Ҷавони андалебовоз
Бувад Ҷамшед Исмоил!

Яке хушхони хизматгар,
Ягона андар ин кишвар.
Ба ҳар як сина шавковар
Бувад Чамшеди Исмоил!

ЭМОМАЛӢ РАҲМОН ШУДАСТ

Шоҳи мо, ки вориси Исмоили Сомон шуда,
Бохабар ӯ аз ҳадису ояти Куръон шуда.
Ҳар кучое рафт, бо худ бурд номи тоҷикон,
Тоҷики ман бемуҳобо, шӯҳраи даврон шуда.
Роҳсозӣ, пулсозӣ хулқи неки одамист,
Пешасози хулқи некӯ аз дилу аз чон шуда.
Нақби Анзобеву Шаршар шоҳкориҳои ӯст,
Дида шероне, ба кораш дода тан, ҳайрон шуда.
Баъди чанде нурҳои барқҳо ояд ба кор,
Тоҷикистонро ту мебинӣ, ки нуристон шуда.
Нури барқи тоҷикон равшангари ҳар гӯшаи
Мулки Афғониву Ҳинду Чину Покистон шуда.
Фаҳр месозам зи ҳимматҳои шоҳи тоҷикон
Марқаде аз ҳимматаш бар ҳазрати Султон шуда.
Роҳҳо пайвандсози қалбҳои мардум аст,
Ин суҳан зебост, мақбули ҳама шоҳон шуда.
Рафтуои тоҷикони ҳинду чин гардида беш,
Зиндагӣ зебову нархи молҳо арзон шуда.
Танзими ойину расми тоҷикон иқдоми ӯст,
Зан гирифтган бар ҷавонони ватан осон шуда.
Ин Ватан ободу тинчу дилнишину дилрабо
Аз адолатҳои Эмомалӣ Раҳмон шуда.
Гарчи пирӣ қомати Қурбоналиро кард ҳам,
Чеҳраи нурониаш аз кори ӯ хандон шуда.

НЕСТ

Сарвареро дидаам соҳиб ба илму панд нест,
Ғайри дуздҳои худ дигар ба коре банд нест.
Бойҳои гашта пайдо, меҳмонаш гар шавӣ,
Ба забон гӯяд биё, аммо зи ту хурсанд нест.

Нони қоқ асту фақат чойники чой дар хони ӯ,
Дар лаби хонаш нишони шарбатеву қанд нест.
Баччаеро дидаам зоти мунофикзодае,
Баҳри модар ҳам падар гӯё, ки ӯ фарзанд нест.
Дар дӯкон баъзе мусулмон мол савдо мекунад,
Лек савдояш нигар, ки бефиребу фанд нест.
Ҳаст як дунёталаб, аз марги чонаш беҳабар,
Ончунон бойе, ки дар дунё саховатманд нест.
Бо чунин нолоиқон донед, ки Қурбоналӣ
То ки чон дорад ба тан, меҳри дилаш пайванд аст.

ШАЙТОНАКЕ

Дидаам андар таги долонаке
Духтаре шӯху садафдандонаке.
Аз парӣ ӯ кам набошад лек боз
Мекашад ӯ сурма бар мичғонаке.
Қоматаш сарви равону рӯву лаб
Ҳаст мисли ғунчаи хандонаке.
Роҳ гардад, менамояд қоматаш
Сурати як химчаи ларзонаке.
Дар сухангӯӣ аҷаб доноста ӯ,
Ҳаст чун як тӯтии гапдонаке.
Ҳавлиро дидам, ки дорад рӯбучин,
Тозакор асту аҷаб чаққонаке.
Дида гӯӣ, -дар барам ояд агар,-
Мешавад бар чонакам як чонаке.
Дилбар асту мисли лӯлӣ дилфиреб,
Нест мислаш дар чаҳон шайтонаке.

ЗҶУРОВАР НАМОНД

Моли мулки Чин фузун шуд, хочати дигар намонд,
Дар диёри тоҷикон устову оҳангар намонд.
Барқу ангишту газашро назр бар бегона дод,
Заҳм нодида ба кӯҳсораш дарахти тар намонд.
Аз хиёнатҳои баъзе мардуми ваъдахилоф
Дар миёни одамон бар одамӣ бовар намонд.

Қадри симу зар шуда боло зи қадри одамӣ,
Эътиқоду меҳр байни акаву додар намонд.
Сарваре қаллоб шуд, афзун хиёнат карда буд,
Номи некӯ баъди сар аз он хиёнатгар намонд.
Қард ҷонбозӣ, ҷаҳонро гарчи Искандар гирифт,
Ту нигар, ҷовид ин дунё ба Искандар намонд.
Қарда буд зӯровариҳо Рустами сардостон,
Лек аз чанги аҷал он марди зӯровар намонд.
Бо мисоландӣ аҷал дигар ягон пурзӯр нест,
Зинда аз чангаш ба дунё зӯру пайғамбар намонд.
Заҳмати дунё кашад рӯзу шабон Қурбоналӣ,
Аз сиёҳӣ бар сараш як тори мӯи сар намонд.

МЕҲРАТ БА ҚАЛБУ ҶОН

Эй сарвари гапдони мо-
Эмомалӣ Раҳмони мо,
Бунёд кардӣ марқаде
Бар Ҳазрати Султони мо.

Дидем аз ту раҳбарӣ,
Шоҳи сағирапарварӣ.
Пайваста бошад ҷовидон
Меҳрат ба қалбу ҷони мо.

Созад Худоё дар барат
Он Хизри зинда раҳбарат,
Хирман пури хирман шавад
Пошидагӣ як дони мо.

Қаллобҳо чун кӯр шуд,
Дуздони афзун дур шуд.
Кӯлоб нав пурнур шуд,
Чун чехраи хандони мо.

Шуд марқаде бино зи нав,
Бар пири мӯъминҳо зи нав.
Аз ту бувад рози руҳи
Амири Ҳамадони мо.

Аз ту ҳазорон тоҷикон
Розист дар рӯи ҷаҳон,
Додӣ ба мо хизмат нишон,
Эй шоҳи мусулмони мо!

ДАР БАЁНИ НЕКӢ ВА БАДӢ

Ҷониби одамгарӣ оварда рӯ,
Дар ҷаҳон то ҷон ки дорӣ дар гулӯ,
Бо ҳама кун нарм-нармак гуфтугӯ,
Дӯстиро доимо кун ҷустуҷӯ.

Ҳамчу ака додари бо нангу ор
Дӯст баҳри дӯст меояд ба кор.

Ту ба ҳар тӯтиву булбул ёр бош,
Ростқавле бош, ҳақгуфтор бош.
Аз гулистон тозасози хор бош,
Маҳрами рози дили бемор бош.

Судбахшо бош бар халқи диёр,
Ҳамчу нахли сершоҳу сербор.
Сангҳову хорҳо дорад замин,
По ниҳодӣ, аввало ҷоят бубин.
Бо бадон асло нагардӣ ҳамнишин,
Ҳар ки бад бошад, шумораш чун лаъин.

Шаҳси бад созад ширин гуфтугузор,
Ҳарфи нармаш дон, бувад чун заҳри мор.

Некиҳо бисёр кун бар одамон,
Кун илоҷе ном бо некӣ бимон.
Баҳр хушқад, боғҳо гардад ҳазон,
Лек некӣ аз ту монад ҷовидон.

Дар қатори сад ҳазорон боғзор
Некиат бар халқ монад ёдгор.

МИЁНИ ГОВУ ХАР ГАШТАМ

Ба қудрати Худовандӣ
Каси соҳибхунараш гаштам,
Ба пеши халқ дар тӯйҳо
Чу марди муътабар гаштам.

Ба даврони ҷавонмардӣ
Ба сони шери нарас гаштам,
Ба мардум судбахшо чун
Дарахти пурсамар гаштам.

Ба ҳар тӯй гурғӯлихону
Чу булбул нағмагар гаштам,
Зи хубу гандаи дунё
Ҳамеша бохабар гаштам.

Шуда бедор ҳар субҳе
Чу мурғе ҳар сахар гаштам,
Ба даври навҷавонӣ чун
Сутуни бому дар гаштам.

Чунон ман аз сухан бойе
Ба сони кони зар гаштам,
Вале афсӯс беқадре
Миёни гову ҳар гаштам.

ДАР ОЛАМ

Набошад ҷанговар гар ба олам,
Чӣ лозим пас бигӯ лашкар ба олам?!
Зи дасти ҷангчӯ вайрона дидем
Ҳазорон хонаҳову ба олам.
Ҳазорон бегуноҳон кушта дидем
Ба зарби тиру бо ханҷар ба олам.
Ҳама донем, пурра ҷанг орад
Ба мардум ғуссаи маҳшар ба олам.
Набошад ҷангчӯ гар рӯи дунё,
Накӯбахт аст ҳар модар ба олам.

Худоё, човидонӣ гум созӣ
Нишону номи иғвогар ба олам.
Набошад чангчӯ, ором гардад
Ҳама чун акаву додар ба олам.
Тамоми модарон гарданд бо ҳам
Ба сони апаву хоҳар ба олам.
Бидон, Курбоналӣ, ғайр аз Худованд
Набошад ҳеч зӯрвар ба олам.

БАР ВАСФИ УСТОД

Устои аввалини ман
Юнус Худойдодзода буд,
Тарзи сарояндагиро
Ў ёд бар ман дода буд.

Пур синаи Бобоюнус
Аз қиссаву афсона буд,
Як тӯтии ширинсухан
Доим ба ҳар тӯйхона буд.

Танҳо на гурғулихон
Дар шоирӣ як пир буд,
Ҳар гуфтааш нишонарас
Чун дар нишоне тир буд.

Давре ки ман будам ҷавон,
Устод марди пир буд,
Баъзе суруде бо дутор
Мехонд, зидди мир буд.

Меғуфт ӯ даври амир
Кардем чанде бандагӣ,
Будам гурусна доиму
Зии дуторум кандагӣ.

Поям ҳамеша луч буд,
Бар тан либоси чандагӣ.
Бо дидагии ман будак
Як давраи шармандагӣ.

Қишлоқи мо Косатарош
Бо ҳар сӯе кардум талош.
Бовар кун, э чони бобош,
Боре надидум деги ош.

Дегум надид як бор ош.
Ҳамчу Юнус қофиягӯ
Ҳар чой кардам ҷустуҷӯ,
Ман бо ягон қофиядон
Ҳаргиз нагаштам рӯ ба рӯ.

Қурбоналӣ гуфто, ки ман
Садқа ба хоки пойи ӯ,
Ҷонам фидоят , ё Худо,
Ҷаннат бисозӣ чои ӯ.

РАҲМАТ БА БАЧЧАПАРВАР

Имрӯз, эй бародар,
Бистуми моҳи январ.
Ин ГЭС-и нурувар
Бар кор мекунад сар.

Ин ГЭС-и Сангтӯда
Нураш равона шуда,
Нуре зи кишвари мо
Барад ба чанд кишвар.

Омад зи қалби шодам
Ин шеъри нав ба ёдам,
Килкам ба шодӣ гардад
Равон ба рӯи дафтар.

Дар дафтари сурудам
Андешаҳо намудам,
Аз корхову ранчу
Азоби олій сарвар.

Хаёли тезпарвоз
Бар ёд оварид боз
Аз ранчи кӯҳи Анзоб,
Дигар зи кӯҳи Шаршар.

Рӯди калон бувад Панч,
Сарвари мо ба сад ранч
Соҳт пуле ба рӯяш
Ин Рустами диловар.

Мақсади сарвари мо-
Хоҳад ба кишвари мо.
Тамоми халқи дунё
Бошанд акову додар.

Зорӣ кунед Худоро,
Эмомалии моро
Умраш дароз гардад,
Хизири зинда раҳбар.

Қурбоналӣ дар охир
Гуфто, ки гаштаам пир.
Гуфто ҳазор маротиб
Раҳмат ба баччапарвар!

САНГУ САҒОЛ АСТ

Ба меҳнат нон хӯрад ҳар ки ҳалол аст,
Каси меҳнатқарин олихайёл аст.
Қадам як банда роҳи кор ёбад,
Зи рӯи меҳнаташ ӯ некҳол аст.
Ба ҷо орад касе ҳукми Худоро,
Бидон, аз беҳтарин хоки кулол аст.
Ба дуздӣ кас хӯрад гар моли мардум,
Вай одам нест, чун гургу шағол аст.
Миёни ҷумлаи мӯъмин қимати ӯ
Қам аз қадри хасу сангу сағол аст.
Сиях рӯи ӯ фардо дар қиёмат
Ба сони пушти деғу ҳам чу тол аст.

Баҳори умри одамӣ равона
Ба сӯи пеш монанди шамол аст.
Ҷаҳонро ҳусни рӯяш дилфиребе
Чу ҳусни духтари соҳибҷамол аст.
Дар ишки ҳусни дунё гаштай пир
Ҷавоне, ки расида бар камол аст.
Намеоарад вале аз мурданаш ёд,
Хаёлаш банд баҳри пулу мол аст.
Худованду ҳабиби зоти покаш
Зи ҳар дунёталаб дон, ки малол аст.

БЕПАДАР КУНАД

Ҳар кас ба пеши манзиле
По ниҳаду гузар кунад,
Ояд ба ёд маргашу
Ба қабрҳо назар кунад.

Гар бандаи Худост ӯ,
Ба худ намуда гуфтугӯ,
Ба ёди рафтагон каме
Ашке зи дида чар кунад.

Умр бубинӣ саду бист,
Фикр бикун, фоида чист.
Гар бандае, ки чамъу гир
Ҳазор хуми зар кунад.

Фикр кунӣ, дар ин ҷаҳон
Кӣ зист зинда ҷовидон?!
Ногаҳ туро аҷал барад
Хуфта ба хоки тар кунад.

Раҳме намекунад фалак
Барои тифлакони ту,
Бева кунад ҳазор зан,
Тифлон ӯ бепадар кунад.

Лол бувад гар одамӣ,
Халлоқи ҳарду оламӣ
Ба қудраташ ўро чу як
Булбули нағмагар кунад.

Хон беш то мулло шавӣ,
Бино шавӣ, доно шавӣ.
Бедор дидаҳо мулло
Чу мурғе ҳар саҳар кунад.

Панде, ки бо суруди худ
Қурбоналӣ ба ту суруд,
Ҳар кӣ бихонд панди ў,
Аз раҳи бад ҳазар кунад.

ДАР СОЛИ НАВИ 2008

Соли хубон рафту омад соли муш,
Як - ду мисраъ ман бигўям, кун ту гўш.
Чашмаи чўшон барин дар соли нав
Қалби ман баҳри суруд омад ба чўш.
Ҳар ки дар дунё кунад кори баде,
Назди Ҳақ ҳаргиз намонад пардапўш .
Дўстон, дар соли нав созед дуо:
Беш рўяд мардumi арзонфурўш.
Нарх дорад кадкашӣ то осмон,
Нест бодо номи ҳар қиматфурўш.
Байни мардум ҳаст дуто баднамо-
Аввалаш қаллобу дуввум боданўш.

РЎДАКӢ

Даври мо акнун дигар шуд, Рўдакӣ,
Олимоне нав бадар шуд, Рўдакӣ.

Аз ҳаёту саргузашти шоирон
Ҳар ки хонда, бохабар шуд, Рўдакӣ.

Пеши роҳи дин замоне шом буд,
Шомҳо доим саҳар шуд, Рӯдакӣ

Одамӣ дарёфт илме дар чаҳон,
Бар фазо парвозгар шуд, Рӯдакӣ.

Пандҳову шеърҳои гуфтаат
Қимат аз дурру гуҳар шуд, Рӯдакӣ.

Аз ҳама панди туву доногарит
Аҳли олам баҳравар шуд, Рӯдакӣ.

Аз барои ёдбуду ҷашни ту
Ғулғула дар баҳру бар шуд, Рӯдакӣ.

Офтоби илму донишҳои ту
Шӯълаи шамсу қамар шуд, Рӯдакӣ.

ҶАШНАТ МУБОРАК, РҶДАКӢ

Шоиру хунармандӣ ту,
Хонем ҳар як панди ту.
Бо чони мо пайванди ту,
Ҷашнат муборак, Рӯдакӣ!

Дар банди ҳар шеърӯ суруд
Аз туст пайғому дуруд,
Дорем шеърат ёдбуд,
Ҷашнат муборак, Рӯдакӣ!

Бар мадраса по мондаӣ,
Бисёр аъло хондаӣ.
Сад панд бар мо додаӣ,
Ҷашнат муборак, Рӯдакӣ!

Ман шеърғӯ ҳастам каме,
Шеъри ту хонад кас даме,
Аз дил барорад ҳар ғаме,
Ҷашнат муборак, Рӯдакӣ!

Машхур дар рӯи ҷаҳон
Аз рӯи шеърӯ дoston,
Зиндаст номат ҷовидон,
Ҷашнат муборак, Рӯдакӣ!

Эй булбули боғу ҷаман,
Эй садри чандин анҷуман,
Гӯем, эй пири куҳан,
Ҷашнат муборак, Рӯдакӣ!

Қурбоналӣ гуфто аён-
Устои садҳо шоирон,
Эй фаҳри ҷумла тоҷикон,
Ҷашнат муборак, Рӯдакӣ!

ҲУСНИ ҶОДУИ ТУАМ

Эй гули гулҳо, ман ошиқ бар гули рӯи туам,
Ошиқи он қомати зебову гесӯи туам.
Ҳар гулуро бӯ кашидам, ӯ надорад бӯи ту,
Ташнаву носер гашта доим аз бӯи туам.
Ҳамчу Қайсе, ки фақат ошиқ ба Лайло гашта буд,
Бош огаҳ, ошиқи бесабри дилҷӯи туам.
Ошиқи раҳ гаштану сар то қадамҳои накӯ,
Ҷонфидо дар ошиқӣ ба ҳар сари мӯи туам.
Ман надонам, ту чӣ гуна сеҳр дорӣ дар вучуд,
Рӯзу шабҳо пойбанди ҳусни ҷодуи туам.
Солҳову моҳҳо бигзашту ман, Қурбоналӣ,
Рӯи ту дар ёд асту ман ғазалгӯи туам.

ДАР ДИЛИ МАН АСТ

Ошиқи дунё ману аҷал муқобили ман аст,
Нафси бад, васвоси шайтон ҳасми қотили ман аст.
Ман гулуро дӯст дорам, кас надонад ҷуз Худо,
Ҳам худаш он гул намедонад, ки моили ман аст.
Маҳфиле барпо кунам, дар маҳфилам ояд ағар,
Гӯиё як шохдӯхтар зеби маҳфили ман аст.

Дар хаёлам дар миёни хубрӯёни ҷаҳон
Аз ҳама зеботарин хокест чун гили ман аст.
Ҳар кучо маскан бигирад он парӣ, медонамаш,
Ӯ намедонад вале ҷое, ки манзили ман аст.
Ҳамчу мӯҳри нукрагин мегӯяд ин Қурбоналӣ:
Ҷовидонӣ меҳри ӯ ҷо гашта дар дили ман аст.

РАСАД КОРИ САВОБИ МАН

Шабе бар дидаҳои ман
Наомад ҳеҷ хоби ман,
Кӣ медонист ғайри Ҳақ
Зи ранҷу аз азоби ман?!

Ба ҳар як соату ҳар дам
Аҷаб фикре ба худ кардам,
Гувоҳӣ медиҳад ранҷам
Дувоздаҳо китоби ман.

Худовандо маро охир
Ба олам сохт чун шоир,
Ба ҳар як банди мавзӯе
Фақат шуд кофтукоби ман.

Ба ранҷам ҳаст шоҳидам
Бубин рӯи хароби ман,
Ҳавас доранд бисёри
Касон бар касби боби ман.

Намоям гоҳ фикри боб,
Ба хушкӣ барорам об.
Шавад сероб ҳар ташна
Зи банди ҷӯи оби ман.

Ҳамин Қурбоналӣ, ёрон,
Ба паҳлӯи нақӯкорон.
Бигӯяд, ки ба микиснҳо
Расад кори савоби ман.

БА ЦАНОБИ ОЛӢ ЭМОМАЛӢ РАҲМОН

По ниҳодӣ ҳар кучое баҳри кор, эй сарварам,
Ёфти дар корҳо доим барор, эй сарварам.
Бо мисоли чашмае дар ҷӯш мебошад мудом,
Нест қалбат рӯзу шаб як дам қарор, эй сарварам.
Хоҳӣ халқи кишварат осудаҳол бошад ҳама,
Хоҳӣ бошад боғзорон мевадор, эй сарварам.
Хоҳӣ бошад пиру барно чехраҳандон доимо,
Ҳамчу гулҳои баҳорӣ кӯҳсор, эй сарварам.
Ман Душанберо бидидам, ҳусни рӯяшро зи нав,
Менамояд сурати доимбаҳор, эй сарварам.
Духтарон дар кӯчаҳояш дида, меорӣ ба ёд
Аз шукуфти ҳар гули себи анор, эй сарварам.
Нияти поке ту дорӣ, худ бидониву Худо,
Бар ту бахшад ҷовидон зӯру мадор, эй сарварам!

БА ҚАЛБАТ ЧӢ МУРОДЕ БУД

Мағӯ асло ту, эй банда,
Ки шуд як давраи ганда.
Бидон давру замонро ту,
Ба таъриф ҳаст арзанда.

Нигар болоравихоро,
Ту ҳусни кишвари моро.
Худо шуд розиву пайдо
Ба мо шуд сарвари доно.

Ту аз вай сарвариро бин,
Ба қавлаш бовариро бин.
Адолатмандихоеву
Сағирапарвариро бин.

Худо донад, худаш донад
Ҳама ранчу азоби ӯ.
Ба фаҳми ман ҳама шабҳо
Ба дида нест хоби ӯ.

Барои ҳар сағираву
Барои халқ ғам дорад,
Ба дил андешаҳои хуб
Дар ҳар як қадам дорад.

Бидон ҳар як мусулмоне,
Худододаст ин сарвар.
Зи ҳар кори нақӯи хеш
Дилшод аст ин сарвар.

Худодод аст, ки рафта
Ҳама рӯи ҷаҳонро дид,
Ба дида гӯиё ҷои
Ҳама пайғамбаронро дид.

Барои ҳаҷ бирафта ӯ
Ба равза рӯи худ молид,
Зи дида ашк резонду
Ба даргоҳи Худо нолид.

Барои тинҷии дунё
Ба ӯ фикри зиёде буд,
Талабид аз Худо он ҷо,
Ба қалбаш чӣ муроде буд.

Ҷаноби олии моён
Қадам шерона мемонад,
Нақӯ номаш чу одилшоҳ
Ҷовидона мемонад.

Дуъо Қурбоналӣ дорад-
Худо ғамхори ӯ бошад,
Ҳамеша раҳнамои ӯ,
Ба ҷумла кори ӯ бошад.

ИМОНАШ ДИҲӢ

Дар ҷавонӣ буд рӯям чун гуле дар гулшанам,
Зиндагиам шоҳворӣ буд андар масканам.
Мешудам дар ҳолате дар банди коре сар ба сар,
Дар ҳаёлам шерворӣ буд зӯрии танам.
Як фақери содаам, сад шукр мӯъминзодаам,
Ҳаст сад кӯҳи гуноҳон бор андар гарданам.
Роҳгуми мушти хокам бар дари Парвардигор,
Маргам ояд гар ба чангаш, чени дони арзанам.
Умр дар ҳаштоду ду, наздик омад мурданам,
Эй Худоё, раҳм кун дар талхии ҷон канданам.
Ё Худо Қурбоналиро нури имонаш диҳӣ,
Бандаи пур аз гуноҳе бас ба даргоҳат манам.

МУНОҚОТ

Бандаи оситарине дар шуморам, ё Худо,
Аз ду поям то ба сар ман ҷурм дорам, ё Худо,
Маргу мурданро ба хотирам дамодам оварам,
Охи сарде аз дилам боло барорам, ё Худо.
Худ ба худ гӯям, ки ман охир зи олам меравам,
Як сари танҳо даруни гӯри торам, ё Худо.
Бандаро, ки модари мушфиқ ҳамебошад замин,
Ман чу фарзандаш абадӣ дар канорам, ё Худо.
Нестам золим ва ё халлоқ, медонӣ маро,
Бар дарат бечораҳолу хоксорам, ё Худо.
Мешукуфад ҳар гулеву боз мерезад ба хок,
Зинда гӯё чун гули рӯи баҳорам, ё Худо.
Оқибат Қурбоналӣ доништа мегӯяд, ки ман
Ҳамчу бобо ҷовидонӣ дар мазорам, ё Худо.

МАВЗӢИ ДУНӢ

Назарҳо мекунам бар сӯи дунё,
Аҷаб зебост ҳусни рӯи дунё.
Шукуфон ёбам андар ҳар каноре
Баҳорон ҳар гули хушбӯи дунё.

Зи ҳар як боғзоре мебарад дил
Гули зардолуви олуи дунё.
Кунад дар сина ишқи оташин чой
Чамолу хусни ҳар бонуи дунё.
Фитода ҳаст ҷумла банда гӯё
Ба банди дому ҳар чодуи дунё.
Ғанимат ҳаст, ёрон, нӯш созем
Зи ҳар як чашмаву ҳар чӯи дунё.
Ҳазорон сол гуфтугӯӣ созем,
Нагардад дур гуфтугӯи дунё.
Намуд Қурбоналӣ иншо суруде
Каме имрӯз дар мавзӯи дунё.

БЕҲАБАРАМ

Шоирам, соҳиби касбу ҳунарам,
Ҳофизе чу булбули нағмагарам.
Чӣ кунам, боз дар ин пиригарӣ
Рӯзи бадбахтӣ биомад ба сарам.
Дӯстон гардиши чархи фалак аст,
Дар ҷаҳон бандаи хунинчигарам.
Эҳ, аҷаб золиму бераҳм бувад,
Бурд ёру дӯстонам зи барам.
Зи рӯи ғуссаву ғамҳои зиёд
Гоҳ нолидаву бо чашми тарам.
Гоҳ банди фикр андешакунон
Дида бедор зи шаб то саҳарам.
Ҳар замоне бирасад бар ёдам
Корҳову пандҳои падарам.
Зи ҳама кори ҷаҳон бохабару
Лек аз марги худам беҳабарам.
Ҳар даме Қурбоналӣ гуфт: Худо
Зи ҷаҳон бо нури имон бибарам.

ФАРОМУШ МАКУН

Ҳеч гоҳе писари ман, ту арақ нӯш макун,
Ба гапи ҳар шалақи майзадае гӯш макун.
Бубинӣ айби касон, фош бигӯ дар пешаш,
Дӯст бошӣ ту агар, айби ӯ рупӯш макун.

Покдоман шаву аз кути ҳараҷ кун парҳез,
Зани бегона ягон бор ту оғӯш макун.
Чу бубинӣ агар ҳар гул, ки варо хор бувад,
Ҳеҷ гоҳе ба ҳавас доштаву бӯ-ш макун.
Ба ту чун як-ду даҳан ҳарфи падарворона
Гуфт Қурбоналӣ, асло ту фаромӯш макун!

ҒОРАТҒАР ТУӢ

Дар ноҳия аз он даме
Гардидагӣ раҳбар туй,
Ҳар одаме дуздасту бой,
Бар ӯ рафиқ дар бар туй.

Эй сарвари дунёталаб,
На илм дорӣ не адаб.
Фикркунон ҳар рӯзу шаб
Аз баҳри симу зар туй.

Чашмат натурад аз касе,
Ҷуро шуморӣ чун хасе.
Агар битарсидӣ, ба ӯ
Чун акаву додар туй.

Дидам ҳама рафтори ту,
Монанди офимори ту.
Море, ки даркаш мешавад,
Бадтар аз ӯ аждар туй.

Дузде, ки ғорат мекунад,
Сангин иморат мекунад.
Сардор баҳри ончунон
Қаллобу ғоратгар туй.

Рӯзе зи олам бигзарӣ,
Бар он ҷаҳон чӣ мебарӣ?
Чор газ кафан бар гӯр барӣ,
Шармандаи маҳшар туй.

Курбоналӣ бар сӯи ту
Кам гуфт дар мавзӯи ту.
Арзанда бо нарху наво
Чени тукуми хар туй.

ВАСИЯТ

Аҷаб умри дарозеам Худо дод,
Ниҳодам пой дар домони ҳаштод.
Суруду дostonҳо кардам эҷод,
Намегӯям, ки умрам рафт барбод.

Бидон хар кас, ки дунё бевафо ҳаст,
Дили хар пир бесавту наво ҳаст.
Ба хар чондор марге аз қафо ҳаст,
Набошад ҳеҷ кас аз чангаш озод.

Зи чанголи аҷал ёрони мо рафт,
Тамоми авлиёву анбиё рафт.
Аз ин дунё ҳабибони Худо рафт,
Кучо шуд Рустаму Сӯҳробу Фарҳод?!

Аз ин дунё гаҳе ки даргузаштам,
Чу бобо чо ба хоки тар бигаштам,
Кунед, эй мӯъминон , баъди сарам ёд,
Рӯхам албатта гардад аз шумо шод.

ТУ БАНДИ ФИРЕБ САР НАДОДӢ

Эй сарвари дуздаки фасонпӯш,
Панде зи пире надорӣ бар гӯш.
Ҳамроз ба дузду хар арақнӯш,
Аз мурдани худ макун фаромӯш.
Як фойда ба ранҷбар надодӣ,
Ту банди фиреб сар надодӣ
Биnam кату куту давлати ту,
Берун зи раҳи шариатӣ ту.
Ғофил зи ҳама насихатӣ ту,
Чун офату ҳам касофати ту.

Як фойида ба ранҷбар надодӣ,
Ту банди фиреб сар надодӣ.
Донам ки чӣ гуна раҳбари ту,
Баднафс ба сони аждари ту.
Мемириву ҳавливу дари ту
Монад ҳама зор аз сари ту.
Як фойда ба ранҷбар надодӣ,
Ту банди фиреб сар надодӣ.

ПАНД БА ЧАВОНМАРД

Чавонмардо, бикун коре, аён бош,
Ба ҳар ҷо бо касони хуб равон бош,
Барои хизмати модар бананге,
Далере, ҳамчу Рустам паҳлавон бош.
Агар хоҳӣ, ки бошӣ садри маҳфил,
Бихон бисёр, марди нуктадон бош.
Биомӯзу биомӯзу биомӯз,
Хабардор аз ҳазорон достон бош.
Бихон монандаи Айнии доно,
Хабардор аз ҳама сири ҷаҳон бош.
Ба номи нек хоҳӣ бошӣ машҳур,
Мудом дар хизмати пиру чавон бош.
Сухан Қурбоналӣ, аз беш гуфтан
Туро беҳтар ниғаҳдори забон бош!

НЕСТ ҚОВИДОН ХУШКШАВАНДА

Чист тақдири мо дар оянда,
Ҷуз Худо ғофил ҳаст ҳар банда.
Розӣ мо ҳастем аз касони хуб,
Туфу лаънат лек бар каси ганда.
Боқадр бувад ҳар либоси нав,
Беқадр гардад чомаи чанда.
Ту аз ин рӯ дон, пирамарде мурд,
Мебинӣ ҳар ҷой гапгапу ханда.
Мурда бошад гар як чавонмарде,
Ашк резад кас, ҳаст арзанда.

Шуд касе бераҳм ҳамчу дарранда,
Риштаи умраш ҳақ шавад канда.
Ҳаст нишонрас ҳар ҳаёлот
Шоиронаву ҳар нависанда.
Чашмаи шеъри Қурбоналӣ дон,
Нест ҷовидон хушкшаванда.

МУБОРАКБОД ИДИ СОЛИ НАВ

Меҳри соли нав ба дурчи синаҳо чо мекунем,
Мо ба васфаш шеърҳои тоза иншо мекунем.
Бо ҳазорон шавқу шодиҳо гирифта пешвоз,
Месароем ҳар суруду тӯй барпо мекунем.
Ҳар даме аз дарғаҳи халлоқи ҳарду оламӣ
Сачда оварда талаб мақсуди дилҳо мекунем.
Орзуи тинчиву сулҳу амонӣ дам ба дам
Дар тамоми гӯшаҳои рӯи дунё мекунем.
Меҳри дил андар канору гулшани Модар-Ватан
Ҷовидонӣ ҷой чун булбули шайдо мекунем.
Аз самими дил муборакбод иди Соли нав
Бар ҳама марду зану ҳар пиру барно мекунем.

БАР ВАСФИ ГУРҶҒЛИСАРОИ МАШҲУРИ ДАВРАИ МИРИ БАЛҶУВОН МУЛЛОИ АЗИМ

Аз Паразорак дӯстон
Дар даври мири Балҷувон
Як ҳофизи ширинзабон
Меҳонд шеъру достон.

Гашта мурид бар ҳофизон
Аз давраи хело қадим,
Машҳур чун гурӯғлихон,
Ҳам буд муллои азим.

Қишлокашон байни дара,
Бисёр буд хушманзара.
Атрофи он деҳи базеб
Буд чангали амруту себ.

Дар байни баъзе дараҳо
Ҳар чи намоён дошт ӯ,
Ҳар як дарахтони калон
Аз чормағзон дошт ӯ.

Андар дили халқи диёр
Андешаҳои беш буд,
Дар ҳавлии ҳар хонае
Пур гову бузу меш буд.

Мардум баъди тирамоҳ,
Дар ҳар зимистони дароз
Мекард бар по ҳар касе
Бо навбат маҳфили соз.

Мехонд муллои азим,
Ҳар достону месуруд.
Аз достони Авазу
Аз қаҳрамонҳо месуруд.

Андар суҳандонӣ аҷаб
Доно буду хело ғанӣ,
Мегуфт буз кашид Аваз
Гардонд анна майманӣ.

Аз тӯда мешуд, ки бурун,
Буз дар тағи пой Аваз
Мегуфт қираш медавид
Мехест ӯ чилу ду газ.

Ин ҷо касони бузқаше
Мекард тавсифи ӯ гӯш,
Завқи дилаш дар бузқашӣ
Чун чашма меомад ба чӯш.

Дар ҷои мусибат агар
Мехонд мулло бо алам,
Мерехт ашк аз дидаҳо
Ҳар ки ба сина дошт ғам.

Мехонд андар дoston
Аз боби ишқи ошиқон,
Мекард аз маъшуқа ёд
Ҳар ошиқу ҳар навҷавон.

Дар хондани мулло Азим
Ҷое Аваз мешуд ба ҷанг,
Аз хуни душманҳо замин
Меғуфт гардид лоларанг.

Мебофт суҳанҳо онҷунон
Бар васфи Аваз паҳлавон,
Меғашт пайдо ғайрате
Андар дили ҷандин ҷавон.

Хуллас, ки дар тўйхонаҳо
Чун тўтие биншаста буд.
Меҳраш ба қалби сад қасон
Монанди ҷон пайваста буд.

Дар зиндагӣ мулло Азим
Дарахтҳо сабзондааст,
Номаш ба некӣ дар ҷаҳон
Ҷовид зинда мондааст.

НАМОНД

Пирӣ омад, паҳлавониам намонд,
Рангу рӯи арғувониам намонд.
Рехт дандонҳо ҳама, фарсуда шуд,
Дар суҳан ширинзабониам намонд.
Дар ҷавониҳо будам чун боғбон,
Қуввае дар боғбониам намонд.
Бо мисоли тўтӣ будам нуктадон,
Пир гаштам, нуктадониам намонд.
Мурғи қалбам монд акнун аз наво,
Завқу шавқӣ шеърхониам намонд.
Ҳайф, ки даври ҷавонӣ рафт, рафт,
Лаззате дар зиндагониам намонд.
Дид дар ойина худ Қурбоналӣ,
Ғуфт: ҳайфо, ки фасониам намонд.

ФАЛАК ФИКРИ ДИГАР ДОРАД

Касе дунёгалаб гардад,
Ҳавас бар молу зар дорад.
Чу қасри подшоҳе вай
Шукӯҳи бому дар дорад.

Дили тор афти шом дорад,
Ҳаёли хоми хом дорад.
Фаросатҳову нодонӣ
Ба сони кӯру кар дорад.

Қунад бояд, ки одам фикр,
Ҳаёти дар гузар дорад.
Аз олам рафт чун бобо,
Макон дар хоки тар дорад.

Қунӣ мастӣ агар чанде,
Ҷаҳон бидҳад туро фанде,
Ачал як тири пинҳонӣ
Ба қонат беҳабар дорад.

Накун Қурбоналӣ майлу
Ҳавас бар моли дунёй,
Ту фикри молу зар дорӣ,
Фалак фикри дигар дорад

ДАР ОЛАМУ ДУНЁ

Дар олами бепоён
То ки ба бадан чон аст,
Дар ҷустуҷӯи рӯзӣ
Доим ҳама инсон аст.

Дил дода касе бошад
Бар давлати дунёй,
Аз марг шуда ғофил,
Як бандаи нодон аст.

Халлоқ ба ҳар банда
Додаст амонат ҷон.
Мемираду аммо боз
Қақра зада хандон аст.

Ҳар бандае нопок аст,
Бобухлу ғазабнок аст,
Пайваста дили ӯ, дон,
Бар фитнаи шайтон аст.

Баландии ҷурми мо
Дар олами ӯ дунё
Баланд зи ҳар кӯҳи
Помиру Бадахшон аст.

Шукронаи пур карда
Қурбоналӣ мегӯяд,
Ки хоки мани хокӣ
Аз хоки мусулмон аст.

САМАР НЕСТ

Касе аз панди пирон бохабар нест,
Аз ӯ фойида бар аҳли башар нест.
Набошад бар касе илму саводе,
Шумораш кӯр, кам аз кӯру кар нест.
Кучо раҳбар шавад гар инчунин кас,
Дар он идора гӯё роҳбар нест.
Надорад хурмати ҳар пиру нодор,
Сабаб ин ки ба вай илму ҳунар нест.
Касе, ки сарвар асту бесавод аст,
Варо ақлаш бидон пурра ба сар нест.
Зи чандин сарварони бесаводе
Чу ман ранчидаву хунинчигар нест.
Барои одамон ҷӣ фойда дорад
Дарахте, ки ба ӯ бору самар нест?!
Аҷал дорад чунон найрангҳое,
Ки он найрангҳоро сарру бар нест.
Барад моро аҷал рӯзе ба ҷое,
Ки номаш гӯр, аз он тиратар нест.

НАМЕМОНАД

Ягон одам абадзинда, бидон, барно намомонад,
Касе бе розигии ҳақ ягон чо по намомонад.
Дарахте сар кашад чанде чу гардад пир, мехушқад,
Биафтад бар замин охир , сараш боло намомонад.
Бирӯяд баъзе кас нодон, дигар мардум доное,
Зи чанги марг нодону ягон доно намомонад.
Ба сони хандаи занҳо бирӯяд гул ба гулшанҳо,
Гуле хандон бидон ҷовид ба гулшанҳо намомонад.
Ба гӯри тор медонем, ки бобои мо танҳост,
Магӯ ҳаргиз, ки ҳар одам сари танҳо намомонад.
Замин аз ман магӯ, даъво макун ҳаргиз ту эй банда,
Ту охир аз замин ҳастӣ, замин бо мо намомонад.
Хулас Қурбоналӣ гуфто бидонед, эй мусулмонон,
Ягон шоҳу гадо ҷовид дар дунё намомонад.

ТОЗААВЛОДӢ

Манам ношод, ту шодӣ,
Зи сӯзи ишқ озодӣ.
На оғаҳ аз Шириниву
На ту аз ишқи Фарҳодӣ.

Ба ҳар як соату ҳар дам
Маро, эй моҳ, дар ёдӣ.
Кунам васфи ту, эй дилбар,
Чу як шоҳи паризодӣ.
Маро касби худоде
Бигардид касби эҷоди
Туро, як тозаавлодӣ.

ҲАРГИЗ НАШАВАД КАМ ОБИ ҶОРӢ

Раҳме камакак ба дил надорӣ,
Монанди парии зулмгорӣ.
Ҷон дар баданам зи тарс ларзон,
Як бўса бигуфтамаат ба зорӣ.

Розӣ нашудӣ ту, эй паризод,
Эй рост , бигӯ, ба кӣ ту ёрӣ?
Пире шудаму нагаштаам сер
Аз бўкашии гули баҳорӣ.
Як бўса агар закоти ҳуснат
Медодӣ, ў буд савобкорӣ.
Дорӣ, санамо, ту қадду рӯе
Монанди арӯсаки ҳисорӣ.
Умрам бе висолат, эй париваш,
Бигзашт ба ҳар даме ба хорӣ.
Ҳастӣ ту агар бидонӣ, гӯё
Чун чашмаи софи кӯҳсорӣ.
Қурбоналӣ чанд гар кунад нӯш,
Ҳаргиз нашавад кам оби чорӣ.
Аз оташи ишқ сӯзад ошиқ,
Чун ҳезуми тар, хабар надорӣ.

ДУХТАРИ ХАРАНГОНӢ

Назди дараи Варзоб,
Як рух сурати афтоб,
Рӯи дигаре маҳтоб,
Духтари Харангонӣ.

Чун духтараки хола,
Қад чун гулаки лола.
Тобад ба сари ёла
Духтари Харангонӣ.

Дил шуд ошиқи рӯят,
Гардид ғазалгӯят.
Чон садкаи ҳар мӯят,
Духтари Харангонӣ.

Ҳусне, ки паризод аст,
Он ҳусни худодод аст.
Ошиқ ба ту дилшод аст,
Духтари Харангонӣ.

ДАР МОТАМ ШАВАД

Пиру аз ду пой ман лоғар шудам,
Мунтазири ҳар калеву кар шудам.
Навҷавонӣ чун баҳоре даргузар
Бигзарад, ӯ бар намеояд дигар.

Об ки шуд равғани чашмон, тамом,
Бар ду дида рӯз тобад афти шом.
Бар вучуди пир ҳар дарду зиён
Мекапад аз дасту сар гаҳ аз миён.

Синаи ҳар пир беасроп нест,
Дар касалиҳояш ҳақим даркор нест.
Ҳар шабе аз дард ӯро хоб нест,
Дардҳои ӯ табобатёб нест.

Ҳақ ба вай даврони пирӣ додааст,
Дар ҳисобе аз ду по афтодааст.
Бар асо чун қомати ӯ ҳам шавад,
Шодии он пир дигар кам шавад.

Чои шодӣ бор кӯҳи ғам шавад,
Мурғи дил дар вою дар мотам шавад.
Амри ҳақ ҳар чи ки тан бечон шавад,
Мерасад рӯзе, ки тан бечон шавад.

Ҳар ки бо навбат зи олам меравад,
Шод чанде буд, бо ғам меравад.
Ҳофизам гуфтаст дунё бевафост,
Дон ту, эй Курбоналӣ, ҳақ асту рост.

БА РҶЗИ ЧАШНИ ЧАЛОЛИДДИН

Бихонад ҳар кӣ панду гуфтаҳоят,
Дуруде ё суруде ё ҳикоят,
Ба мичгон тӯтиё созам бигӯяд,
Туру Чалолиддин аз хоки поят.

Ту илм омӯхтӣ карда чигар хун,
Кашидӣ дар дабистон ранчи афзун.
Муҳаббат бастӣ дар ишқи илоҳӣ,
Ба сони ҳазрати Бурқу чу Мачнун.

Ба ҳар як нутқи ту чону макон аст,
Шуда вирди забони одамон аст.
Ба ту раҳматфиристон ҳамчу моён
Малакҳо аз канори осмон аст.

Чӣ гап аз ту навишта дар китоб аст,
Тамомаш зикри Иллоҳӣ ҳисоб аст.
Ҳама бар кулли мӯъмин судбахшо
Ба сони нармиҳои офтоб аст.

Бале, бар ту Ҷалолиддини Балхӣ
Ба ин доногариву илму пандат,
Сари таъзим фурӯ орем пешат,
Зи рӯи донишу нутқи баландат.

Ту фаҳри тоҷикон андар ҷаҳонӣ,
Ту устои тамоми шоиронӣ.
Дуо Қурбоналӣ карда Худо гуфт:
Насибаш кун бихишти ҷовидонӣ!

БА ҶАЛОЛИДДИНИ БАЛХӢ

Аҷаб марди бузурге ту,
Каси олисухан ҳастӣ.
Шуда машҳур дар олам
Зи рӯи илму фан ҳастӣ.

Ту пандомӯз дар дунё
Барои ҳар мунофику
Дигар панду насихатгӯ
Ба ҳар паймоншикан ҳастӣ.

Шакарбор аст аз ту, эй
Ҷалолиддин, суханҳоят.

Ту ҳамчу тӯти хушгӯву
Чу булбул дар чаман ҳастӣ.

Бувад гуфторҳои ту
Ҳама аз панди исломӣ,
Ба касби ту бувад пайрав
Бузургон Саъдиву Ҷомӣ.

Туро Қурбоналӣ гуфто
Яке марди худододӣ,
Ба садҳо шоирон пурра
Чалолиддин ту устодӣ.

МЕМОНАД

Ҳар ки бо соату бо мавридаш
Оқибат бар хок сар мемонад,
Бикашад сар зи замин то ба само
Охир ӯ аз даву пар мемонад.

Гарчи чун шоҳ кунад хонаву дар,
Ҷамъ созад, ки ҳазорон хуму зар,
Ногаҳон мемирад аз чанги аҷал,
Зор аз сар ҳама зар мемонад.

Ба кучое кунӣ, эй банда, сафар,
Бештар мазорҳоро бингар.
Тӯп-тӯпи хокҳо бубину бигӯ
Ҳар ки сар ба хоки тар мемонад.

Дон, ки бебар ҳаст найранги аҷал,
Кӣ кунад озод аз чанги аҷал?
Ҷон диҳад ҳар ки ба як санги аҷал,
Моли мулкаш ба дигар мемонад.

Падари Қурбоналӣ деҳкон буд,
Доимо дар хонааш меҳмон буд.
Пой баҳри нақӯ номбардорӣ
Писараш баҳри падар мемонад.

МАҲРУМШУДА

Сарваре зулматгари мардум шуда,
Бар ду чашми халқ ӯ рӯшум шуда,
Доимо аз ҳар касе лаънат гирифт,
Аз забонҳо номи некаш гум шуда.
Фикри ӯву зикри ӯ шому саҳар
Баҳри бой аз барои сум шуда.
Бори качро то ба манзил ӯ набурд,
Чумлаи качқориаш маълум шуда.
Зидди вай шахсе шикоятгар нашуд
Аз вазифа ногаҳон маҳрум шуда.
Шуд хичолат, ҳар ду чашмонаш булук,
Дар ниғаҳсозӣ ба зайли бум шуда.

Соли 2005

ГАП ГУФТА НАМЕТОНӢ

Эй, ки ту мусулмонӣ,
Муллоиву эшонӣ,
Бингар рухи зебои
Ин моҳи Харангонӣ.

Дил шефтаи мӯяш,
Ҳам қомати дилчӯяш.
Дар дида бувад пурнур
Чун моҳи Бадахшонӣ.

Дар роҳе, ки танҳой,
Бо вай пешорӯ ой,
Дил майл кунад бо ӯ
Аз баҳри суҳанронӣ.

Чун ман ё ғазалхонӣ,
Гар соҳиби имонӣ,
Шармида, ба ӯ духтар
Гап гуфта наметонӣ.

Дон Зебуниссо номаш,
Мисли парй андомаш.
Падар Муҳаммад номаш
Аз ояти Қуръонӣ.

Қурбоналӣ фарзандаш,
Чун чону чигарбандаш
Ин Зебуниоро хонд
Андар ду ҷаҳон, донӣ.

ЭЙ ХАСИСИ МОЛДОР

Ҷӯраҷон, ҳар ҷо сафар бинмою дунёро нигар,
Одами нодону баъзе марди доноро нигар.
Бандаи бофаҳм фикр аз рӯзи маҳшар мекунад.
Тарки моли ин ҷаҳону нуқраву зар мекунад,
Бандаи ношукру нодон хонаву дар мекунад.
Хонаашро сахттар аз санги мәрмар мекунад.
Дар ҳаёлаш, ки намирад ҳечу мемонад ҷавон,
Мекунад сайру тамошоҳо ҷаҳонро ҷовидон.
Бандаи моли ҷаҳон шуд ҳар касе нодон бувад,
Беҳабар аз панди пайғамбар ва аз Қуръон бувад.
Мискинеро дӯст медорад Худованди ҷаҳон,
Ки бигирад номи ҳақро ҳар даме ӯ бар забон.
Баъзе доро фикр не аз тангии гӯр мекунад,
Фикр не аз гушнагиву заҳмати мӯр мекунад.
Ҳар ки донад раҳм ки аз гӯшаи имон бувад,
Бар тани ҳар банда дар дунё амонат ҷон бувад.
Умр кӯтоҳ ҳаст, аммо ранҷи олам бешумор,
Фикр кун аз марғу мурдан эй хасиси молдор.
Бигзарад ҳар одамиро оқибат фасли баҳор,
Оқибат Қурбоналиро хок мегирад канор.

БАҲОР

Ин арӯси сол, ки гармак ҳаво меоварад,
Бар гияҳҳои ҷаҳон аз нав ғизо меоварад.
Бар дили ҳар одамиву ҷумла мурғони ҷаман,
Шодиҳои бевару савту наво меоварад.

Гуррише аз раъду барке гоҳ-гоҳ бар гӯшҳо,
Пораҳои абрҳое дар само меоварад.
Бар замини гаштагӣ озод аз яхбандиҳо
Гармии хуршеди олам нармиҳо меоварад.
Бар мисоли қолине сабз асту пур нақшу нигор
Сабзаю гулҳо баҳорон зери по меоварад.
Шохро ҳар мӯъмине ҳукмаш агар орад ба чо,
Амри ҳақро наздӣ шаҳ дон ӯ ба чо меоварад.
Ташвишу ранчи замистон ҳеч, ёрон бебар аст,
Навбаҳорон бар ҳама кайфу сафо меоварад.
Чумларо Қурбоналӣ обу ҳавою ганчро
Якка халлоқи ду олам баҳри мо меоварад.

БАРОИ ИДИ ҒАЛАБА - НҶҲУМИ МАИ 1945

Мо ранчбарони кӯҳнасолам,
Аз фитнаи Гитлер малолем.
Аз даври ҷавонӣ то ба пирӣ
Дар кори Ватан мудом ғаъолом.
Ҳар ки бидиҳад ба мо саволе,
Ҳозирҷавоб дар саволем.
Андар тани мо ки захми тир аст,
Аз дарди бадан шабон бинолем.
Аз даври ҷавонӣ то ба пирӣ
Нон хурда ба меҳнати ҳалолем.
Хоке ки кулоли поки пок аст,
Бо амри худо аз он кулолем.
Дар арсаи ҷанг дидагӣ мо
Бераҳмии гургу ҳар шағолем.
Мо хоки Ватан ба рӯи дида
Монандаи тӯтиё бимолем.
Аз рӯи нигоҳубинии хок
Сад шукр расида бар камолем.

АЁН БА ЧАШМИ МАРДУМ

Бо ҳуччати қалбакӣ
Шаҳсе мутахассис шуд,
Дарёфт як тағое
Дар ноҳия раис шуд.

Аз дуздӣ бой гашту
Гушначашму хасис шуд,
Аз ростгӯи дуру
Сарвари качнавис шуд.
Берун зи пандҳову
Ҳикмати ҳар ҳадис шуд.
Аён ба чашми мардум
Як сарвари хабис шуд.

ДУРҶҒҒҶ

Дурӯғгу то даме дар байни мо ҳаст,
Бидон ӯ душмани халқу Худо аст.
Гули бебӯйро кӣ мекунад бӯ?
Надорад обрӯ шахси дурӯғгӯ.
Зи дидораш рафиқаш рӯй тобад,
Баракат ӯ зи касби худ наёбад.
Худ ӯ ёри Азозил дар ҳисоб аст,
Чунин мисраъ навишта дар китоб аст.
Нишон дар ӯ зи ахлоқу адаб нест,
Дилаш тира каме аз тирашаб нест.
Кунам андеша аз ин гуна одам,
Магар ақли сараш бошад ками кам?!
Магар ақли сараш пурра ба чо нест
Ва ё огоҳ аз шарму ҳаё нест.
Набошад ростиро ки заволе,
Дурӯғгӯист сад кӯҳи уболе.
Миёни мо бувад ӯ хасми қотил,
Бувад ӯ пайрави мулло Азозил.
Гуноҳонаш ба олам бар надорад.
Ба ӯ Қурбоналӣ бовар надорад.

ХОДАИ ҚАБРИ МАЗОР

Ҳар суруде гуфта бошам бе гапу бе чон набуд,
Дар диёри Ховалингам зиндагӣ осон набуд.
Рӯи курсӣ чухт афти ҳодаи қабри мазор,
Сарваре огаҳ мудом аз манзили вайрон набуд.

Чанд солие шуд ҳукуматрони мулки Ховалинг,
Дар ҳама маҳфил ба некӣ номи ӯ шоён набуд.
Пешрӯ ҳар ҷо ба марди пир мешуд рӯ ба рӯ,
Майли ӯ баҳри салому чеҳрааш хандон набуд.
Раҳми дар дил бар сағирону ба ҳар бечорае
Бо ду чашми хеш меидам аз ӯ чандон набуд.
Хонаи халқе агар ки ногаҳон дармегирифт,
Ҳеч парвоаш набуду бесару сомон набуд.
Душмани тирхӯрдагону лоғарони ҷанг буд,
Заррае раҳмаш ба ҳар як пири бедармон набуд.
На китобе хонда на мешишт бо аҳли адаб,
Дур доим аз бари ҳар дузду ҳар шайтон набуд.
Фукчухте беадаб Қурбоналӣ мислаш надид,
Хуб шуд бекор шуд, бонангу бовичдон набуд.

МИННАТДОРИИ КҶДАК БА ПЕШИ МОДАР

Модарҷонам, медонам,
Маро чиҳо омӯхтӣ,
Бо дили пурорзу
Тай-тай по-по омӯхтӣ.

Гаҳе ту бар забонам
Номи бобо омӯхтӣ,
Гаҳе номи амаку
Номи тағо омӯхтӣ.

Боз маро панди хуб
Номи Худо омӯхтӣ.
Аз нури зоти покаш,
Аз Мустафо омӯхтӣ.

Маро, эй очаҷонам,
Савту наво омӯхтӣ.
Дар пеши чандин устод
Дар ҳар кучо омӯхтӣ.

Роҳи ахлоқу адаб,
Хайру саҳо омӯхтӣ.

Чонам фидои номат,
Ки доимо омӯхтӣ.

Ҳар дам гӯям ба номат-
Ҳамду сано омӯхтӣ.
Аз ҳама пандҳои
Қиматбаҳо омӯхтӣ.

ҚАР-ҚАР МЕКУНАД

Дар миёни деҳи мо як зоғ қар-қар мекунад,
Гоҳ қар-қар аз дарахти як лаби ҷар мекунад.
Гоҳ-гоҳе менишинад дар замин аз баҳри дон,
Гоҳ бубинӣ, ҳофизӣ аз шохи ар-ар мекунад.
Сурати он зоғ як ҳофиз намоён гаштааст,
Байни маҳфил худ ба худ ӯ нағмааш сар мекунад.
Ҳофизиаш ҳеҷ як одам намесозад писанд,
Гӯши моро қар-қари афзуни ӯ қар мекунад.
Аз ягон пеши гуле овози булбул бишнавад,
Мезанад лофе, ба ӯ худро баробар мекунад.
Мешиносад ҳофизони хубро Қурбоналӣ,
Ҳанги бетаъсирро ҳар чой ҳар ҳар мекунад.

МЕБИНАМ

Нури хуршеди ҷаҳонро ба саҳар мебинам,
Боз нури дигаре шаб зи қамар мебинам.
Каси доранда дари хайру саховат баста,
Шуда ӯ банда ба молу симу зар мебинам.
Ҳама кӯшишу ҳавасмандии ӯ бисёртар
Ба ҷихозонидани хонаву дар мебинам.
Боз дар деҳаи мо расм бувад бераҳмӣ,
Ки буриданд ҳама нахлу шачар мебинам.
Одамони хубро ман ками кам мебинам,
Бештар макру дурӯғу ҳилагар мебинам.
Суханонам дӯстон, ҳеҷ ҳавоӣ набуванд,
Ман ки Қурбоналиам, ба чашми сар мебинам.

ГУФТОРИ ВАТАН

Бигӯяд Ватан, ки ба ту модарам,
Намоён туро ман ба чашми сарам.
Чавоне будиву калон гаштай,
Калон бо ғизову ба нон гаштай.
Намакро, ки конаш ба пушти ман аст,
Зи ман ризқу рӯзӣ биёрӣ ба даст.
Туро сайру гаштат макони ман аст,
Ҳама меҳри чонат ба чони ман аст.
Ҳама ишқу корат ба кори ман аст,
Тамоми баҳорат баҳори ман аст.
Ба ҳар чо агар ту равон мешавӣ,
Чу марди ғариб андар он мешавӣ.
Мудом дар сари ту хумори ман аст,
Ба ёдат ҳама дам дидори ман аст.
Агар шоҳ бошӣ ба шаҳри Яман,
Ва ё мурғи доно ба кӯҳу даман.
Ба чанголи маргат яке ногаҳон
Равад аз вучуди далери ту чон.
Раҳе рафтагӣ буд ки бобо калон,
Равӣ бо ҳамон раҳ ту ҳам ҷовидон.
Ҳама ҷинси дунё, ки ёри ман аст,
Ҳама ҷовидон дар канори ман аст.
Бихону суханҳо зи модар бидон,
Маро ту ба чонат баробар бидон.

ХОЛӢ НАШУД АЗ ЛОӢО ЧАЛ

Дидаам дар маҳфиле шӯру мағал,
Садри мачлис гуфт гапҳои дағал.
Ҳар супорише, ки он сардор дод,
Гуфтаҳояш монд аммо беамал.
Ҳар ки доро буд монд ӯ бечазо,
Аз вазифа сарнагун шуд камбағал.
Одаме, ки дошт хуб илму савод,
Монд ӯ аз хӯрдани қанду асал.

Гирди он ноҳияро ман дидаам,
Тоз дорад ҷои шерон кӯру кал.
Солҳову моҳҳо рафту вале
Кӯчаҳо холӣ нашуд аз лою чал.

соли 2006, моҳи май

Ё КИ НЕ

Гар ба балое бароям, мефароям ё ки не,
Гар фароям, боз боло мебароям ё ки не.
Қисмати ҳар кӣ малак дар батни модар мекашад,
Ман надонам бандаи неки Худоям ё ки не.
Гар сафар созам кучое бо ризогии Худо,
Ман надонам аз сафар баргашта оям ё ки не.
Банди қорам гар гирех афтад, надонам, э Худо,
Он гиреҳи банди қорам мекушоам ё ки не.
Гаҳ дуои хайрро бидҳам ба баъзе одамӣ,
Ман чи донам мустаҷо гардад дуоям ё ки не.
Дардҳое дар ду поям гашт пайдо, ё қарим,
Ман надонам соқ гардад ҳарду поям ё ки не.
Бой дар назди Худо шахсест тоат мекунад,
Фоли худро ман надонам, ки гадоям ё ки не.
Кош мекардӣ қаламкаш фош тақдири маро,
То бидонам уммате аз мустафоям ё ки не.
Аз паси ҳар бандае чандин болоҳо будааст,
Ман намедонам, ки эмин аз балоям ё ки не.
Аз азоби рӯзи маҳшар ғофил ин Қурбоналӣ
Дар қиёмат гуфт: эмин аз ҷазоям ё ки не?!

РҶЗИ ЧАШНИ РҶДАКӢ

Нӯли килки худ равон болои дафтар мекунам,
Ман сурудеро ба номи Рӯдакӣ сар мекунам.
Ҳар суруди пур зи ҳар панду насиҳатҳои ӯ
Қиматаш боло зи кони дурру гавҳар мекунам.
Дар миёни ҷумла шоирҳои ин рӯи ҷаҳон
Нури илмаш дар ҳисоби моҳу ахтар мекунам.
Боҳабар ӯро зи ҷумла сирру асрори ҷаҳон
Шоири болотарини ҷумла кишвар мекунам.

Эй, басо гӯяд яке пайғамбари назм аст ў,
Ман худам бе гуфтаи ҳар қавм бовар мекунам.
Ҳар суруди пур зи обу ранги ў хонам даме,
Мазза аз шеъраш баланд аз қанду шаккар мекунам.
Судбахшо пандҳояш бар ҳама аҳли башар
Дар ҳисоби офтоби шӯълаовар мекунам.
Бо мисоли Рӯдакӣ Қурбоналӣ гуфто, ки ман
Зикри халлоқи ҷаҳону ёди маҳшар мекунам.

РҶДАКӢ

Ҳеч донӣ, ки зи даври кӯдакӣ
Кофт роҳи илму дониш Рӯдакӣ?!
Хонда-хонда бехтарин шоир бишуд,
Ёфт ў сарчашмаи савту суруд.

Дар ҷавонӣ ҳофизу Қуръон шудӣ,
Бохабар аз қудрати султон шудӣ.
Вай ба султони ду олам шеър гуфт,
Ҳам ба пайдоиши одам шеър гуфт.

Фикри ў парвоз карда то фалак,
Кардааст эҷод дар васфи малак.
Боз дар мавзӯи ҳар ҷинси ҷаҳон
Шеър гуфт он шоири ҳозирбаён.

Рӯ зи ҳар шахси мунофиқ тофт ў,
Роҳҳои панду ҳикмат ёфт ў.
Кардааст андешаҳои пешу пас,
Зиндагиरो хуб донистӣ зи бас.

Мондааст аз шоири оваздор
Инчунин пандаш ба моён ёдгор:
«Ҳар кӣ н-омӯхт аз гузашти рӯзгор,
Ҳеч н-омӯзад зи ҳеч омӯзгор.»

Сад касон доранд хонда илму фан,
Кист гӯ чун Рӯдакӣ ёбад сухан?!

Фикри ӯ парвозгар чун тир шуд,
Назми ӯ хуршеди оламгир шуд.

Рӯдакӣ марди худододе будаст,
Шоиронро хуб устоде будаст.
Дар бари авлотарини шоирон
Номи некаш ҳаст зинда ҷовидон.

БАҲОР БИҲИШТ ОФАРИД

Маро садқа чонам ба нури баҳор,
Нигар, пуштаҳо шуд ҳама сабзазор.
Нигар бар вучуду ба шохи чинор,
Ба вай чон бидоду фузудаш мадор.
Ачаб фасли хубу сафооваре,
Ҳавояш ба бемор шафқатгаре.
Ба ханда кашад сар ту ҳар гул, бубин,
Ба бӯяш ту чаҳча зи булбул бубин.
Чаҳоне ки қисматнавишт офарид,
Баҳораш нишон аз биҳишт офарид.
Фидо чон ба ин сарнавишташ кунем,
Биёеду сайри биҳишташ кунем.

БА БАҲОР

Майл дорад дар баҳорон сӯи гул,
Ҳар ки бинад хандаҳову рӯи гул.
Субгоҳон чаҳча булбул мекунад,
Бар димоғаш, ки биёяд бӯи гул.

Бӯи хуш ояд гаҳ аз гулзорҳо,
Гоҳ ояд аз гулу гулзорҳо.
Шоире гар ошиқи гул мешавад,
Шеър мегӯяд сари мавзӯи гул.

Сар кашад сад ранг гул андар баҳор,
Баъзеаш афти арӯси ноздор.
Чун бидидам рӯи садбарги сафед,
Маст кардам чехраи дилҷӯи гул.

ЯЪҚУБ АСТ

Он ки огоҳ зи ҳар мактуб аст,
Ба ҳама пиру ҷавон маҳбуб аст,
Шоири халқии хуби хуб аст,
Ту бидон, Ҳикматулло Яъқуб аст.

Он ки ғамхоре ба ҳар мискин аст,
Дар бари ғамзадае ғамгин аст.
Шуда равшан сурати парвин аст,
Ту бидон, Ҳикматулло Яъқуб аст.

Он ки огоҳ зи панди суҳан аст,
Зи ҳама нутқи баланди суҳан аст.
Балки бегона ба фанди суҳан аст,
Ту бидон, Ҳикматулло Яъқуб аст.

Он ки донандаи олий суҳан аст,
Ҳама дам шуқургузори Ватан аст.
Соҳиби сабки хуши хештан аст,
Ту бидон, Ҳикматулло Яъқуб аст.

Он ки Қурбоналияш медонад,
Панду андарзи зиёде хонад,
Ҳамраҳи халқ қадам мемонад,
Ту бидон, Ҳикматулло Яъқуб аст.

ТАВАЛЛО

Ҷонам фидои номат
Халлоқи бандапарвар,
Донам, ки дар ду олам
Ҳастӣ ягона раҳбар.

Бе амри ту натонам
Ҷоие қадам бимонам,
Ё ки равона созам
Килкам ба рӯи дафтар.

Дойира бесадо нест,
Ҳар банда бегуноҳ нест.
Дар байни бандагонат
Дорам гуноҳи бебар.

Қурбоналӣ бишуд пир,
Умраш расид ба охир.
Насозиаш, Худоё,
Шарманда рӯзи маҳшар.

ҲАРОМ АСТ

Касе гардида ёри хамру ҷом аст,
Ба маҳфил майзада беинтизом аст.
Хаёлаш банд дар ҳар банди хом аст,
Дили ӯ тира бар монанди шом аст.

Муҳаббат баст ки бо майпарастӣ,
Кунад ки байни мардум гандамастӣ,
Зи боло мебарад мастӣ ба пастӣ,
Яке шарманда байни хосу ом аст.

Бидидам майпарестеро равона,
Накарда ёди камбудии хона,
Чу як девонае хонда тарона,
Надонад рост раҳеро кадом аст.

Нахонад гар касе панди адибон,
Нахонда бошад ӯ аз панди Қуръон,
Қарибе ҳаст ӯ монанди ҳайвон,
Равон ҳар сӯ чу аспӣ белаҷом аст.

Касе, ки майзада шуд, эй бародар,
Шумур ӯро ба девона баробар.
Надорад ақл ӯ як зарра бар сар,
Ба ӯ ҳамсӯҳбатии ту ҳаром аст.

ТАПАКДУЗД

Ту ки шахси дароз астї,
Бахилу ҳиласоз астї,
Касофат, бенамоз астї,
Чу як тири чувоз астї.

Тапак аз оғуле кандам
Ба ҳамроҳии фарзандам,
Мане марди ҳунармандам,
Ба дуздии ту механдам.

Чӣ дуздӣ ту, тапакдуздӣ,
Чу як дузди хапакдуздӣ.
Тапакҳои маро бурдӣ
Худат мекандӣ мемурдӣ?

ДУБАЙТИҲО

Чавонмардо, машав димоғборик,
Ба ёдат ор ҳар дам гӯри торик.
Зи мардумаки дида то ба мулкаш
Бидон ки марг бо мо ҳаст наздик.

Бидидам, нокасе марди ғанӣ шуд,
Чу филе худ шумурду манманӣ шуд.
Заифу нотавоне чун пари коҳ
Ба чанги марг рӯзе мурданӣ шуд.

Ба даврони чавонӣ паҳлавонӣ,
Ба пирӣ нотавоневу хазонӣ.
Чавониро гаҳе дар ёд орӣ,
Бигӯй ваҳ чавонӣ, ваҳ чавонӣ.

Каси нодор ҳар чо мешавад хор,
Шавад муздури як бойи чафокор.
Ба мискин нест ҳар бойе мададгор,
Шавад пайғамбар аз ӯ бой беозор.

Шаҳаншоҳон зи олам беш рафтанд,
Ачал зад чанг, аз мо пеш рафтанд.
Чу Қорун бойҳои тангчашме
Бимонда молу чун дарвеш рафтанд.

Ҳамон бойе намедоду намехӯрд,
Замоне пир гашту ногаҳон мурд.
Ҳама молаш ба коми дигарон шуд,
Зи олам ӯ кафан танҳо ба худ бурд.

Ба ном дониستم, ки ту вазирӣ,
Ба рафтор афти шахси порагирӣ.
Натонӣ кушта гар нафси бади хеш,
Вазир не, дар ҳисоби гурги пирӣ.

Ҳадисе хуб пайғамбар бигуфтаст,
Суханҳо қимат аз гавҳар бигуфтаст.
Набошад уммати ман бандае, ки
Ба дил сад кина дорад гар, бигуфтаст.

Агар ки шоҳ бошӣ ё гадоӣ,
Макун аз дӯстон ҳаргиз ҷудоӣ.
Намон сар беш андар хоби ғафлат,
Намонӣ аз намози ҳар пагоҳӣ.

ДАР БЕМОҶОНА ИН ДУБАЙТИҶОРО НАВИШТААМ

Чизе, ки ризқи ман буд, хӯрда бошам,
Касеро дар ҷаҳон н-озурда бошам.
Шудам пиру ба ҳар дарде гирифта,
Ба ҳамин дардҳо мемурда бошам?!

Чавонӣ буд фасли набаҳорам,
Баҳори софи бебаргу ғуборам.
Кашида ранҷ кардам корҳое,
Ба ҳар мискин расад маҳсули корам.

Қаламкаш гашта бошам ман зи бахтам,
Ба дида дида садҳо рӯзи сахтам.
Ба боғам парваридам ҳар ниҳоле,
Надидам суд аз бори дарахтам.

Биёеду қадамҳо рост монем,
Зи ҳар андарзу илму панд хонем.
Бихонему зи дониш бой гардем,
Зи дониш рози дунёро бидонем.

Ачал бурдак туро эй гул зи боғам,
На танҳо гул, ту будӣ шабчароғам.
Ба роҳе рафтӣ, эй ёри азизам,
Ки ҷовидон намеоӣ суроғам.

Чаҳони пур зи макру пур зи найранг,
Ачал ногаҳ ба ҷоне мезанад чанг.
Аз ин рӯи чаҳоне бар надорад,
Барад моро ба гӯри тираву танг.

Дили шоир, ки сӯзи кам надорад,
Диле кам аз дили Ҳотам надорад.
Дарахте, ки агар бебор бошад,
Ҳама донед, к-он сар ҳам надорам.

Зи хобам беҳ бувад бедории ман,
Биё, эй дӯст, баҳри ёрии ман.
Агар ту дӯст бошӣ, аз дилу ҷон
Бигирӣ дасти ман дар хории ман.

Ба дил дорам суҳанҳову тарабҳо,
Саҳар дорад ҳама поении шабҳо.
Бигардам кошки як чашмаи соф,
Бинӯшандам ҳамеша ташналабҳо.

Манн имрӯз Лар табобатхона хобам,
Зи рӯи дардҳо ҷон дар азобам.
Надонам, ки ба подарду миёндард
Шифо ёбам, Худо, ё ки наёбам?!

Худо, бишнава худат ҳар зораи манн,
Ҳаким бинад ба дардам ҷораи манн.
Шифобахшо худат ҳастӣ, Худоё,
Ба кули дардҳо дар бораи манн.

Фалак, то зиндаам, нолонам аз ту,
Алам дида ба сад афғонам аз ту.

Яқин донам, ки аз чанги ту охир
Замоне мерасад бечонам аз ту.

Фалак, манн шиквае дорам аз ту,
Аламҳо дидагӣ бисёрам аз ту.
Зи пеши дидахоям дур рафта
Ҳама хешу табору ёрам аз ту.

Фалак, аз ҷабри ту дил пур зи хун шуд,
Зи ҳар найранги ту рангам забун шуд.
Зи ҷабри ту бидидам пуштаву кӯҳ
Зи чояш чаппа гашта, сарнагун шуд.

Зи рӯи баъзе ғул-ғул нола кардам,
Ба беҳи буттаи гул нола кардам.
Гуле, ки рафт аз пешам зи олам,
Барояш ҳамчу булбул нола кардам.

Ба дврони ҷавонӣ пурсафоем,
Бузургон рафтаву мо аз қафоем.
Гадо ҳастем ё ки марди бойем,
Ба чанги марг охир чун гадоем.

Ҳар одам хонаҳо месозад охир,
Ба шодиҳо қадамҳо дозад охир.
Намедонем рӯзи мурдани худ,
Ачал бар қасди мо иетозад охир.

Чаҳон дигар шуду мо ҳам дигаргун,
Ба ҳусни ин чаҳон гаштем Мачнун.
Шаҳаншоҳи чаҳон ки бошӣ, охир
Туро макри чаҳон созад чигархун.

Ҷавонмардо, намо андешаи дур,
Нашав мағруру ҳаргиз худ мағӯ зӯр.
Гузаштӣ аз мазорон, назар кун,
Ҳазорон зӯрҳо хобанд дар гӯр.

Ба дида ҳусни ин дунё базеб аст,
Ба ҳусни ҳар гулаш ёр андалеб аст.
Ҳама ганчеву ҳусни дилрабоияш
Ба монанди арӯси дилфиреб аст.

РУБОИҲО

Сад шукр, ки холиқам забонам додаст,
Бо ӯ сухану шаҳди баёнам додаст.
То ҳаст ҷаҳону зиндагонӣ ба ҷаҳон,
Ҷовид ба ман забони модарзод аст.

Ман ҳамди Худо гӯям, забонам додаст,
Шаҳду майи зиндагӣ ба ҷонам додаст.
Бинмуда ба тоҷикӣ забонам машҳур,
Бо номи накӯ ному нишонам додаст.

Ин тоҷики ман ширин забоне дорад,
Гуфтори хушаш ба ҳар диле мефорад.
Зебову ширин, надорад айбу нуқсон,
Аз гуфтаи гӯянда шакар меборад.

Чун кишвари худ базеб кишвар надидам,
Як ранг ҳама забон баробар надидам.
Аз миллати бисёршунидам гуфтор,
Аз тоҷикии хеш ширинтар надидам.

Тоҷик дар ин ҷаҳон ба ҳар ҷое ҳаст,
Бо забони ӯ байту ғазалҳое ҳаст.
Назар ба тамоми миллати дунёӣ
Дар боби сухан тоҷики мо бойе ҳаст.

Ҳакими ҷаҳон ибни Сино мебошад,
Ӯ тоҷи сари миллати мо мебошад.
Тоҷикзабон ӯ ба ҷаҳон машҳур аст,
Лоиқ ба ҳама ҳамду сано мебошад.

Дар давраи ҷавониҳо фасон гардидам,
Соҳиби суруду дoston гардидам.
Дар зодгаҳам валеқ дар пириам
Бас хор ба пеши ноқасон гардидам.

Бо шеърӯ суруди хеш машҳур шудам,
Пире шудаму зи маҳфилон дур шудам.

Тир хӯрдааму мискину нодор шудам,
Бечора ба пеши ҳар калу кӯр шудам.

Бечора касест пиру афгор шавад,
Беҳавсалаву мискину нодор шавад.
Пас рафта ба пеши сарвари худпарвар
Ёри талабу чизе талабгор шавад.

Нокас, ки агар соҳиби мансаб гардад,
Хандон чу гуле варо руху лаб гардад.
Қулфи дили ӯ баста бигашта тира,
Бадтар зи шабони тирае шаб гардад.

Уммеди дилам зи сарваре канда шудааст,
Ки ӯ ба пулу моли чаҳон банда шудааст.
Рафтаст ба як роҳи хиёнаткорӣ,
Бераҳму баде сурати дарранда шудааст.

Аҳсан ба ҳамон шоҳ, ки оқил бошад.
Бар зидди мунофиқон муқобил бошад.
Лаънат ба ҳамон шоҳ, ки золим бошад,
Гар таккабуру бахилу чоҳил бошад.

Дар ноҳия ҳар касе, ки сарвар бошад,
Аз сидқи вафо, ки халқпарвар бошад,
Меҳраш ба дили ҳазорҳо чо гардад,
Равшан ба чаҳон чу нури ахтар бошад.

Сарвар бишавад касеву гапдон бошад,
Хуб аст агар зоти мусулмон бошад.
Донад ҳама некиву бади дунёро
Шоҳе, ки агар ҳофизии Қуръон бошад.

Бар сарвари бад бидон, ки ёрӣ ҳайф аст,
Пешаш ба умед арза орӣ, ҳайф аст.
Бар курсии мансаб ӯ набошад лоиқ,
Ҳатто, ки ба ӯ аспсаворӣ ҳайф аст.

Ду дидаи ман ними чаҳонро дидааст,
Ҳам тозагулу гули ҳазонро дидааст.

Танҳо ба пирон ачал сару кораш не,
Фавтидагӣ сад гуна ҷавонро дидаст.

Бораҳм диле дар ин замона кам шуд,
Аз дарду ғами замона қомат ҳам шуд.
Аз чанги ачал раҳи гурезам набувад,
«Шодӣ бигузашту навбати мотам шуд».

Забанда ба ҳар як дари ҳавлӣ тоқ аст,
Одам поқу феъли бадаш нопоқ аст.
Бар ҷониби ҳар мазор гоҳе нигарӣ,
Моро абадӣ бидон, ки манзил хок аст,

Дар ноҳия дон ту, боданӯш бисёр аст,
Рӯбахсифатону калламуш бисёр аст.
Бе хору ҳасе намешавад ҷангалзор,
Дар ҳалқаи мо суханфурӯш бисёр аст.

Дар даври Союз баъзе сардоре буд,
Зидди шариат, золиму бадкоре буд.
Нотарсида аз Худову аз арвоҳе,
Вайронакуни манзили мазоре буд.

Бечора касе маризу ҳолаш тангай,
Аз пиригарӣ хамида қомат чангай.
Садре нақунад раҳм ба ҳар бечора,
Медон, ки дилаш чун дили гургӣ сангай.

Бисёр касони молдорон дидам,
Осеб гаҳ аз ҷолаву борон дидам.
Гӯянд ҳасисе ном Қорун будааст,
Дар айни замон зиёд Қорун дидам.

Аз ҷабри фалак басо чигарҳо хун шуд,
Васвосигари одамизод малъун шуд.
Дидам ба ду чашми хеш одамҳое
Бешарму ҳаё, ба сурати маймун шуд.

Ҳар сарвари золиме ситамгоре ҳаст,
Бисёр касон зи ҷабри ӯ хоре ҳаст.

Охир ки макони ӯ ба гӯри тор ҳаст,
Сӯзад ба қаҳим чунки гунаҳкоре ҳаст.

Ҳаёт ширину гоҳ талху шӯр аст,
Роҳест туро дар пеш, роҳи дур аст.
Бар манзиле меравӣ, ки он бенур аст,
Он хонаи охир асту номаш гӯр аст.

Дилдодаи ин олами бепоёнем,
Доим зи барои нафси бад сарсонем.
Бо хандаву мастигарӣ по мемонем,
Паймона ки пур шуд, ҷасади бечонем.

Холиқ, худатӣ нигоҳбони банда,
Танҳо туй як рӯзирасони банда.
То он нафасе, ки мӯъмине ҷон дорад,
Номи ту бувад вирди забони банда.

Ёре бигирӣ ки ӯ ба ту ёр бувад,
То охири умри ту вафодор бувад.
Дар даст гуле нагир пурхор бувад,
Бигрифта гуле бибӯй бехор бувад.

Дил боиси модару падар месӯзад,
Сесад рагу пайванди чигар месӯзад.
Оне, ки агар чашм пӯшад аз олам,
Фарзанд дилаш чу чӯби тар месӯзад.

Гар ҳурмати пире ту надорӣ, чӣ касӣ,
Аз пир дуо бигир, ба пирӣ бирасӣ.
Гар беадабу зиёнрасоне гардӣ,
Гӯё ба ҳисоби хору сели магасӣ.

Ман ҳофизаму гаҳе ғазал мехонум,
Бар манзили пироне қадам мемонум.
Ҷон садқаи номи Хоҷабиансорӣ,
Ман садқа ба номи ҳазрати Султонум.

Рӯзи баду нек моро ба сар меояд,
Мо мегузарем, насли дигар меояд.

Аз ғуссаи ин чаҳон чигарҳо хун аст,
Аз ҳар нафасе бӯи чигар меояд.

Мо ё ки чавон ё ки бигашта пирем,
Ё сурати Искандари дунёгирем,
Ё сурати Рустамем бо пайкари зӯр,
Охир ки ачал расид, мо мемирим.

Дунё ба чамолаш дили моро бурдаст,
Қалби ҳамаи шоҳу гадоро бурдаст.
Армону ҳасад ба синаҳое монда,
Пур буд касе, ки ормонӣ мурдаст.

Ман садқа ба номи Хоҷабиансорӣ,
Дорам зи рӯҳаш умеду дасти ёрӣ.
Андар бари Ховалинг маскан дорад,
Бошад зи бараш чашмаи софе чорӣ.

Соқӣ, нишинӣ ба маҳфили шоҳона,
Лабрез накун ба майзада паймона.
Огоҳ бишав зи майхури сусту сабук,
Аз бӯи арақ шавад ӯ чун девона.

Эй ёри арақ, назар ба хору хас кун,
Андешаи он чаҳону ҳам аз пас кун.
Хоҳӣ зи чаҳон ба нури имон биравӣ,
Кун тавбаву аз шаробнӯшӣ бас кун.

Бисёр касе, ки ошиқи бода шудай,
Баъзеи дигар ба банг дилдода шудай.
Аз чаври арақ миёни мардум пайдо
Одамкушу дуздону ҳарачзода шудай.

Завқи дили ман ба шеър дар чӯш омад,
Дар кӯча зи пеш як арақнӯш омад.
Нӯшидагӣ ӯ пакар нигаҳ сӯям кард,
Дидаму ба хотирам каламуш омад.

Ман майзадаро дидан нахоҳам рӯяш,
Ҳатто ки назаркунӣ нахоҳам сӯяш.

Наздик ба бӯи нафасаш гар бошӣ,
Бадбӯй зи ҳар бӯй биёяд бӯяш.

Ман пиёдаеву ту савор мебошӣ,
Бераҳм чу гурги бешазор мебошӣ.
Дар бораи суд бахшиат эй раҳбар,
Чун чӯби сари қабри мазор мебошӣ.

Як сарвараке ба сӯи кор меояд,
Гоҳе, ки пиёда гаҳ савор меояд.
Бинад чу маро сӯи само менигарад,
Бинам-ш, ба ёд уштури нор меояд.

Нокас ки агар нӯшид камтар бода,
Девона барин шавад ӯ рӯҳафтода.
Бетоқату ноором гардад зайле,
Ҳангас бикунад харе миёни пода.

Ҳар сарвари бесавод афти кӯрай,
Аз панди бузургони ҷаҳон ӯ дурай.
Аз беҳирадӣ набишнавад арзи диле,
Ин сон раҳбар тира дилаш чун гӯрай.

ҒАЗАЛИ КҶҲАНСОЛОН

Мо ранҷкашони кӯҳнасолем,
Нон хӯрда ба меҳнати ҳалолем.
Андар ҳама кор аз ҷавонӣ
Пурғайрату доимо фаъолем.
Бидҳанд агар ба мо саволе,
Омода ҷавоби ҳар саволем.
Хоке, ки кулоли поки пок аст,
Бо амри Худо аз он кулолем.
Дилдодаи панду ҳар суруди
Ҷомию Низомиву Камолем.
То он нафасе, ки зинда ҳастем,
Пайваста ба банди сад хиёлем.
Бо ҳеч касе бадӣ надорем,
Аз некии хеш бемалолем.

БА РЎЗИ ЧАШНИ ЧАЛОЛИДДИН

Ба ёдам оварам, ёрон,
Зи шоирҳо Низомиро,
Дигар Бедилу Ҳофизу
Чалолиддини Румиро.

Чаҳоне ки пур аз ганчу
Пур аз дарёву соҳил аст,
Маро меҳри Чалолиддин
Чу чонам ҷой дар дил аст.

Варақҳои китоби ӯ
Пур аз панди чаҳон дорад,
Ҳадису панди қуръониву
Панди ломакон дорад.

Китоби пандомезаш
Агар ҳар одаме хонад,
Мусулмонзодае бошад,
Қадамҳо рост мемонад.

Дили Чалолиддин кони
Гуҳар будаст, донистем.
Зи асрори чаҳон ӯ
Бохабар будаст донистем.

Ба қалбаш ҷойгир меҳри
Худо будаст, донистем.
Зи асрори чаҳон ӯ
Бохабар будааст донистем.

Ба қалбаш ҷойгир меҳри
Худо будаст, доинстем.
Шумо бовар кунед охир
Чи гап Қурбоналӣ гӯяд:

Ба монандаш бузургеvu
Чунин шоир кучо рӯяд?!

ВАСИЯТ ВА ПИҲИЛ

Чумла фарзандону эй хешони ман,
Вакте Азроил шавад меҳмони ман,
Ҳаст ўро майл, медонад ҳама,
Меситонад аз вучудам ҷони ман.
Меравам аз ин ҷаҳони дилфиреб,
Зор монад хонаву айвони ман.
Дар лаҳад пӯсида мегардад ҳама
Пайкару рӯву сару мичғони ман.
Ҳайфи ду пой раво, дасти расо,
Ҳайфи ин ҳарду лаби хандони ман.
Дар кафан печидаву тан зери хок,
Ҷовидон гардад лаҳад зиндони ман.
Аз шумо хоҳам, ки созедам пиҳил,
Чумла мӯъминҳои кадрони ман.

ЁДБУД АЗ УСТОДОН

Маро ҳаштод омад синну солам,
Намояд гӯш, ёрон, арзи ҳолам.
Зи пирӣ ранги одам зард будаст,
Ба тан пайдо шуда ҳар дард будаст.
Ба қалби ӯ дигар савту наво нест,
Ба дардаш дору аз баҳри даво нест.
Ба дил, ёрон, ҳазор андеша дорам,
Ба ёдам аз бузургоне биёрам.
Бузургоне ба онҳо роз гуфтам,
Яқояк чумларо устоз гуфтам.
Раҳи эҷоднишондодаи мо
Канӣ Мирзои Турсунзодаи мо?!
Ба кишвар ӯ раиси шоирон буд.
Балад бар ӯ тамоми кишварон буд.
Нишастагӣ ба сад мардони соқӣ,
Кучо шуд зиндадил Раҳим Бокӣ?!
Яке устоди ман, ки Сайдалил буд,
Зи деҳи Хонақо ибни Валӣ буд.
Ба маҳфиле, ки мегардид ҳозир,
Чу Бокӣ буд марди шӯх шоир.

Бузурге буд Аминчон Шукӯҳӣ,
Ягона шоири гапдон Шукӯҳӣ.
Аҷаб шоири хуб Абдусалом буд,
Падар Деҳотӣ, ӯ ширинкалом буд.
Муриде аз адибони қадимӣ
Аён буд ӯ, Муҳаммадчон Раҳимӣ.
Шуда буд шоире, ки чун Худодод,
Ба чандин шоироне буд устод.
Рафиқам шоире Қутбӣ Киром буд,
Шуда машҳур байни хосу ом буд.
Ба ман буд солҳо чун ёри ҷонӣ,
Ба қалбам ҳаст меҳраш ҷовидонӣ.
Кучо шуд Шералӣ Лоики моён?!
Зи байни ҷумла халки Тоҷикистон
Ҳақиқӣ шоири оташсухан буд,
Писанди сарвари ҳар анҷуман буд.
Бидода дил ба шеъри баччагона,
Китобаш пур буд аз шеъру тарона,
Рафиқу ёр бар аҳли адаб буд,
Бипурсӣ кист? Убайди Раҷаб буд.
Тараббахшо ба чандин қалби ғамгин,
Кучо шуд ҷӯраам Фарҳат Муҳиддин?!
Аз онҳо мешавам ман ёдовар,
Шуда ғамгин ниҳода даст бар сар.
Зи найранги аҷал андеша орам,
Зи ҳар санги аҷал андеша дорам.
Чу тире тез бошӣ дар чаҳидан,
Зи чангаш нест як роҳи раҳидан.
Ба чанголаш хазон гардида баргам,
Надорам чорае, дар чанги маргам.
Набошам пардапӯш, пире аёнам,
Зи дунё дар сафар бар он ҷаҳонам.
Бувад ҷо меҳратон дар маҳфили ман,
Чу мӯҳри нукрагине дар дили ман.
Зи синусоли пирӣ дар ҳаросам,
Чу арвоҳе ниҳон зери либосам.
Зи пирӣ қомати одам, ки ҳам шуд,
Зи дасту пойҳо ки қувва кам шуд.
Дигар маза надорад зиндагонӣ,
Дареғо аз ҷавонӣ, ваҳ ҷавонӣ.
Ҷавонӣ дур аз ман ҷовидон шуд,
Дили Қурбоналӣ сард аз ҷаҳон шуд.

МАН АСТ

Аз китобе панд хонам чун дабистони ман аст,
Зодгоҳам маскани доимгулистони ман аст.
Меҳри поки модаре ҷонам ба ҷонаш парварид,
Ҷой гашта ҷовидон бар қалбу бар ҷону ман аст.
Гавҳари қиматбаҳову мазабахшанда ба ҷон,
Зинда бошам, то даме ҳар дона дандони ман аст.
Ҳар шабе, ки хоб бошад ҳамсарам андар барам,
Шамъи рӯяш гӯиё шамъи шабистони ман аст.
Мекунам такрор меҳри модарам бори дигар,
Ҳоки пояш тӯтиё болои чашмони ман аст.
Модаре Қурбоналиро, ки расонид бар камол,
Бо мисолаш модари ҷон Тоҷикистон ман аст.

САЙДАҲМАД КАРИМИ ҚАҲРАМОН

Буд ҷавоне, дида будам комату андоми ӯ,
Ҳамдиёрам буд, Сайдахмад Карим буд номи ӯ.
Дида будам тавсани бо зину бо лаҷоми ӯ,
Ҳамчу шоҳин медавид аспи Гули бодоми ӯ.
Дар ҳақиқат одами пурғайрату бонанг буд,
Панҷ соли пурра ӯ дар байни ҷӯши чанг буд.
Пайкараш монандаи пӯлод буду санг буд,
Зидди хасмони ватан Рустами соҳибчанг буд.
Дар миёни лашкари оташзани Гирмониён
Буд Сайдахмад чу шере галлаеро дар миён.
Ӯ наметарсид аз ҳар ҳамлаи гургу паланг,
Не зи марге дошт ваҳме андарон майдони чанг.
Сахт зидди душмани ғаддор разме бурда буд,
Дар дами шамшери ӯ садҳо фашистон мурда буд.
Лашкари савораро дар чанг сарвар буд ӯ,
Чун Суворов сарвари як зумра лашкар буд ӯ.
Чанг аз наздики Маскав бо фашистон карда буд,
Хасмҳо аз тарси ҷон сад доду афғон карда буд.
Душманонро ҳар кучо дар хок яксон карда буд,
Зиндаҳояшро зи хоки рус гурезон карда буд.
Чангҳо гаҳ аз ғазаб дандон ба дандон карда буд,
Қисса кӯтах, чангҳо то мулки Гирмон карда буд.

Шуд ба чашми сарварони олий зӯриаш аён,
Офарин гуфтанд, эй тоҷикмарди қаҳрамон.
Бар ватан баргашт аз Берлин шамшераш ба бар,
Буд дар пеши бараш ҳар медали фатҳу зафар.
Баҳравар гардида буд аз офтоби илму фан,
Карда буд ҷонбозиҳо аз боиси ҳифзи ватан.
Дар дилаш ки дошт Сайдахмад Карими мо тараб,
Ҳар кучо по мениҳод бо мардуми аҳли адаб.
Дар қатори шоирон ӯ боз як шоир шуда,
Судовар ҳамчу нури шамси оламгир шуда.
Зинда номаш ҷовидон дар кишвари ободи мо.
Мондасту гум нагардад ҳеч ӯ аз ёди мо.
Васфи ӯ Қурбоналӣ дар ҳар китобаш кардааст,
Чун Суворов қаҳрамон ӯро ҳисобаш кардааст.

ШИКОЯТ АЗ ПИРӢ

Эй ту, пирӣ, аз ҳад афзун бемадорам кардай,
Дур аз сайру тамошои баҳорам кардай.
Гаҳ ба подарду миёндарде дучорам кардай,
Дар ҳаёлам кӯхро дар пушт борам кардай.

Чехраҳандон дар ҷавониҳо мисоли гул будам,
Хушнаво дар тӯйҳо монандаи булбул будам.
Ҳофизе огаҳ зи ҷумла қиссаи Чамбул будам,
Дур, эй пирӣ, зи дил савти ҳазорам кардай.

Ҳамчу испори ҳаме ту пайкари ман сохтӣ,
Шакли кӯҳи барфпӯше бар сари ман сохтӣ.
Ҷо шароби талхро бар соғари ман дохтӣ,
Пеши ҳар як нокасу кас интизорам кардай.

Боқии умрам зи рӯи ту азоб асту азоб,
Ту вучудам, пирсолӣ, боз месозӣ хароб.
Пурра медонам, ки аз ту нест умрам баҳраёб,
Чун гули бехор будам, лек хорам кардай.

Ҷон фидои номи покат, эй карими корсоз,
Шукр, ки Қурбоналиро додаи умри дароз.

Ман надонам баъд аз ин ки умр дорам чанд боз,
Ҳар чӣ кардастӣ, худат, Парвардигорам, кардай.

ҲАСТ ЧОНАШ ДАР АЗОБ

Дидагӣ будам навишта дар китоб,
Гуфтагӣ буд хонаи зулмат хароб.
Лек бинам боз дузду порахӯр,
Кай бигардад хонаи зулмат хароб?!
Як масал, доро хӯрад гӯшти кабоб,
Лек бепул мехӯрад дуди кабоб.
Дидаам боёни афзун дар замон,
Нест дар онҳо ягон кори савоб.
Пеши роҳи бой охир тоза нест,
Рӯзи маҳшар ҳаст чонаш дар азоб.
Сӯзиши бисёри оташ бар сараш
Мешавад бо амри ҳақ аз офтоб.
Бойи беҳайру саҳо чон медиҳад
Чун бузе чон медиҳад чанги қасоб.
Дар қиёмат манзили бойи хасис
Байни оташ ҳасту байни лою об.
Аз падар –модар бигирад кас дуо,
Дон, яқин аз умр гардад бахраёб.
Роҳи хайру тоат, эй Қурбоналӣ
Зиндаӣ то, бош андар кофтукоб.

ФАТҲИДДИН БУД

Устои чӯбтароше
Вай Устофатҳиддин буд.
Дар Ховалинги моён
Устои беҳтарин буд.

Базебу қадбаланде,
Марди сиёҳкош буд.
Ҳам дарбаччатарошу
Ҳам боз дартарош буд.

Бар касбу корҳояш
Ҳар сон нишонаҳо буд,
Омӯхта зи устод
Гулмон ба хонаҳо буд.

Гулҳо ниҳода зебо
Ба хонаву дараш буд,
Фотимамоҳ ўро
Мўнису ҳамсараш буд.

Ҳакиқӣ дар чавонӣ
Зеботарин зане буд,
Мисли гули базебе
Дар байни гулшане буд.

Усто ширин чу тўтӣ
Буд гапи даҳонаш,
Ўро ба Фотима буд
Пайваста дилу ҷонаш.

Дареғо, сад дареғо,
Шароби марг нўшид.
Усто ба қудрати Ҳақ
Абадӣ чашм пўшид.

Як-ду писар аз онҳо
Ҳам ному ҳам нишон аст,
Пайрав ба касби усто
Баччааш Бобочон аст.

Касбу ҳунар ки дорад,
Парвои зар надорад.
Чун Бобочон дигар кас
Касби падар надорад.

АЗОБҲОИ БАЧЧАГӢ

Чавон будам, надонистам
Каме кадри чавониро,
Ба дасти хеш бишкастам
Ғурури паҳлавониро.

Камон дар гарданам буду
Ҳамеша дар шикор будам,
Ба ҷустуҷӯи оҳуву
Кабки кӯҳсор будам.

Шабон дар козае, ки буд
Чу гӯри танг, хобидам.
Ба фасли тирамоҳон буд,
Ба рӯи санг хобидам.

Маро аз хӯрдани баҳри
Хӯрока иштиёқе буд,
Давоми ҳафтаҳо аммо
Хӯрокам нони қоқе буд.

Зимистон барфборону
Дарахтон зери сармо буд,
Ба мисли санг ях баста
Зи сармо оби дарё буд.

Дар он гуна хунукиҳо
Шикори беш мекардам,
Шикори гургу рӯбоху
Шикори меш мекардам.

Гаҳе дар Қаратоғ будам,
Гаҳе дар Сарсарак будам.
Зи ҳоли хонаву ҳавлӣ
Ҳамеша бедарак будам.

Кунун донистаам, ки ман
Чӣ гуна кор мекардам.
Чавониро зада зарба,
Худамро хор мекардам.

Дигар ин ки замонҳое,
Ки ман шикор мекардам,
Фузун чондорро бечон
Гунаҳ бисёр мекардам.

Аз он шикорҳо кардан
Пушаймони пушаймонам,
Ба подарде гирифтаам,
Ҳаловат нест бар чонам.

Зи рӯи кӯҳгардиҳо
Бубин бо чехраи зардам,
Гаҳе гашта гирифторе
Ба сардарду миёндардам.

Намегаштам шикорчӣ аз
Паи нахчир намегаштам,
Зи сад боло ки мерафтам,
Ба фаҳмам пир намегаштам.

Чу ин Қурбоналиям гар
Писар, сайёд мегардӣ,
Ба даврони куҳансоли
Аҷаб ношод мегардӣ.

ПАЛАНГӢ Ё КИ ТУ ХИРСӢ

Аҷаб сардори пастӣ ту,
Чу як дунёпарастӣ ту.
Зи рӯи дуздӣ мастӣ ту,
Ба ту мансаб ҳаром астӣ.

Ба зудӣ гум шавӣ, ганда,
Надорад чехраат ханда.
Ба мурдан ҳастӣ арзанда,
Ба ту мансаб ҳаром астӣ.

Зи бехат зоти нопокӣ,
Зи тӯпи бадтарин хокӣ.
Ба зайли мори Заҳҳокӣ,
Ба ту мансаб ҳаром астӣ.

Биноланд аз ту одамҳо,
Миёни тепаву хамҳо.

Туй сарчашмаи ғамҳо,
Ба ту мансаб ҳамом астӣ.

Нишаста бар сари курсӣ,
Зи арзи кас намекурсӣ.
Палангӣ ё ки ту хирсӣ,
Ба ту мансаб ҳаром астӣ.

Ту ғофил аз аҷал бошӣ,
Чу хасми камбағал бошӣ.
Ту чун деви дағал бошӣ.
Ба ту мансаб ҳаром астӣ.

ЗАБОНИ МОДАРИЙ

Чу ширин аз асал моро забон аст,
Шуда машхур дар кулли ҷаҳон аст.
Ягон нуқсу ягон иллат надорад,
Чунин лафзе ягон миллат надорад.
Ба он то он даме ки ман ҳаётам,
Намудам гуфтугӯ, ғарқи нишотам.
На котибеву не ман як раисам,
Ба ин шева сурудҳо менависам.
Худованде, ки тоҷик офаридаст,
Ба мо ин шеvaro лоиқ бидидаст.
Ҳама ҷо гаштагӣ овозаи мо,
Ба таъриф ин забони тозаи мо.
Забоне, ки сифоташ бар надорад,
Ба мислаш қимате гавҳар надорад.
Бувад ки ин забони модарона,
Ба мо монад забони ҷовидона.
Манам Қурбоналӣ, то ҷон ки дорам,
Забонро мағзи ҷонам мешуморам.

БА РҶЗИ ҒАЛАБА МАН ДИДАМ

Агар пурсед, эй ёрон,
Чихо дар чанг ман дидам.
Ба хасми шум бичангида,
Аҷал ҳар ранг мна дидам.

Ба чашмонам ба сахрову
Ба ҳар як бора ман дидам,
Тане аз таркиши бомба
Шуда даҳ пора ман дидам.

Кучое бомба метаркид,
Замин шуд ғор, ман дидам.
Зи чархи танкҳо мешуд
Замин шудгор, ман дидам.

Қазир гардида ҳар шаҳре,
Ки буд обод, ман дидам.
Фашистонро ба хунрезӣ
Чу ҳар чаллод ман дидам.

Ба зайли санглохе ки
Ба ҳар сангоб ман дидам,
Зи мурда байни ду лашкар
Қаторак хоб ман дидам.

Зи хунрезӣ гурӯҳеро
Шуда носер ман дидам.
Қудо сарҳои одамҳо
Ба ҳар шамшер ман дидам.

Чу рӯзи маҳшаре чанге
Ба дашту ёла ман дидам,
Зи ду саф тирбороне
Ба зайли чола ман дидам.

Фашистони асиргашта
Ба дом афтада ман дидам,
Зи насли Гитлери шум
Чӣ аҳмақзода ман дидам.

Агар шоҳе, ки чун Гитлер
Роҳи чанг меҷӯяд,
Диле бераҳм аз модар
Чу қалби санг мерӯяд.

Мусулмонон, ҳама гӯед
Ё халлоқи ду олам,
Шавад хушку бигардад гум
Нишони чангчӯ одам.

Зи шодӣ фахр созем ки
Ғалаба кардаем моён,
Аз ин кишвар шарафмандем
То бар кишвари Гирмон.

Мане Қурбоналӣ ҳастам,
Зи хоки Тоҷикистонам,
Агар то зиндаам, лаънат
Ба душман мефиристонам.

БА РӯЗИ ҒАЛАБА

Эй навҷавони паҳлавон,
Марди далери кордон,
Будем давре ки ҷавон,
Гаштем марди посбон.
Омад ба хоки русҳо
Аз лашкари гирмониён.
Мо рафтаву чангидаем
Аз худ нагуфта ҷисму ҷон.
Ҳар бомба меомад фурӯ
Аз зери ҳар аэроплон.
Медод овозе чунон
Катюшаву тиру камон.
Мегашт садҳо навҷавон
Дучори марги беамон.
Дар чанг буд андар барам
Марде зи насли тоҷикон .
Аз деҳи Лангар писаре
Ном Абдулло ибни Санон.
Нотарс мечангид ӯ
Бар лашкари Гитлериён.
Чун шери наре гаштагӣ
Ҷо галларо андар миён.

Дар Мӯминобод Абдулло
Дар дидаи хурду калон
Дорад ба бар афзун нишон,
Унвони ҳамчун қаҳрамон.
Рӯзе зи дунё бигзарад
Чун Рустами сардостон,
Ҳамчу Амиршоҳи Сафар
Зиндаст номаш ҷовидон.
Акнун шунав ту мухтасар,
Эй навҷавони ин замон,
Мардона бар ҳифзи Ватан
Лозим чу гаштӣ, по бимон.
Хушёр шав, то гулшане
Аз дасти хасме ногаҳон
Оташ нагирад ғофиле,
Барги гуле гардад хазон.
Коре бикун, Қурбоналӣ
Бо дидааш бинад аён,
Дар хизмати Модар-Ватан
Бошӣ ту фаҳри модарон!

ҲАЗЛ-ШАҲДРЕЗ

Баъзе талаба монанди пукай,
Нигоҳаш афти нигоҳи ғукай.
Дар рӯи ҳарак аз рӯи сармо
Ғаҳе кунад чинҷ, афти шулукай.
Баъзе талаба дар назди устод
Монанди барги само сабукай.
Баъзе толиба дар пеши бачча
Накарда шарме, бин фук ба фукай.
Баъзе бачча боз дар пеши духтар
Истодагӣ рост монанди дукай.
Имсол дидам ҳар як дабистон
Аз беаловӣ хело хунукай.
Хунукӣ бувад зарардиҳанда
Бар талабае курташ тунукай.
Баъзе талаба аз рӯи сармо
Часпида лаб то банди зунукай.

БО МИСОЛИ СИФОТИ АЛҲАМӢ

Пурсамат, эй тирхӯрда, бардамӣ?
Ҳолу аҳволат бигӯ, аз чӣ камӣ?
Чангида бар лашкари Гитлерчиён,
Зуртан боло зи садҳо Рустамӣ.
Медарояд шер байни галлае
Ту надорӣ аз ягон шере камӣ.
Дода хун аз баҳри ҳифзи модарон,
Ранҷи ту бахшид даври хуррамӣ.
Бар ту омад ҳамчу ман пиригарӣ,
Ҳамчу мачнунбед гашта сархамӣ.
Дар канору дидаи Модар-Ватан
Бехтарин фарзанди хуби одамӣ.
Дар ҳазорон синаҳо чо меҳри ту
Бо мисоланди сифоти алҳамӣ.

АЗ АЗОБИ ГӢР БЕРУНАМ

Ман дар ин аёми пириам дигаргунам, бидон,
Ҳамчу испори ҳаме шуд қадди мавзунам, бидон.
Меқапад аз дасту поям дардҳои ноаён,
Дар азоб афтодагӣ аз дарди афзунам, бидон.
Дида қасрсозихои садри беилму адаб,
Гашта ҳайроне ба кори сарвари дунам, бидон.
Сарваре ғофил зи марғу бандаи симу зар аст,
Ман дар ишқи халқу мулкам ҳамчу Мачнунам, бидон.
Сарвари дунёталаб пайрав ба малъун мешавад,
Ман гурезон аз бари ҳар зоти малъунам бидон.
Дида қачрафторихои раҳбарони дуздҳо,
З-он ҳама ранҷида бошам, як чигархунам, бидон.
Қардагӣ Қурбоналӣ парҳез аз қутти ҳаром,
Иншоолоҳ, аз азоби гӯр берунам, бидон.

УМЕД АЗ ЗИНДАГӢ ЯКБОРА КАНДАМ

Зи пирсолии худ ман гиламандам,
Зи қувва гашт кам пой давандам.
Наметонам суҳанҳо пурра гуфта,
Надорам ҳеч як завқе, бихандам.

Зи нӯги пойҳо то банди гардан
Бигашта нимчону дардмандам.
Шуда ғарқи ҳазору сад хаёлот,
Ба сад гуна фикрҳо пойбандам.
Ба сони ар-аре буд қоматам рост,
Зи пирӣ ҳам бизад қадди баландам.
Ба чашми садри дур аз фаҳму нокас
Ба монанди кулӯхе нописандам.
Манам пире, ки сад асрор дида,
Хабардор аз чароғи илму пандам.
Расида шукр, умри ман ба ҳаштод,
Надонам зинда монда боз чандам.
Зи камдармониҳои пирсолӣ
Умед аз зиндагӣ якбора кандам.

ПАНЧАИ ҲЕЗУМШИКАНАМ ШУД

Устод ба ман сурати Модар-Ватанам шуд,
Имдодгари ҳар ғазалам илму фанам шуд.
Пайваста бувад меҳри Ватан бар дилу чонам,
Номаш абадӣ қанд барин дар даҳанам шуд.
Шоирӣ бувад касби худодод ҳақиқӣ,
Меҳраш абадӣ чой ба узви баданам шуд.
Бо амри Худо, сурати тире ба нишона
Рафта зи камон рост расад, ҳар суханам шуд.
Аз пирӣ зи ман рехт ҳама сиву ду дандон,
Монанди ман афгору дилозурда занам шуд.
Аз дарди пирӣ гашт бадан обу адое,
Мисле, ки куҳан гардидагӣ пираҳанам шуд.
Қурбоналӣ гуфто, ки дареғову дареғе,
Беқувва тану панҷаи ҳезумшиканам шуд.

РИШТАИ УМРАШ ҲАҚ КАНДА

Чист тақдири мо дар оянда,
Қуз Худо ғофил ҳаст ҳар банда.
Розӣ мо ҳастем аз касони хуб,
Лек лаънатҳо бар сари ганда.

Вақти чон додан менамоем чеғ,
Тезтар орем як манаҳбанда.
Боқадр бувад ҳар либоси нав,
Беқадр гардад чомаи ганда.
Ту аз ин рӯ дон пирамарде мурд,
Мебинӣ ҳар сӯй гап-гапу ханда.
Гар ҷавон бошад мурда, ҳар мӯъмин
Ашк резонад, ҳаст арзанда.
Шуд касе бераҳм ҳамчу дарранда,
Риштаи умраш ҳақ шавад канда.

ҲАРОМСОЗИ КОРАЙ

Дар як чо сардорай,
Чашмош чашми морай.
Дар боби катанафсӣ
Монанди аждаҳорай.

Сардоре чун касофат
Ҳар чо ёбад зиёфат,
Хӯрданаш дида гӯй
Ишкамаш афти ғорай.

Бувад ӯ ёри бода,
Раҳ наравад пиёда.
Дар сиву чил қадам раҳ
Дар мошине саворай.

Бувад ӯ бадситора,
Сарбори ин идора.
Аз баски бесаводу
Ҳарромсози корай.

ИДИ МАТБАА

Мане огаҳ шуда аз матбуотам,
Бибурдам баҳра аз ӯ дар ҳаётам.
Гирифта рӯзномаро, ки хонам,
Ҳаловат медиҳад бар ҷисму чонам.

Ба худ ӯ диққатамро мекунад ҷалб,
Равад чандин ғубору ғусса аз қалб.
Ба ҳар як рӯзнома қосиде ҳаст,
Ба сафҳа бар навиштан мебарад даст.
Чу маҷнунбед сар ҳам мекунад ӯ,
Зи фикре хуни дил кам мекунад ӯ.
Ба навис-нависе сар мекунад ӯ,
Сатрҳо пур ба дафтар мекунад ӯ.
Суханҳо бофт кардан мушкиле ҳаст,
Вале чун шер қосидро диле ҳаст.
Қадам ба ҳар каноре мегузорад,
Хабар аз кишварони дур орад.
Фузун воқеаҳоро мо надонем,
Зи матбаа агар хонем, донем.
Кунад Курбоналӣ андар баҳорон
Муборак Иди рӯзноманигорон.

БА САРДОРИ ХУДПАРАСТУ БАДҚАВОҚ

Рафт як мард ба пеши роҳбар,
Гуфт қаҳролуд одам набудааст.
Сикаву сурати рӯяш дар гӯр,
Дили ӯ чун дили Ҳотам набудааст.
Ба фақерону Ватан фойдарасон
Чени ду қатраи шабнам набудааст.
Бадқавоқе ҳаст дида гӯй
Дили ӯ холӣ зи мотам набудааст.
Ҳеч як зарра хабардоре аз
Панду ҳикматҳои олам набудааст.
Маргу мурдан ӯ ба ёд оранда
Ҳамчу як бедине кам-кам набудааст.
Гап дағал ҳаст, вале мегӯям
Кам ӯ аз грози сархам набудааст.

ПАНЧ

Ҳамчу мулки Панч ёрон сарзамини боб нест,
Дар назар дидам, ба рӯяш гармӣ аз афтоб нест.
Халқ ин ҷо ранҷ дида, пахтакорӣ мекунад,
Ҳеч кас бекор дидам рӯзҳо дар хоб нест.

Халқ гуфто шоиро, дарвозаи чӯҳои об
Ҷорӣ карда тирамоҳӣ дар ҳавои ноб нест.
Кист ин золим, ки бар мо менадихад оби нӯш,
Ҳар ки бошад, кам гуноҳаш аз дусад қаллоб нест.
Мири об бошад ва ё ӯ сарвари болотаре,
Роҳи некиву савоберо ба кофтукоб нест.
Хушксози обҳоро ҳурматаш дар пеши мо
Чени ду қатри равони чашмаи варзоб нест.

Октябри соли 2005

ШАРМАНДАИ МАҲШАРӢ

Дидам, ки дар идора
Туро чу як сарварӣ,
Ҳайф аст бар ту мансаб
Надорӣ одамгарӣ.

Ба сураат афти одам,
Аммо фаросатат кам.
Ногирифта аз афтат
Панди падар-модарӣ.

Нишаста рӯи курсӣ,
Масти шароб ҳастӣ.
Карда назар ба сӯям
Монанди гурги чарӣ.

Дон, мекунӣ хиёнат
Баҳри азоби чонат,
Ҳар шишаи арақро
Пул додаву мехарӣ.

Ин хислате ту дорӣ,
Не бандаи Худой,
На дар қатори чумла
Уммати пайғамбарӣ.

Фардо рӯзи қиёмат
Дар байни халқи маҳшар
Дучори сад азобу
Шармандаи маҳшарӣ.

ДАР АЗОБ АСТ

Пурнур Ховалингам
Аз нури офтоб аст,
Аз баҳри ризқу рӯзӣ
Ҳар кас ба кофтукоб аст.

Аз баҳри норасоӣ
Ҷӯянда чун гадоӣ,
Нодор аз оташи ғам
Дилу чигаркабоб аст.

Касе доранда бошад,
Бахташ ба ханда бошад.
Гирад ки дасти нодор,
Коре аҷаб савоб аст.

Гузашт даври сармо,
Шавад баҳор гармо.
Чароғи оламоро
Шаб нури маҳтоб аст.

Дар ҳар канори дунё,
Дар қору бори дунё
Чаққа шуда ҳар одам,
Гӯё дар инқилоб аст.

Бо даст мича рӯфтам,
Ин мисраҳо, ки гуфтам.
Бимонда ҷовидонӣ
Бидон, ки дар китоб аст.

Дар Ховалинг, ёрон,
Дар зери барфу борон
Қурбоналӣ зи хезум
Харобу дар азоб аст.

АМАЛ БИНМО БА ҲАР ПАНДАШ

Чавонмардо, накун зоеъ
Гурури навчавониро,
Чу Рустам дех нишоне ту
Тариқи паҳлавониро.

Ба ёдат аз фалак меор
Фиреби чархи гардонро,
Илоче кун, бигир афзун
Дуои пирамардонро.

Дар айёми чавониҳо
Намо кӯшиш ту бо мардӣ,
Бихон илму чу Ҳотам кун
Сафарҳову чаҳонгардӣ.

Туй баҳри Ватан-Модар
Бидон, фарзанди ғамхораш,
Намонаш по ниҳад хасме
Ба боғе ё ба гулзораш.

Агар хасме ба хоки ту,
Ки майлаш боиси ҷанг аст,
Ба зиддаш бош чун шери
Жаёне, гар туро нанг аст.

Кадом фарзанд рӯ тобад
Агар аз хизмати модар,
На банда бар Худо ҳасту
На вай уммати Пайғамбар.

Бар ин Қурбоналӣ ҳастӣ
Чавонмардо, чу фарзандаш,
Чу фарзанди вафдораш
Амал бинмо ба ҳар пандаш.

БА САРВАРОНИ ПОКДОМАН

Шумо доред, ки илму хунарҳо
Ба мардум судбахшо, роҳбарҳо.
Чунон судоваре, ки оби қорӣ
Ба ҳар боғе бубахшояд самарҳо.
Шумо ҳастед мардоне хабардор
Зи ганҷи сини киӯху камарҳо.
Шумоён хондағӣ дар ҳар дабистон
Ба сад ранҷу ба сад хуни чигарҳо.
Шумо омӯхта таърихи дунё,
Хабар доред холи ранҷбарҳо.
Ба фаҳмам, ки дуохое гирифтед
Зи пиронсолҳои мӯътабарҳо.
Аҷаб не, ки шуморо Хизри зинда
Ягон ҷо кардағӣ бошад назарҳо.
Шумо аз нутқатон Қурбоналӣ дид
Ба маҳфилҳо ширинтар аз шакарҳо.

ДАР ВАСФИ МАРДУМИ ДЕҲАИ ШЕХОНИ НОҲИЯИ ХОВАЛИНГ

Муддате гардида меҳмони шумо,
Хӯрдам аз хони шумо нони шумо.
Маза бурдам аз намакдони шумо,
Эй Худо бошад ниғаҳбони шумо.

Борҳо ман садқаи ҷони шумо,
Деҳаи зебост Шехони шумо.

Дидаам ҳар як ҷавони баркамол
Ҳар тараф бошад равона чун шамол.
Мекунад деҳқонӣ қалбаш бемалол,
Меҳӯрад аз меҳнаташ нони ҳалол.

Тан бидодам бар ҷавонони шумо,
Деҳаи зебост Шехони шумо.

Хонаҳо аз хоку лой бунёд шуд,
Солҳо вайрона буд, обод шуд.
Нури деҳ аз дасти одамзод шуд,
Рӯҳи афзун мурдагоне шод шуд.

Аз ҳаракатҳову дармони шумо,
Деҳаи зебост Шехони шумо.

Мардуми Шехон ҳама тоатгар аст,
Ҳар яке дар фикри рӯзи маҳшар аст.
Бандаи ҳақ уммати пайғамбар аст,
Якдигар чун акаеву додар аст.

Бо мисоли рӯи хандони шумо,
Деҳаи зебост Шехони шумо.

Ҳаст ин қишлоқи хушобу ҳаво,
Дар заминаш ҳаст ҳар гуна гиёҳ.
Ҳар ҳакиме чида бо амри Худо,
Аз гияҳ тайёр созад доруҳо.

Ҳар баҳоре булбулонаш дар наво,
Деҳаи зебост Шехони шумо.
Дарраҳояш пур зи ангурасту себ,
Дар баҳорон боз метобад базеб.

Ҳамчу савти ошиқони дилфиреб
Мебарад дилҳо навои андалеб.

Чун руҳи зебову мичғони шумо,
Деҳаи зебост Шехони шумо.

Ҳаст Тағайхӯча аз қишлоқатон,
Писари Сичоати олиншон.
Ҳаст ӯ эшони пири мӯъминон,
Обрӯяш байни мӯъминҳо калон.

Як бузурге ҳаст эшони шумо,
Зодгоҳаш ҳаст Шехони шумо.

Гашта дид Қурбоналӣ ҳар як дара,
Чор сӯи деҳа дид хушманзара.
Бишнавид овози оби шаршара,
Оварид дарё чу овози бара,

Шуд зи шодӣ ӯ ғазалхони шумо,
Гуфт: аҷаб зебост Шехони шумо!

ДАСТУ ПОЯМ БАСТА БО ЗАНЧИР ШУД

Во дарег, умри чавонӣ пир шуд,
Ҳамчу як деги сияҳ тақдир шуд.
Дарду ранчи пирсолӣ бар танам
Чойгир монанди захми тир шуд.
Омад он давре, ки хушу гӯши ман
Ҷониби Азроили ҷонгир шуд.
Хонашин гардидаам гӯё дигар,
Дасту поям баста бо занчир шуд.

БА БАҲОР

Эй, нигар бар қудрати парвардигор,
Шуд ҷаҳон гулзор дар фасли баҳор.
Бар вучуди ҳар гиёву буттазор
Дод фасли навбаҳор аз нав мадор.
Чор сӯи ин ҷаҳонро бингаред,
Нағмаи паррандагонро бингаред,
Барра аз шодӣ ба мисли дорбоз
Мекунад бас, сар-сари девор тоз.
Кафтарон андар лаби ҷарҳову ғор
Лона созад гашта ҳар як беқарор.
Дехқон бо мақсади кишту барор
Мекунад кӯшиш барои киштукор.
Ҳар гаҳе ки нарм борон мешавад,
Марди деҳқонзода шодон мешавад.
Нармии хуршед кодир мешавад,
Об пиряхҳои Помир мешавад.
Ҳар гиёҳи дору мерӯяд за нав,
Шаҳди пур аз ору мерӯяд зи нав.

Қоқу баргонаш чу зулфи ҳар нигор,
Мебарояд як гиёҳи дорувор.
Чун арӯси куртагулгун нозанин,
Дар назар тобад ҳама рӯи замин.
Ҳамчунон ин иди Наврӯзи шумо
Қовидон шаъну шараф бахшад Худо!

БА РӯЗИ ҒАЛАБА, 9-УМИ МАЙИ 2007

Ватан бувад, ки модар
Моён ўро дар оғўш,
Ҳар чи ки гуфт модар,
Албатта мекунем гўш.

Давре, ки чанг сар шуд
Аз сӯи хоки Гирмон,
Аз баҳри ҳифзи модар
Аз худ нагуфтаем чон.

Аз рӯи нангу номус
Гаштем марди майдон
Аз қаҳр зидди душман
Дандон задем ба дандон.

Он рӯзи бади моро
Ҳақ зоти кас набинад,
Хоки ватан зиёне
Аз хору хас набинад.

Парвозиёни чангӣ
Парида бар ҳаво буд,
Чун раъди барқи сахте
Таркиши бомбаҳо буд.

Рӯзи баде замони
Қавониҳои мо буд,
Аз ҳар силоҳи чангӣ
Дар гўши мо садо буд.

Аз як тараф ҳучуми
Бисёр танкаҳо буд,
Чун коҳ қурби одам
Дар арсаи ғазо буд.

Бар қасди чони моён
Он лашкари аду буд,
Марг ба қасди моён
Гӯё ки рӯ ба рӯ буд.

Дар ҳолате ки мешуд
Дар корзор ҳучум сар,
Шуд аз садои ҳар тӯп
Чандин касон дидам кар.

Он чи ки ман бидидам,
Гӯям , бикун ту бовар.
Талотуме дидам зад
Дар ёд рӯзи маҳшар.

Захмин дидам чавоне
Аз тири ҷонситон буд,
Фитодагӣ ба майдон
Дар вою дар фиғон буд.

Ашке ба ҳарду рӯяш
Гардидагӣ равон буд,
Ҳар дам ӯ номи модар
Гирифта бар забон буд.

Ба назди ӯ фитода
Боз фузун чавон буд,
Берун зи ҷисми садҳо
Чавон бигашата чон буд.

Қисме аз он часадҳо
Аз ҷавшанаш аён буд,
Аз аскарони шуми
Худи гирмониён буд.

Марде агар чу Рустам
Далеру пахлавон буд,
Аmmo ў дар дами тир
Заифу нотавон буд.

Имрӯз ҳамяроқон,
Шумо ки зинда ҳастед,
Дар анчуман бигашта
Яксар ба ман нишастед.

Шумо ба сурати ман
Ки кӯҳнасол ҳастед,
Ба чумла гуфтаҳоям
Шоҳиди ҳол ҳастед.

Шуд сарваре, ки бадхоҳ,
Намерасад ба мақсад.
Шарманда дар ду олам
Мешавад одами бад.

Гитлер зоти бад буд,
Дар Берлин ҳукмрон.
Ҳайфо, зи дасти ў мурд
Бисёр бегуноҳон.

Рӯзи нухуми май, ки
Душман шикаст хӯрдаст,
Фикр кунед аз чанг
Мурдасту ў чӣ бурдаст?

Ҳар кас, ки золиму бад
Аз модаре бирӯяд,
Тамоми аҳли олам
Лаънат бар ў бигӯяд.

Муроди мост доим-
Сулҳи чаҳонӣ бошад.
Аз баҳри аҳли олам
Тинчу амонӣ бошад.

Рӯзи ғалабаро мо,
Ки ёдбуд дорем,
Дар васфи рӯзи шодӣ
Савту суруд дорем.

Қурбоналӣ бигуфто-
Шерони нар шуморо.
Нухуми май муборак,
Иди зафар шуморо!

ҲЕЧ САРУБАР НАДОРАД

Сарваре пурра хонда
Илму хунар надорад,
Нутқаш миёни маҳфил
Ширу шакар надорад.

Тамоми ҷинси олам,
Ҳаёт ҷумла одам
Бе нури офтобу
Нури қамар надорад.

Дар гӯшаҳои олам
Шуд, ки шиновар одам,
Намегӯяд, ки дарё
Раҳи гузар надорад.

Бе нури офтобу
Бе нами барфу борон
Зироту дарахтон
Баҳру самар надорад.

Марде гирифтагӣ панд
Аз ҳар падар надорад,
Хабар зи сӯзи ҷӯби
Хушкеву тар надорад.

Душмани шуму қаттол
Бар мо бувад Азозил,
Шӯру шараш дар олам
Ҳеч сару бар надорад.

Обод то ҷаҳон аст,
Лаин зиёнрасон аст.
Бе васваса қароре
Ин ҳилагар надорад.

Сарваре порагир шуд,
Огаҳ ҷавону пир шуд,
Ҳурмату қимате чун
Муллаи хар надорад.

ГУФТОРИ САРБОЗИ ВАТАН

Эй кишвари пур зи ганҷи олам,
Мисли ту дар ин ҷаҳон бувад кам.
Ҳастӣ, ки маро ягона модар,
Меҳри ту бувад ба ҷон баробар.
Ҳар кӯҳи туро ба дурчи сина
Дорад зи дуру гуҳар хазина.
Бар ҳифзи ту ки камар бубастам,
Чун Рустами шери нар бигаштам.
Бо дида кунам гаҳе назарҳо
Пиранд кунун фузун падарҳо.
Баъзе падаре ба бар нишон аст,
Ҷангидагӣ ӯ ба душманон аст.
Нишон зи падар ба мо аён аст,
Ки шердилеву қаҳрамон аст.
Мо дарси ҳаёт, эй ҷавонон,
Бояд бигирем зи пирамардон.
Мисли падарон ба кишвари хеш
Оеду кунем хизмати беш.
Ҷон садқаи рӯи Тоҷикистон,
Ҳуснаш ба назар бувад гулистон.

ЧУ ЯК ШОҲИНИ ПАРВОЗӢ

Чавон, аз марг ғофилу
Чаро ки фахр месозӣ.
Зи худ ғофил шавӣ ҳар гаҳ,
Ба дав мегардӣ чун тозӣ.

Чу Искандар ҷаҳонгирӣ,
Бидон охир, ки мемириӣ.
Такаббурвор мегардӣ,
Худо аз туст норозӣ.

Ба як чанги аҷал ногаҳ
Ба сони латта мегардӣ.
Чу Рустам бошӣ ё ки чун
Сипаҳсолори дарвозӣ.

Бикун андеша, эй нокас,
Ба зери хок мепӯсӣ.
Чаро монанди шайтони
Лаин ту шӯрандозӣ.

Яқин ту пурра медонӣ,
Абадзинда намомонӣ.
Зи аҷдодони аз олам
Гузашта ёд месозӣ.

Ба ҳар як дам, ба ҳар соат
Бикун Қурбоналӣ тоат.
Ки мемириӣ, агар бошӣ
Чу як шоҳини парвозӣ.

ҚАДРИ НОН

Намояд гӯш бар ман чумла ёрон,
Бигӯям мухтасар аз ҳурмати нон.
Чунин бошад ривоят аз мусулмон
Бувад бар одамӣ нон мағзи имон.

Ду-се рӯз гушна гардӣ гар чавонӣ,
Намонад бар ту рӯи аргувонӣ.
Агар як рӯзаке бе нон бимонӣ,
Дигар ҳамчун заифи нотавонӣ.
Бидон, ки дар тамоми баҳру бар нон
Бувад боло зи чумла симу зар нон.
Бимонад гушна гар муллову эшон,
Насозад баҳри тоат майли чандон.
Ҳазорон солу асре пеш аз мо,
Ки пайдо гашта буд Қуръону дунё,
Саволе дод деҳқони тавоно
Ба муллои китобхоневу доно.
Бигуфташ илми ту бар мо писанд аст,
Суханҳоят ширин аз шаҳду қанд аст.
Бигӯ аз ҳурмати Қуръону аз нон
Қадам болост? Мулло гуфт Қуръон.
Гузашт он рӯзу фардои дигар боз,
Зи нав деҳқон ба мулло гашт ҳамроз.
Саволе дода буд бар ӯ дувум бор
Ҳамонро боз аз нав кард такрор.
Ба деҳқон гуфт, ки соли ту чанд аст?
Дили ман хонаи илм асту панд аст.
Ба мардум донишу илмам писанд аст,
Ҳамеша ҳурмати Қуръон баланд аст.
Сухан андар даҳан дур ҳаст ҳар чо,
Барояд аз даҳан пур ҳаст ҳар чо.
Аз ин пурсиш, ки деҳқонони бисёр
Миёни он маҳалла шуд хабардор,
Фикр аз қурби нону об карданд,
Аҷаб андешаҳои хом карданд.
Қадам мардона деҳқонҳо ниҳоданд,
Дари мадрасаро фардо кушоданд.
Ба тори пулҷӯбии он дабистон
Бимонд як пора нон деҳқон намоён.
Даме, ки домullo аз дар даромад,
Ба бар китобу як дафтар даромад,
Дар он мадраса дар ҳар токи бобаш
Ниҳода доимо пур буд китобаш.
Яке деҳқон бигуфто, ҳой таксир,
Дарат пӯшидаву шуд кулф занчир.

Шудӣ гар гушнае бесабру тоқат,
 Зи тори пулҷӯб ёбӣ хӯроқат.
 Шаби маҳтоб мебошад чароғат,
 Пас аз се рӯз меоем суроғат.
 Бишуд мулло дуоюм рӯз тоқаташ тоқ,
 Ба ёдаш оварид нони тару қоқ.
 Ба ҳар тоқи китобе гуфтугӯ кард,
 Ҳама китобро тал рӯ ба рӯ кард.
 Бигуфто, ё худои меҳрубонам,
 Худат медонӣ, ки зинда ба нонам.
 Ҳадисҳо аз ту дорад ҳар китобе,
 Манам имрӯз дар банди азобе.
 Барои он ки нон бар каф биёрам,
 Ба ҷуз китобҳо зина надорам.
 Худат андар ду олам подшоҳӣ,
 Худат бахшандаи кӯҳи гуноҳӣ.
 Битарсид аз ғазабҳои Худованд,
 Биталабид аз дари ӯ бахшише чанд.
 Ба ду пояш ба болои китобҳо
 Баромад баҳри он нон рост мулло .
 Гирифта пораи нонро фаромад,
 Бихӯрду бар танаш қувват даромад.
 Пас аз се рӯз дарашро ҳӯй карданд,
 Табассум карда гуфтугӯ карданд.
 Яке дехқони ҳаштодсолаи пир
 Ба мулло гуфт акнун гӯӣ, тақсир.
 Туй донову моён ҳамчу нодон,
 Зи қадри нону Қуръон гӯ ба моён.
 Бигуфто ҳурмати Қуръон баланд аст,
 Зи Қуръон бештар аз нон баланд аст.
 Ягон кас зиндагӣ бе нон надорад,
 Каси гушна лаби хандон надорад.
 Гурусна қувваи афғон надорад,
 Ду-се рӯз гушна монад, чон надорад.
 Давоми васфи нон созам ҳикоят,
 Ба мавзӯяш шунав дуввум ривоят.
 Худованде, ки як номаш Карим буд,
 Ба вай ҳамрози Мусои калим буд.
 Даме бе ёди холиқ ӯ намехуфт,
 Ҳамеша бо худо ӯ роз мегуфт.

Бигуфто холику шоҳи ду олам,
Зи ту хоҳам, бикун моли маро кам.
Бигуфташ нони хушкero ба бар кун,
Ба аспе шав савореву сафар кун.
Сафари хешро бар пеш бурда,
Лаби нонро шикан рав, хӯрда-хӯрда.
Нахоҳӣ доштан гар моли олам,
Ачаб не моли ту хело шавад кам.
Гирифта нонро Мӯсо ба бар кард,
Савори аспро даррав сафар кард.
Лаби нонро шикаста хӯрда мерафт,
Ба ҳар атрофии раҳ пайбурда мерафт.
Яке дид дилае аз нон хато шуд,
Дареғо гуфт, нон дар зери по шуд.
Фаромаду ду-се рӯз кофт Мӯсо,
Вале нонрезаро наёфт Мӯсо.
Зи раҳ баргаштаву ношод омад,
Ба аспи тездав чун бод омад.
Яке беле гирифту боз баргашт,
Бигуфто дер шуд, бо тоз баргашт.
Шавад пайдо каси раҳрав, равам дер,
Ба пояш резанонро мекунад зер.
Хуллас чое ки нон афтодагӣ буд,
Ба тозиасп дар он чо расид зуд.
Ба гирди резанон хандақ буридаш,
Чу манзили шаҳиде офаридаш.
Аз он чо боз ӯ то ба хона баргашт,
Аз ин пас то ду-се соли дигар гашт.
Дугоник молҳояш модаву нар
Бизоид, беш гардид се баробар.
Бигуфто, ё Худо бо қалби хуррам,
Бигуфтам, ки бикун моли маро кам.
Валекин чанд кас дарвеш гардид,
Ба амрат боз молам беш гардид.
Бигуфташ, дӯстам, коре ту кардӣ,
Ба амрам, дон, ҳамеша бой гардӣ.
Дар он роҳе, ки афтид гарди нонат,
Варо донистӣ баробар ба чонат.
Агар мемонд зери пой мардум,
Туро мегашт афзун молҳо гум.

Ба дида, муъминон, дидам шуморо,
Намечинад касе нонрезаҳоро.
Дар охир гуфтаниам, то ҷаҳон хаст,
Ҳама ганҷи ҷаҳон аз деҳқон аст.
Дар олам байни ҷумла одамизод
Ба деҳқон аввало сад офарин бод.
Басо шоҳон, ки андар ин ҷаҳон аст,
Фаровонӣ зи деҳқонзодагон аст.
Худ ӯ чун Рустами сардостон аст,
Сифоташ аз замин то осмон аст.
Надорад бар кунам гар сифоти нон,
Пиру барно, бидоред ҳурмати нон.

НАМОНД

Во дарего, пир гаштам, қувва дар пайкар намонд,
Бо ризогии худо дунё зи шӯру шар намонд.
Рафт аз чанги аҷал якбора аз олам падар,
Даррасид рӯзи қазояш, баъди ӯ модар намонд.
Додарам Исмоналӣ шуд аз ҷаҳон ҷавонамарг,
Пеши чашмам во дарего, зинда ду хоҳар намонд.
Хохаронам Момачон буду Зарафшон номашон,
Аз ғами онҳо маро ободии ҷигар намонд.
Гул буданду нур гӯё ҳар ду дар ҳавливу дар,
Ҳеч нуре дар ҳаёли ман ба рӯи дар намонд.
Умри ман ҳафтаду панҷу гаштаам чун лоғаре,
Ҳеч бедардӣ маро андар тани лоғар намонд.
Бо ғаму андӯҳи дунё пир шуд Қурбоналӣ,
Аз сиёҳӣ бар сараш як тори мӯи сар намонд.

ДАР ОЛАМ

Чашм бикшодаму кардам назаре дар олам,
Бидидам ҳар гуна зоти башаре дар олам.
Одамеро бидидам мастиву шодӣ дорад,
Пурғаму камбағале он дигаре дар олам.
Кардам андеша зи ҳар нобудии рӯзи ҳаёт
Нест ӯро на сареву на баре дар олам.

Зи каси дузду дурӯғгӯву каси ғайбатгар
Нест оситарину гандатаре дар олам
Ба ҳама ҷинси ҷаҳон баҳру самар мебахшад
Нури хуршеди ҷаҳон ҳар саҳаре дар олам.
Дӯстон, ваҳ чӣ касоне ки зи найранги аҷал
Ҳаст пурғуссаву хунинчигаре дар олам
Баҳри тарбияи фарзанд бубинад ғаму ранҷ
Модари ғамкашу ҳар як падаре дар олам.
Сӯхт Қурбоналӣ аз кулфати дунёи фиреб,
Ҳамчунон сӯхтани ҷӯби таре дар олам.

Соли 1999

НЕСТ, НЕСТ

Ҳай дарего, давраи мастиву роҳат нест, нест.
Давраи раҳгардиҳои ростқомат нест, нест.
Дар ҷавонӣ бар тамоми саҳтӣ тобовар будам,
Даври пурвардориҳову сабру тоқат нест, нест.
«Дар ҷавонӣ тавба кардан нашъаи пайғамбарист,»
Пири бедармон бигаштам, даври тоат нест, нест.
Мерган будам, ба ҳар кӯху дара тай мезадам,
Давраи кӯҳгардиҳову ҷумла ғайрат нест, нест.
Дарди пириро дигар дору намебахшад даво,
Пурра медонам, дигар вақти табобат нест, нест.
Дар ҷавонӣ майли кор соат ба соат доштам,
Дигарам он ғайрати соат ба соат нест, нест.

ТОРИК БУВАД БЕ ТУ

Э ёри ҷавони ман,
Эй сарви равони ман,
Дар зиндагӣ мебошӣ
Сад роҳати ҷони ман.

Биnam ба барам ҳастӣ,
Ту хушрӯву қадпастӣ.
Чун шарбату қанд ояд
Номат ба даҳони ман.

Ёрам, гули якдона,
Нурӣ ту дар ин хона.
Номи хуши ту доим
Шуд вирди забони ман.

Бо ту дилакам шод аст,
Аз банди ғам озод аст.
Торик бувад бе ту
Ин ҷову макони ман.

ДАВРАИ СОМОНИЁН

Аз давраи сомониён
То давраи ҳозирзамон
Ҳазору сад солаш бидон
Таърихи насли тоҷикон.

Дидаст садҳо шӯру шар
Ин миллати олиншон,
Бар ҷумла миллатҳо бувад
Номи хушаш вирди забон.

Дар рӯи олам равшане
Чун ахтарони осмон,
Дорад ба номи неки худ
Чандин китобу дoston.

Чун насли моён поктар
Кам ҳаст дар рӯи ҷаҳон,
Ин миллати моро Худо
Дорад нигоҳу дар амон.

Қурбоналиро, ё Худо,
Монӣ дуояш ҷовидон!

ГҶРУ КАФАН БИМОНДАСТ

Пир шудам аз тапиш,
Хуни бадан бимондаст.
Завқи дилам ба ишқи
Ҳар гулбадан бимондаст.
Дигар зи сайругашти
Боғу чаман бимондаст,
Лаззати нозу неъмат
Дур аз даҳан бимондаст.
Гардид одамизод
Вакто ки солхӯрда,
Ҳаво каме хунук шуда,
Шавад чу сардбурда,
Ҷро дигар шуморед
Андар ҳисоби мурда.
Донам, ки рӯзи кӯтоҳ
Аз умри ман бимондаст.
Расад агар қазоям,
Эй аҳли одамизод,
Умедам ин, насозед
Маро фаромӯш аз ёд.
Аз дасти марг гӯям
Дар ҳар замона сад дод,
Ҳаваси дил зи тору
Доиразан бимондаст.
Буд маро замоне,
Ки давраи чавонӣ,
Шоҳи чаҳон барин буд
Ҳамеша зиндагонӣ.
Аз пирӣ бар ман омад
Даврони нотавонӣ,
Дар синаам нагуфта
Кони сухан бимондаст.
Ҳаёти пирсоли
Ба ранчи талху шӯр аст,
Кам гашта қувва аз по,
Ду дида афти кӯр аст.
Қурбоналӣ равона
Гӯё ба сӯи гӯр аст,
Ёрон, маро навбати
Гӯру кафан бимондаст.

САБР КАРДӢ, ҒУРА ҲАЛВО МЕШАВАД

Давраи бад гуфта ноумед машав,
Качсифат монандаи качбед машав.
Бар танат гарчи либоси чанда аст,
Неку бад дар қисмати ҳар банда аст.
Гарчи ин дам бар ту рӯзи ганда аст,
Боварам кун, рӯзи нек оянда аст.
Халқ дорад майлҳо бар киштукор,
Як сӯ пахта як сӯ кишти ғаллазор.
Як тараф корад нахӯду наску ҷав,
Файзи нав пур мешавад дар Соли нав.
Шукр, ки тинчу амонӣ шуд замон,
Ин бувад бахти сафеди тоҷикон.
Ҳар ҷавоне рафта дур аз кишвар аст,
Ҳушу гӯшаш ҳар даме бар модар аст.
Зодгоҳаш модари яктои ўст,
Дорадаш монанди чони хеш дўст.
Ғалла дар кишвар фаровон мешавад,
Рафта-рафта ҳар чӣ арзон мешавад.
Сабр кардӣ, ғура ҳалво мешавад,
Серу пур ин кишвари мо мешавад.
Мӯъминон, гӯед ё Парвардигор,
Пиру барноро насозӣ хорузгор!

БА ҶАШНИ САИДАӢ ВАЛИЗОДА

Дар байни ҳама мардум
Як марди суҳандон буд,
Дар маърака чун булбул,
Як ҳофизи хушхон буд.
Зебанда ба ҳар ҷое
Дар маҳфили моён буд.
Бораҳму баинсофу
Мӯъмину мусулмон буд.
Дар ҳақиқатан, ёрон,
Сайдали Вализода.
Бисёртарин бо мо
Бо шеър суҳан мегуфт.

Бисёртарин ӯ шеър
Дар васфи Ватан мегуфт.
Бар васфи гулистону
Нозукбадан мегуфт.

Буд мурғи чаман, ёрон,
Сайдалӣ Вализода.

Дар бобати доноӣ
Чун мушфиқи доно буд,
Таваллуди ӯ донед
Аз деҳаи Хонако буд.

Аз Ховалинги мо буд,
Турфа маҳфилоро буд.

Буд кони сухан, ёрон,
Сайдалӣ Вализода.

Аз шаклу аз андомаш
Боқуввату пурзӯр буд,
Аз маъракаву базми
Ҳар баду бахил дур буд.
Дар маҳфили мо мисли
Якто кубаи нур буд.

Буд ҳамдами ман, ёрон,
Сайдалӣ Вализода.

Дар маҳфили шабҳо ӯ
Бо аҳли адаб мешишт.
Дар чакчақи ӯ мардум
То нимаи шаб мешишт.
Ҳар аҳли адабро вай
Бо айшу тараб мешишт.

Шуд марди кӯҳан, ёрон,
Сайдалӣ Вализода.

Ҳар кас ки китобаш хонд,
Бар вай бале мегӯяд.

Таърифи варо ҳар ҷой
Қурбонали мегӯяд.
Ҷоят бишавад ҷаннат,
Эй Сайдали мегӯяд-

Ҳар мардеву зан, ёрон,
Сайдали Вализода.

ГУРҶҲИ МУНОФИҚОН

Дар синаи ҳар мӯмине шайтон омад,
Раҳгумзани ҳар зоти мусулмон омад.
Дар байни мусулмонзодаҳо даъво шуд,
Як зумраи мардум зи Бадахшон омад.
Дар шаҳри Душанбе роҳгуми бисёр
Яксар шуда бо номи шаҳидон омад.
Раҳгумзадаҳои дигаре озодӣ,
Ин ҳарду гурӯҳ ба доду афғон омад.
Шуд сар ҳолате ғалғалу митингбозӣ,
Дар байни ду саф шайтоне пинҳон омад.
Дар байни мусулмонон ҷанг андохт ӯ,
Шуд рӯзи баде, марги ҷавонон омад.
Шайтон зи кучо буд, надонист касе,
Маҷрӯҳкуни ҳар як гули хандон омад.
Шайтонаке омад гурӯҳи севум буд,
Ногаҳ чу вабо ба Тоҷикистон омад.
Гурӯҳи шаҳидон набуду озодӣ,
Гурӯҳи мунофиқон ба майдон омад.

БА АҲМАД УМАРЗОҚ

Аҳмад муриди ман буд,
Аҷаб ширинсухан буд.
Дар бобати навозиш
Чун булбули чаман буд.

Дар сина ҷо ҳамеша
Меҳри Модар-Ватан буд.

Ў Гурғулисаро буд,
Устои ҳар наво буд.

Хонда, гирифта таълим,
Буд касбаш муаллим.
Ногаҳ миёни миллат
Пайдо бигашт иллат.

Миёни мардуми тинч
Чу марги ногаҳонӣ
Як субҳгоҳ шуд сар
Ногоҳ тирпаронӣ.

Халқи савхозии Киров
Ба ғам оғушта гардид,
Бисёр бегуноҳон
Захмину кушта гардид.

Ба хоки водии Вахш
Шуд як замонаи бад
Кард ба мошине бор
Аҳлу айёлаш Аҳмад.

Пеши падар ва Модар
Кӯлоб омад Аҳмад.
Шаб сар намонда мардум
Дар хоб, омад Аҳмад.

Дар он хона ба Аҳмад
Боз ду додараш буд,
Тошбӣбӣ модараш буд,
Гулбахор хоҳараш буд.

Номи падари Аҳмад
Буд аён - Умурзоқ,
Раиси суди халқу
Табъаш ҳаме буд чоқ.

Гуфто Аҳмад: Падарчон,
Дар хонаи шумоён

То субҳдам бихобам
Монанди марди меҳмон.

Бояд ки ман ба зудӣ
Барвакт бар бигардам,
Аз моли хонаву дар
То бохабар бигардам.

Ба писараш, ба Аҳмад
Умурзоқи падар гуфт:
Марав ба хонаат зуд,
Он ҷост пурхатар, гуфт.

Ҷангҷӯ бо яроқаш
Бад зи гургу паланг аст,
Ҷар чо агар ки ҷанг аст,
Баҳри ҳаёт танг аст.

Аҳмад бигуфт, охир
Ба дил тоқат надорам.
Бояд равам ба хона,
Аз баҳри рӯзгорам.

Дар хона чанд қолин
Дораму чанд болин,
Яхдоне пур зи мол аст,
Аз меҳнати ҳалол аст.

Равам ба хона бояд,
То дуздаке наояд.
Бе посбон ба ҳавлӣ
Ҷар гову хар дарояд.

Тошбибӣ бигуфто:
Шунав мақоли дунё,
Мол чу чирки даст аст,
Нобуди моли дунё.

Ман модару ту фарзанд,
Пайванди чонам астӣ.

Боло зи чумла молу
Аз хонадонам асти.

Бошад сарат саломат,
Ёфтани мол осон.
Гапи моро бигирӣ,
Хонат марав, писарчон.

Панди падар ва модар
Бар гӯши ӯ хато шуд,
Ҳушаш ба моли хона,
Бесабру бедаво шуд.

Соз нахобид он шаб,
Наздикии саҳар шуд.
Ноништае накарда
Ба зудӣ дар сафар шуд.

Он ними рӯз Аҳмад
То хона худ расонид,
Санчида чор сӯи
Атрофи хонаро дид.

Ба дида диду донист
Молаш касе набурдаст,
Ягон шағолу рӯбоҳ
Мурғакеро нахӯрдаст.

Дар таги як чаноре
Бо бисту чор одам
Аз баҳри истироҳат
Аҳмад нишаст бо ҳам.

Ногоҳ пеши онҳо
Чор котил баромад,
Ба бар камону тирдон,
Тапонча дар бар омад.

Гуфт яке аз онҳо:
Шумо зи чо начумбед,

Гӯё расид шуморо
Рӯзи қазо, начумбед.

Мо баста дастатонро,
Пас гуфтугӯ намоем.
Шинос мешавем пас
Шумо кӣ, мо кихоем.

Дар дами ҳар камондор
Ҷои зӯригарӣ нест,
Дигар илоҷ надорӣ,
Дар ҷой мекуни ист.

Он бисту панҷ одам
Он ҷо нишастагӣ ҷим,
Он қотилон бубастанд
Дар банди дастҳо сим.

Боз ба лата баста
Чашмони ҳар кадоме,
Шуд рӯзи он ҷавонон
Баъд аз ҳазор шоме.

Бурданд баъди хуфтан
Дар як ҷӯи калоне,
Як-як қатл намуданд,
Сад хайфи ҳар ҷавоне.

Он Аҳмаду Умурзоқ
Дубора барнагардид,
Озод аз ғами ӯ
Модар, падар нагардид.

Чанд соли барояш
Он ҳарду ғусса хурданд,
Дар худи шаҳри Кӯлоб
Бо оху нола мурданд.

Монанди Тошбибиву
Монандаи Умурзоқ

Садҳо касон ба ғам буд
Зи халқи шаҳру қишлоқ.

Шунав ба гӯш, гӯям,
Эй одами мусулмон,
Сад ҳайфи он ҷавонон,
Лаънат ба чангчӯён!

ГИЛА БАР ФАЛАК

Фалак, мебинӣ ки ман пар надорам,
Мадори раҳравӣ бар ҷар надорам.
Ягон молеву симу зар надорам,
Ягон мурғеву гову хар надорам,

Зи хона ҳар кучое мешитобам,
Барои ризқ андар кофтукобам.
Шудам пире, чу мурда дар ҳисобам,
Дареғо, акаву додар надорам.

Фалак, бурдастӣ зӯру мардии ман,
Замону давраи бедардии ман.
Кучо шуд тез-тез раҳгардии ман,
Зи пирӣ қувва дар пайкар надорам.

Чакида худ ба худ об аз ду дида,
Ба поям гашт маҳсиҳо дарида.
Наметонам дигар маҳсӣ харида,
Зи бас як пайсае дар бар надорам.

Каси нодор гашта байни мардум,
Надорам завқ, ки боре бихандум.
Бувад дар хонаам як халта гандум,
Чизе аз хурданӣ дигар надорам.

Расидам шукр, ки бар мӯсафедӣ,
Хамида шуд қадам чун чӯби беде.
Ба қалбам ҳеҷ гоҳе ноумедӣ
Зи халлоқу зи пайғамбар надорам.

Намонд аз пирӣ бар рӯям каме нур,
Ду чашмам хира гашта сурати кӯр.
Мани Курбоналӣ рафтам ки дар гӯр,
Ба чуз Ҳақ раҳнамо дигар надорам.

ОШИҚИ ОБУ ЗАМИНИ ВАТАН

Рафт наврӯзи ману давраи сайри чаманам,
Гашт беқувва ҳама панҷаи ҳезумшиканам.
Сивуду гавҳари ноёб намонд андар ком,
Рафт ширинии ҳар лукма дигар аз даҳанам.
Гар ба маҳфиле нишаставу суханронӣ кунам,
Чун чавониам дигар мазза надорад суханам.
Бесаводаму вале шоири донишмандам,
Гӯй огоҳ ман аз банди ҳама илму фанам.
Ҳар кӣ пурсад, ки ба кӣ ту ишқи афзун дорӣ,
Ошиқи обу замини хоқдони Ватанам.
Нест Курбоналӣ аз шеър навиштан хомӯш,
Ҳаст то он нафасе чони ширин дар бандам.

ПАНД БА САРБОЗИ ВАТАН

Чавон бошиву гар аскар набошӣ,
Далере ҳамчу шери нар набошӣ,
Ба кишвар марди хизматгар набошӣ,
Магар аз хоки ин кишвар набошӣ.

Ватан бар ту ягона модаре ҳаст,
Ту ро аз тифлӣ тарбиятгаре ҳаст.
Ба қалбаш хоб ҳар ганчу заре ҳаст,
Чаро ворис ба ганчу зар набошӣ?

Ба олам Тоҷикистон кишваре ҳаст,
Дар он донотарин як сарваре ҳаст.
Ягона шоҳи мискинпарваре ҳаст,
Чаро ту ёри ин сарвар набошӣ?

Бикун коре, наранчад модари ту,
Ба ҷо ҳар панди модар оварӣ ту.
Нагӯяд кас, ки лаънат бар сари ту,
Бидон, ту осии маҳшар набошӣ.

Мане, ки дидагӣ ҳаштод баҳорам,
Ба ту, сарбози чолоки диёрам,
Шунав, панду насихат беш дорам,
Зи ту хоҳам, ки исёнгар набошӣ.

МАРҲАМЕ НЕСТ

Мағӯ дар синаи шоир ғаме нест,
Ба ӯ пайвасти ёрон, ҳамдаме нест.
Зи рӯи хоксорӣ сарбаландам,
Сарам дар пеши ҳар нокас ҳаме нест.
Чизе имрӯз ёбам ризку рӯзӣ,
Маро парвои ҳар бешу каме нест.
Касе бадкор бошад байни мардум,
Бад одам дар ҳисоби одаме нест.
Ба рӯи сабзаву гулҳо баҳорон
Нигар, бе қатраҳои шабнаме нест.
Ба даври навҷавонӣ одамизод
Алифи қоматаш гашта ҳаме нест,
Касе нодида бошад кулфату ғам,
Хабардор аз дили пурмотаме нест.
Ба ҷуз парвардигор, Қурбоналӣ, дон,
Ту ро дар ҳарду олам марҳаме нест.

РҶЗИ ҚАМЪОМАДИ САРҚОНУН

Накӯбахтаст марде, ки
Зи Сарқонуни ин кишвар
Бихонад ӯ, бидонад ӯ,
Ҳама панд аст сар то сар.

Накӯбахт аст марде, ки
Чу мурғи субҳхез бошад,

Зи пахлуи мунофикҳо
Ҳамеша дар гурез бошад.

Накӯбахт аст марде, ки
Зи Сарқонун бихонад ӯ,
Ба нодонҳо зи маънояш
Намояд беш гуфтугӯ.

Накӯбахт аст марде, ки
Нашуд бангиву кукнорӣ,
Ҳаёташ беғубор асту
Надорад ӯ гунаҳкорӣ.

Накӯбахт аст марде, ки
Агар соҳибамал бошад,
Чу одил подшоҳ дилсӯз
Зи баҳри камбағал бошад.

Накӯбахт аст марде, ки
Дили касро наранҷонад,
Зи рӯи панди Сарқонун
Қадамҳо рост мемонад.

Накӯбахт аст халқе, ки
Диёраш тинчу обод аст.
Зи меҳнат ёфта ризқаш,
Бидонедаш худодод аст.

Накӯбахт аст марде, ки
Ҳаётм беғаме дорад.
Дили баҳри саховат ӯ
Чу қалби Ҳотама дорад.

Сияхбахт аст шахсе, ки
Ба кас бадбахтӣ меорад.
Чунин нодон ба чони хеш
Тухми ғусса мекорад.

Сияхбахт аст он шахсе
На илму не ҳунар дорад.

На аз пандеву гуфтори
Бузургоне хабар дорад.

Сияҳбахт аст номарде
Чу ҳайвон ҳаст рафтораш,
Дихад озор дилҳоро
Чу захми хор гуфтораш.

Дар ин Сарқонуни кишвар
Чуқур карданд андеша,
Касе бадкор шуд, охир
Занад дар пой худ теша.

Дар ин Сарқонуни моён
Бувад пур аз насихатҳо,
Худо дар кишвари моён
Фаровон соз неъматҳо.

Ман аз номи Худо, ёрон,
Дамодам ёд месозам.
Ба рӯзи иди Сарқонун
Муборак бод месозам.

ҲАМЧУ ГИРДОБИ ҒАМ АСТ

Сарваре дидам ки ўро чехрааш чун одам аст,
Дар дилаш лекин ниҳон ҷо гашта макри олам аст.
Раҳбари бераҳму беинсоф бо монанди ў
Дар миёни сарварони кишвари моён кам аст.
Дар идора пеши ў рафта бигўй арзи ҳол,
Ҳарфи хуш бар ту нагуфта мисли ҳуки сархам аст.
Менамояд чехраи рӯяш хиҷолат ончунон,
Дида мегўй дучори банди садҳо мотам аст.
Золиме пайдо бигашта, гар шавад меҳмони ў,
Баҳри вай ҳиматбаланде бо мисоли Ҳотам аст.
Мисли ў сарвар кучо бошад бидон, Қурбоналӣ,
Бар сари садҳо фақирон ҳамчу гирдобӣ ғам аст.

АЗОЗИЛ МЕШАВАД

Аз дурӯғгӯ чанд одамҳо сияҳдил мешавад,
Қалби хафа дар ҳисоби касали сил мешавад.
Баъзе мегӯяд дурӯғе аз замин то осмон,
Инчунин кас дар ҳисоби хасми қотил мешавад.
Одаме, ки шуд дурӯғгӯ, вай чӣ гуна одам аст?!
Нокасеву аз тамоми панд ғофил мешавад.
Ҳақтаоло гуфтагӣ дурӯғгӯ хасми ман аст,
Тиран ин хел бандаро имони комил мешавад.
Одамиро дар ҷаҳон аз обу аз гил сохтанд,
Одами шайтонмиҷоз аз бадтарин гил мешавад.
Мешавад рӯзе ба қасди ҷони инсон одамӣ,
Ҷанги пурзӯри аҷал ногоҳ қобил мешавад.
Ҳар дурӯғгӯе бидонед, ки аз олам даргузашт,
Андар он дунё яқин зоти азозил мешавад.

ОДАМ НАШУМОР

Каси одамкуша ту ҳеҷ гаҳ одам нашумор,
Зи палангу гург ўро ҳеҷ гаҳ кам нашумор.
Раҳбаре дузд шуду дурӯяву худпарвар,
Судбахшӣ варо қатраи шабнам нашумор.
Зи ҳама қомати зебост агар ар-арро,
Ту варо сурати ҳар қачбед сархам нашумор.
Сину солаш гузарад, одам агар пир шавад,
Дигар ўро писарам, беғаму бардам нашумор.
Ҳаст як сураи олии намозҳо алҳам,
Ҳар гапи сафсатаро сураи алҳам нашумор.
Ҳар кучо бойи хасисе ба ҷаҳон бисёр аст,
Дили ҳар бойи хасисе дили Ҳотам нашумор.
Гуфт: Қурбоналӣ, ҳар кӣ сари одам бибурад,
Ту варо зоти мусулмони ду олам нашумор.

СИРОТРО МЕГУЗАРАМ

Аз рӯи пирӣ лоғарам,
Чун мурғи бе болу парам.

Дар зиндагӣ рӯзи баду
Ҳар кулфат омад бар сарам.
Аз ин ҷаҳон рафт аз барам
Ҳам падару ҳам модарам.
Аз ҷанги марги беамон
Рафт апаву ду хоҳарам.
Ҳайфо, ки бигзашт аз ҷаҳон
Исмоналии додарам.
Рехт аз даҳон якборагӣ
Сиву ду дона гавҳарам.
То бар абад аз ман бирафт
Аз чеҳари нури ахтарам.
Монандаи испор ҳам
Гардид алифи пайкарам.
Монанди бобо низ ман
Охир зи олам бигзарам.
Дар сӯзи ғамҳо сӯхта
Монандаи ҷӯби тарам.
Дорам умеде аз дари
Халлоқи бандпарварам.
Хонад маро худ уммати
Пушти дари пайғамбарам,
Бо амри Ҳақ иншоллоҳ
Сиротро мегузарам.
Бо амри Ҳақ иншоллоҳ
Сере аз оби кавсарам.
Қурбоналиям, бандае
Аз осӣён оситарам.
Ҳастам яке имонталаб,
Безор аз молу зарам.

ДАР ШОҲИ МО АСТ

Замони пеш ҳам ғоратгарӣ буд.
Зи садри нокасе худпарварӣ буд.
Зи баъзе сарварони каттанафсе
Хиёнаткориву ғоратгарӣ буд.
Вале як хислате маъкул будӣ—
Миёни халқ акаву додарӣ буд.

Зи қавлу ваъдаҳои баъзе раҳбар
Умеду суд буду боварӣ буд.
Адолатнокӣ буду раҳму инсоф,
Фузун ҷои сағерапарварӣ буд.
Чу ҳаждаҳсола будӣ ҳар ҷавоне,
Ҳаваснок аз барои аскарӣ буд.
Зи тири ҳар камони мерганҳо
Ҳама озод қабкони дарӣ буд.
Замони хуб омад боз бар мо,
Замони рафта хело кофарӣ буд.
Адолатманде дар шоҳи мо аст,
Зи одил шоҳ раҳмат бартарӣ буд.

БАДАХШОН

Ҳаёлам рафта бар сӯи Бадахшон,
Ба ҳар қуҳсори бозуи Бадахшон.
Баҳорон чашмаҳои навбахорӣ
Равон гардад ба ҳар ҷӯи Бадахшон.
Ба сони гумбази шоҳона зебо
Бувад ҳар қомати кӯҳи Бадахшон.
Бубинӣ, нест камтар аз парӣён
Парирӯёни хушмӯи Бадахшон.
Расад андар димоғат бӯи Фирдавс
Баҳорон, ки шавад бӯи Бадахшон.
Сифатош ҳеҷ сарру бар надорад,
Нависам гар ба мавзӯи Бадахшон.
Дили Қурбоналӣ бо шавқӣ бебар
Чу булбул шуд ғазалгӯи Бадахшон.

БАҲОРИ ДУ ҲАЗОРУ ПАНҶУМ

Як бӯи хуше бар нафасам ин сахар омад,
Овози хушу форама бар гӯши сар омад.

Бархез, бигуфто, бинигар ҳусни чаҳонро,
Шукрона бигӯ, боз баҳори дигар омад.

Мусича ба мӯсичае чун ошику маъшук
Дар пушти дари хонаи мо бар ба бар омад.

Монандаи қолии пур аз нақшу нигоре
Аз сабзаву гулҳо ба замин зеб даромад.

Кардам назаре ҷониби боғи дари ҳавлӣ,
Дар хотири ман меҳнату боғи падар омад.

Булбул ба гулистон шуда бо савту навое,
Бар пеши гули тозаи садбарги тар омад.

Аз боиси кабкону ҳама зоғу кулангон,
Бар ҷониби айлоқ замони сафар омад.

Аз бар-бари кӯҳҳои азим барфи зимистон
Аз гармии хуршед шуда об, фаромад.

Ин боғу чаман пур шуда аз ғунчаи хандон,
Айёми ҷавонии худам бар назар омад.

Бо ҳусни дилорои баҳори сабақомӯз
Гуё ба ҷаҳон сурати ҳусни қамар омад.

Наврӯз ба Қурбоналӣ бахшид ҷавонӣ,
Чун булбули ошиқ, ки ба гул нағмагар омад.

АНДЕШАҶО ВА ГУФТОРҶОИ МАЙЗАДА

Бетамизу боданӯш, аз ҳарду олам беҳабар,
Мисли ман дар ин ҷаҳон одам намерӯяд дигар.
Хеста ҳар як саҳар ношуста рӯву дастҳо
То нанӯшам ду қадах, ақлам намеояд ба сар.
Ҳар касе нӯшиду нӯшид, гашт чу ман майзада,
Шумрӯ мегардад ба пеши мардуму модар, падар.
Дар қадом тӯйхонае ман ки агар ҳозир шавам,
Нестам болоғузар, чоям бувад дар пуши дар.
Дар вучудам чо намегардид агар кайфи арақ,
Хонда—хонда мешудам соҳиб ба сад илму ҳунар.

Бо раҳе рафтам, ба мардум судовар нестам,
Сад карат боло бувад аз ман дарахти бесамар.
Обрӯву қиматамро дар тарозу баркашанд,
Ҳеч болой надорад аз туқуми пушти хар.

НАСИҲАТИ ШОИР

Бихон бисёр панду қиссаҳоро,
Дарак меёбӣ ту ҳодисаҳоро.
Дарак ёбӣ зи ҳар пасту баландӣ,
Бидонӣ ҳайр хатову нохаторо.
Гунаҳ дар зиндагӣ пур карда бошӣ,
Дар он дунё ту мебинӣ ҷазоро.
Чизе дар пеш бинӣ дар ҳаётат,
Фаромӯше накун кори қафоро.
Яқинан ҳамчу авлоди гузашта
Бубинӣ ногаҳон рӯзи қазоро.
Мани шоир чи панде ки бидодам,
Ба ёдат гир ҷумла гуфтаҳоро.
Худо доду шудӣ ки марди доро,
Бикун ялла дари хайру сахоро.
Гуноҳи дузд аз ин Тоҷикистон
Нагунҷад то Самарқанду Бухоро.
Ба ту Қурбоналӣ гуфто дар охир
Бихон панду ҳадиси Мустафоро.

ДАР ИДИ ЗАНОН

Зан ҳаст рашки ҳар гул,
Гули баҳори мард аст.
Бувад рузона дар кор
Шаб дар канори мард аст.

Мард сафар намояд,
То боз гашта ояд.
Дар роҳи омади ӯ
Зан интизори мард аст.

Бо мард ҳиммати хуб
Бошад агар, зани хуб
Чӣ гап гӯяд ба ӯ мард,
Дар ихтиёри мард аст.

Занест тозаавлод
Аз ӯст хона обод.
Мададрасону дилсӯз
Доим ба кори мард аст.

Қурбоналӣ бидон, зан
Мисли чароғи равшан
Равшанибахши қалби
Шабҳои тори мард аст.

МАСТИ НАВБОРӢ МАКУН

Эй чавони бошукӯх, бисёр бадкорӣ макун,
Кори бад, рафтори бад аз баҳри бисёрӣ макун.
Нокасе ногоҳ бар ту як, ду-се дашном дод,
Санги худ вазнин бигиру ту ба вай хорӣ макун.
Бахт сӯят ханда карду ҳар кучо сарвар шавӣ,
Ҳеч гоҳе бар фақире ту ситамгорӣ макун.
Одамиро ҳақтаоло баҳри ҳар кор офарид,
Чун каси бенанг ту одат ба бекорӣ макун.
Чашмае, ки ҳаст чорӣ, нӯш месозад ҳама,
Беҳабар худ аз ҳамон сон чашмаи чорӣ макун.
Ҳамчунон чашма ба мардум суд бахшо, эй писар.
Зиндаӣ то дар чаҳон, бар кас дилозорӣ макун.
Баҳри борат бурданӣ Қурбоналӣ бар ҳар кучо
Ту умед аз ҳар хари чавмасти навборӣ макун.

САЙНАБӢ

Ҳар суҳан, ки мебарояд аз даҳони Сайнабӣ,
Шаҳд борад аз гапи нӯги забони Сайнабӣ.
Баҳри хона сохтан ҳарки чизе хоҳад агар,
Бе ягон ташвиш ёбад аз дӯкони Сайнабӣ.

Бо ҳама хурду калон дидам, муросо мекунад,
Аз ҳамин рӯ нек шуд ному нишони Сайнабӣ.
Тақя чун оҳанрабо доранд аз феъли хушаш
Чӯраҳои беҳтарину дӯстони сайнабӣ.
Баъзеҳо аз чӯраҳо дар ҷои кораш дидаам
Гаштагӣ чун додараш, мададрасони Сайнабӣ.
Мешавад чандин варақ пур гар нависам бо қалам
Саргузашти корҳову достони Сайнабӣ.
Як дуои хайр гуфта баҳри ӯ Қурбоналӣ:
Ҳақтаъоло раҳм кун доим ба ҷони Сайнабӣ.

ТУҶИ ИСКАНДАРУ МАЛИКАМОҲ

Омадам имрӯз дар тӯи шумо
Борҳо кардам назар сӯи шумо.
Ҳамчу гулҳои базеби навбахор
Шоду хандон дидаам рӯи шумо.
Шавқ бахшад ҳофизони хушнаво.
Қалби ман гашта ғазалгӯи шумо.
Қувва бахшад ҳазрати Парвардигор
Бар вучуду дасту бозуи шумо.
Бар ту, Искандар, муборак мекунам
Шуд Маликамоҳ бонуи шумо.
Ҳақтаъоло умратон созад дароз,
Эй наафтад хор дар мӯи шумо.
Симу зар резад Худованд аз само
Аз ду по то банди зонуи шумо.

ТҶҶҶҶҶ ХАР ШАВАД

Нокас агар сарвар шавад,
Шаҳси хиёнатгар шавад.
Анбори нафси ӯ калон,
Вақто ки чун аждар шавад.
Аз ду ҷаҳон гар ғофилу
Банда ба симу зар шавад.
Ғофил зи панду ҳикмати
Оллоху пайғамбар шавад.

Бадномсоз ин гуна кас
Баҳри падар, модар шавад.
Фардо чунин дунёталаб
Шармандаи маҳшар шавад.
Дуо кунед, эй мӯъминон,
Бадкор кӯру кар шавад.
Вақто ки як қачкор шуд
Сардор нобовар шавад.
Қурбонали дон, қадри ӯ
Чени тӯқуми хар шавад.

ВАСФИ СОЛЕҲЗОДА

Рафиқ Солеҳбойзода
Ғулом марди фақире буд.
Ба банди корҳо маҳкам,
Ҳақиқӣ афти шере буд.

Шиносу ношиносоро
Агар ки пешрӯ медид,
Шукуфта чехраи рӯяш
Чу гул, аз шодӣ механдид.

На будӣ як фақиреву
На будӣ он қадар бойе.
Ба ҳикмат буду хайрандеш
Ҳамчун Ҳолами тоӣе.

Дари ҳавлии ӯ дидам
Ҳамеша пур зи меҳмон буд,
Барои пухтупаз доим
Занаш дар гирди чакдон буд.

Аҷоиб як зани хубе
Варо буд, Моҳбӣ номаш,
Мувофиқ буду арзанда
Ба вай ин ному андомаш.

Ҳамеша рӯи хони ӯ
Набуд аз чою нон холӣ,
Ба рӯи хони ӯ гоҳе
Палав буд, гоҳ чанголӣ.

Ҳақиқӣ мард дар хона
Ба зайли шоҳ мебошад,
Вазираш ҳаст зан гӯё,
Ба вай ҳамроҳ мебошад.

Вазири хубро ҷонаш
Ба ҷони шоҳ пайванд аст.
Зи дониши вазири хуб
Шоҳаш обрӯманд аст.

Ғуломро Моҳбӣ доим
Ки мегардид ба фармонаш,
Ба шавҳар буд пайваста
Ба ҳар лаҳза дилу ҷонаш.

Ҳама дам гӯш мекард ӯ
Ғуломро гуфтугӯяшро,
Дар олам то ки буд зинда,
Баровард обрӯяшро.

Дареғо, марги бераҳме
Занашро бурд аз олам
Чу абри навбаҳоре шуд
Ғуломро дидаҳо пурнам.

Ба ёди Моҳбӣ ашке
Зи ҳарду дида роҳӣ кард.
Ба арвоҳи зани хубаш
Фузун хайру худой кард.

Давоми чанд солу моҳ
Ғулом бе ҳамсаре гардид
Ба тақдири бадаш тандеҳ,
Сағирапарваре гардид.

Кашида ранч бар воя
Расонид ҳашт фарзандаш,
Ҳамеша баҳраҳо бигрифт
Ҳар фарзанд аз пандаш.

Ғулом аз деҳи Хангртак,
Бувад аз Ховалинги мо.
Ба монандаш савобкоре
Ками кам ҳаст дар дунё.

Замоне давлати Шӯро
Ба хоки мо ҳукмрон шуд
Адолатнокиҳои ӯ
Ба чашми мо намоён буд.

Замин ғайзи нави дар нав
Зи ҳар сон донаҳо бикшод.
Барои бепарастоне
Сағираҳонаҳо бикшод.

Ғулом Солеҳзода дид
Сағири зору хайронро,
Наёфта ризқи онрӯза,
Зи чое бурдаи нонро.

Бу кӯча кӯдаки зебо
Шуда аз гушнагӣ ғамгин,
Ба мисли роҳгумеву
Либосҳои танаш чиркин.

Ғулом пурсид кӯдакро
Ту аз чо ҳастӣ бо ин ҳол?!
Чавобаш дод ман ҳастам
Зи қишлоқи Даҳони Шол.

Надорам падару модар,
Надорам акаву додар.
Надорам апаву хоҳар,
Шудам аз гушнагӣ лоғар.

Ғулом ўро гирифта бурд,
Ба сағирхонае биспурд.
Мураббие ба ин кӯдак
Хӯроки серӣ додаш хӯрд.

Хулас дар тарбиятхона
Ақл дарёфт рӯз то рӯз.
Муаллиме ба чандинҳо
Сағирон гашту дарсомӯз.

Сағире ки ба дилсӯзӣ
Ғулом оварда буд ўро,
Зи ҷумла баччагон боло
Буду забони ӯ бурро.

Набошад илмомӯзӣ
Ба ҳар як баччае беранҷ,
Ба диққат хонд ин бачча,
Баҳояш панҷ буду панҷ.

Зи хонишаш муаллимаш
Ҳамеша шоду ризо буд.
Худаш ин баччаро донед,
Вай Ғаффори Мирзо буд.

Ғулом Солеҳзода шуд
Айёми ҷавонӣ пир.
Ҳамон Ғаффор Мирзо шуд
Яке машхуртарин шоир.

Нигоҳи шоирона ӯ
Ба сӯи бешаҳо бинмуд,
Барои некии Ғулом,
Чуқур андешаҳо бинмуд.

Ба номаш кардагӣ эҷод
Аҷоиб шеърӣ боб дидам.
Ман аз шоир навиштагӣ
Абадӣ дар китоб дидам.

Ки худ Ғаффор Ғуломро
Хизири зинда номидаст.
Бидон Қурбоналӣ шеъраш
Ба ҳарду дида молидаст.

БА БАҲОР

Ин саҳар хумбаи кафтар бирасид бар гӯшам,
Пар кушодӣ ба назар мурғи дили хомӯшам.
Чашмаи софи баҳорӣ боз рӯяд ҳар ҷо,
Сари ҳам гашта ба ҳар чашмаву серӣ нӯшам.
Гули садбарг аҷаб хушрӯву хушбӯе ҳаст,
То ба бозор барам, бӯ кашаму нафрӯшам.
Сурати қолию бахмал ки замин карда баҳор,
Бурд ҷону дили ман дилбари бахмалпӯшам.
Шоирам, ҳеч надорам камие аз булбул,
Ман ба ҳар савту навои андалебон кӯшам.
Гуле дорам зи ҳазорон гули олам зебо,
Ба ҳавас пур бикунад ҳамчу баҳор оғӯшам.
Ман ки Қурбоналиам, локиро маҳкам баста,
Зи сари сидқу вафо баҳри Ватан мекушам.

АЛВИДОӢ

Кӯҳҳои сарбаланди кишварам,
Кишвари чун модари ҷонпарварам,
Он даме, ки ман зи олам бигзарам,
Ҷовидон пӯшида шуд чашми сарам.

Нест дигар чора дар амри Худо,
Пешатон хоҳам бигӯям алвидоӢ.
Бо ҳама пиру ҷавонони Ватан,
Бо ҳама ин гулӯзорони Ватан,

Бо ҳамаи ин андалебони Ватан,
Бо ҳама аҳли адибони Ватан

Пешатон хоҳам бигӯям, алвидоӢ,
Дарди пирӣ ҳаст дарди бедаво.

Пардапӯше нест, ёрон, равшан аст,
Чон амонат ҳар касеро бар тан аст.
Пир шуд одам, нишони мурдан аст,
Човидон дар гӯр моро маскан аст.

Ин ҷаҳон бо кас намесозад вафо,
Пешатон хоҳам бигӯям алвидоъ.
Эй заминҳое, қадамҳо мондаам,
Ҷуфт баҳри ғаллапошӣ рондаам,
Ҳар ниҳоле ҳар кучо сабзондаам,
Мӯъминеро, ки агар ранҷондаам,

Узр мехоҳам, бубахшедам маро,
Пешатон Қурбоналӣ гуфт алвидоъ.

БАҲОР ОМАДАСТ

Эй бародар, дар ҷаҳон нури баҳорон омадаст,
Давраи бишқуфтани гул дар гулистон омадаст.
Аз фарози кӯҳсори Помиру кӯҳи Фурӯш
Шоҳаҳои обҳо ҷорӣ ба поён омадаст.
Давраи ҷӯшу хурӯши корҳо дар ҳар тараф
Аз барои паҳлавонмардони деҳкон омадаст.
Боз мебинем, к-он дар гӯшаи бозорҳо
Бас алафҳои шифо чуқриву торон омадаст.
Ваҳ, ки мисли куртасурхакҳои байни пахтазор
Гулшукуфте дар ҳама боғи анорон омадаст.
Шавку шодӣ дар дили Қурбоналӣ андар баҳор
Ҳар нафас дар ҷӯш чун мурғи ғазалхон омадаст.

КУНИ ШАФОАТАМ

Дигар кучо саодатам,
Ҳамида гашт коматам.
Аз қисмати бади худам
Дар ҳайрату хичолатам.
Дар боби нуктадонӣ ман
Сарбанди панду ҳикматам.

Майдони чанг дидаму
Дида ҳазор кулфтам.
Гузашт даври шодиву
Дигар замони шафқатам.
Кӯтоҳ монда умраму
Чанде ки боз ғаниматам.
Аз дарди пирӣ тоқ шуд
Тамоми сабру тоқатам.
Ба дарди пирӣ ку даво?
Нест раҳи табобатам.
Баста камар аз ин ҷаҳон
Бар ҷониби қиёматам.
Кунам Худоро зораҳо
Қабул кун ту тоатам.
Тарсон зи марги ҷонситон
Ба ҳар дамеву соатам.
Қабул кун Худои ҷон,
Намозҳову тоатам.
Рӯзи қиёмат ё Расул,
Хоҳам кунӣ шафоатам.

БА РҶЗИ ҒАЛАБА

Дар ин умре, ки тай кардам,
Аҷоиб корҳо кардам.
Ба даврони ҷавониҳо
Ба душманҳо ғазо кардам.

Барои ҳар ватанпарвар
Набуд он рӯзи бенангӣ,
Ба ҳар ҷо буд хунрезӣ,
Ба ҳар як арсаи чангӣ.

Садо карда яке мина,
Фитод ӯ пеши пои ман.
Натаркид ӯ, Худовандо,
Нарасонид қазои ман.

Миёни се шабонарӯзе
Қариб аз гушнағи мурдем,
Ба рӯи мурдаи гови
Фузун як ҷой вохӯрдем.

Расида тир баъзеро
Зи сар, баъзеш аз сина,
Зи таркишҳои ҳар тӯпу
Зи таркишҳои ҳар мина.

Дар он ҷои хатарноке
Муноҷот бар Худо кардем,
Зи гӯшти говҳо хӯрда
Зи хӯрдан худ раҳо кардем.

Ба садҳо ҳамяроқоне
Ба хасмон беш ҷангидем,
Аҷоиб рӯзҳои бад
Ҷу рӯзи маҳшаре дидем.

Агар амр аз Худо бошад,
Касе, ки тир меҳӯрдаст,
Қазояш мерасидасту
Пасон ӯ банда мемурдаст.

Зи панду ҳикмати Оллоҳ
Дамодам бохабар гаштам,
Шудам захмини вазнину
Шукр, ки зинда баргаштам.

Ҳазорон бор шукрона,
Дидам хешу таборамро,
Бидидам зодгоҳамро-
Диёри Порворамро.

Бидид Қурбоналӣ, ёрон,
Ҷамоли модари чонаш,
Намонд ёро, бидонедаш,
Дигар дар сина армонаш.

ОРЗУҲО ДАР СОЛИ НАВ

Худоё Соли навро
Пурфайзу ганҷ орий,
Файзхое фаровон
Чун рӯди Панҷ орий.

Ба киштукори деҳқон
Доим самар бубахшӣ,
Ба ҷумла корубораш
Фатҳу зафар бубахшӣ.

Замин чу филла созӣ
Аз оби барфу борон,
Чу кони зар бисозӣ
Замини пахтакорон.

Ҷонам фидои номат,
Халлоқи ҳарду олам.
Бахшо ба бандагонат
Ҷаҳони шоду хуррам.

Беқудрати ту ҳар кас
Ягон сухан нагӯяд,
Гулу ягон гиёҳе
Бе амри ту нагӯяд.
Мо, бандагони нодон,
Чун кӯри гумроҳем.
Аз дарғаҳи ту, ё Раб,
Бахти сафед хоҳем.

Гиреҳи корҳоро
Худат намо кушода,
Бо раҳм ҳар саворе
Кун баҳри ҳар пиёда.

Қурбоналӣ бигуфто
Дар охири сурудаш,
Ё Раб, қабул фармо
Дуову ҳар дурудаш.

КАМ АЗ ШАКАР НАБОШАД

Зане бигир ҷавон, ки
Чун бепадар набошад.
Фармудӣ ҳар чи коре,
Монанди кар набошад.
Бидон, ки очаи ӯ
Чун ҷодугар набошад.
Балки бидон, ки бехаш
Авлоди ҳар набошад.
Дарди саре ба мард аст,
Зан пурҳунар набошад.
Зан нест, ӯ зи ранҷи
Ту боҳабар набошад.
Бедор ё сахар чун
Мурғи сахар набошад.
Зане бигир, кам ӯ
Аз гули тар набошад.
Як бўса аз лаби ӯ
Кам аз шакар набошад.

БАРНОДИЛ МАНАМ

Пирамарде гаштагӣ рӯи ҷаҳон,
Дидагӣ ҳар баҳру ҳар соҳил манам.
Дар тамоми қору бори ин ҷаҳон
Коргар чу одами қобил манам.
Бо мисоли Ҳотами Тай дар сафар
Гашта бар ҳар гӯшаи манзил манам.
Назди Ҳақ дорам гуноҳони азим,
Аз гунаҳқорӣ худ қоил манам.
Доимо гашта гурезон аз бари
Одами дурӯяву ҷоҳил манам.
Гирди гӯрони азизони Ватан
Ҳамчу Мачнун гаштагӣ моил манам.
Аз ҷавонӣ то ба пирӣ розгӯ
Ҳар кучо бо одами оқил манам.

Бо мисоли мазраҳои серфайз
Шоири хушкору пурҳосил манам.
Гарчи соли ман ба ҳаштод омада,
Шеър хонам, боз барнодил манам.

ОРЗУ ДАР СОЛИ НАВ

Арзи моро, ё Худовандо шунав,
Пурбароре кун ба олам Соли нав.
Коридем дар тирамаҳ гандуму чав,
Коми дил бахшой бар мо аз дарав.
Садкаи номат шавам Парвардигор,
Мекунем бо амри ту ҳар гуна кор.
Боз бо амри ту меёбем барор,
Кун саморо бар сари мо беғубор.
Мӯминем, меҳрат ба дил мепарварем,
Бар дарат чун мушти хоки кишварем.
Ғофил аз фардои рӯзи маҳшарем,
Бо умед аз ёрии пайғамбарем.
Ҳақтаъоло, баҳри мо дар Соли нав
Дех даврони хушу иқболи нав!

СОЛИ НАВ

Соли нав гар барфбод мешавад,
Баччагон бисёр шод мешаванд.
Шавқ баҳри чанабозӣ мекунанд,
Гӯё ки асптозӣ мекунанд.
Тепаҳову ҳар дараҳти туту бед
Менамояд афти карбоси сафед.
Мекунад сармо чунон ходисаҳо,
Яҳ ҳамесозад сари порисаҳо.
Бар ба бар мебинӣ яхҳои дароз,
Ҳар яке чун найзаи сарбоз соз.
Аз хунуқиҳои саҳти барфпӯш
Гурба мечӯяд лаби чакдони чӯш.
Чиллаи калон, ки давраш бигзарад
Чиллаи хурдак туманҳо оварад.

Гох-гоҳе тунд меорад шамол,
Мекунад мурғони сахроро малол.
Байни ҳарду чиллаҳо ояд, ки хуш
Низ ӯ дорад шамолу барфу чӯш.
Ҳар қадар бо барфу борон меравад,
Ҷониби фасли баҳорон меравад.
Боз мо бо қудрати парвардигор
Шодиҳо созем дар иди баҳор.

ТО БАЙТУЛАРАБ

Эй ҷавон, хоҳӣ, ки ёби чашмаи айшу тараб,
Кӯшише кун то бигардӣ соҳиби илму адаб.
Бишнавай аз нокасе ногоҳ як ҳарфи дағал,
Кун илоче дор пеши оташи қаҳру ғазаб.
Пурра дон, ту эй писар, аз байни садҳо одамон
Мебарояд як нафар ё ду нафар олинасаб.
Давлати дунё бар он дунё касе бо худ набурд,
Суд бар мардум бубахшову нашав дунёталаб.
Кӯшише кун то биёбӣ чашма ё дарёи илм,
Мебарад илмат туро 3-ин ҷой то Байтулараб.
Бин, ки бо амри Ҳудованди Карими корсоз
Субҳи содиқ мебарояд боз аз поёни шаб.
Илму дониш синаи ҳар пирро барно кунад,
Кун қабул ҳар мисраи Қурбоналӣ ибни Рачаб.

МУРОҶИАТ БА ЧАРОҶКУШ

Эй мардаки чароғкуш,
Дорӣ агар ба сар хуш,
Аз мо нақун фаромӯш,
Гоҳе суроғи мо кун.

Дар сина доғ дорем,
Арзе ба зоғ дорем.
Туро суроғ дорем,
Назар ба боғи мо кун.

Ин гуфта дар китоб аст-
Ҳар неки дар ҳисоб аст.
Неки кунӣ, савоб аст,
Ту чок димоғи мо кун.

Чи донае бикорӣ,
Ба каф ҳамон биёрӣ.
Имон агар ту дорӣ,
Равшан чароғи мо кун!

ЧУН ДУХТАРОНИ ХОЛААМ

Ман пирамарди гаштагӣ
Дар сад хамиву ёлаам,
Бо дидаҳоям дидагӣ
Ҳазор оху нолаам.

Дар чангҳо тир хӯрдаам
Шукрона, ки номудаам,
Куфти калоне хӯрдагӣ
Аз барфҳову чолаам.

Андар чавони кардагӣ
Сайре ба ҳар боғу чаман,
Гулҳои зебо дидаам
Чун духтарони холаам.

Ҳоло зи пирӣ қувваам
Гардидагӣ якбора кам,
Раҳ меравам бо сад азоб,
Як одами нимколаам.

Пурсед аз Қурбоналӣ
Чанд аст синну сол, гӯй,
Дар соли духазору панҷ
Донед хаштодсолаам.

МУНДАРИҶА

Баҳорон	3
Навбат ба дарду ғам шуд.....	3
Данғара	4
Танҳост ҷоям	5
Уммати пайғамбар аст	5
Орзуи падар	6
Сӯзи дили Абдурахим Каримов.....	6
Ба рӯзи ҷашни шоири маъруфи кишварам Мирзо Турсунзода	7
8- Март	8
Кишварам	9
Афсӯси ҷавонӣ ва кӯфти пирӣ	9
Ғундаи баднеш нест	10
Мурғи сахар надорад	10
Ман дидам.....	11
Аз ишқи ту дорам.....	12
Безан шудаму дониستم.....	13
Бигӯ.....	13
Дон.....	14
Хор мегардад	14
Олам хароб аст	15
Зодаи олинасаб	15
Бар васфи ду бародар.....	16
Олам хароб аст	17
8- Марти 2006	18
Ба рӯзи ғалаба бар фашизм	19
Кори дунё.....	19
Чу гулҳои баҳор	20
Баҳорон офарид.....	20
Бидон	21
Панде ба писарон	21
Нолаи Чиёнгул барои баччааш	22
Қаламқош.....	22
Мактуб ба писаронам	23
Дар васфи Ватан.....	24
Даъвати Ватан-Модар.....	24
Рӯзи иди матбуот.....	25

Ҳаштуми март, иди занон	25
Ҳамчу мӯҳри нукрагин	27
Нолаи булбул бадар аст	27
Сандалӣ	28
Усто Амон.....	28
Дар як қатора	29
Гуфтори майзада	30
Ба шоир Ҳикматулло Яъқуб.....	31
Навоҳои дутори ман.....	32
Тангии гӯр шавад	32
Ба ҳофизи Кӯлобӣ	33
Бувад Ҷамшед Исмоил.....	33
Эмомалӣ Раҳмон шудааст	34
Нест	34
Шайтонаке	35
Зӯровар намонд	35
Меҳрат ба қалбу ҷон	36
Дар баёни некӣ ва бадӣ.....	37
Миёни гову хар гаштам	38
Дар олам.....	38
Бар васфи устод.....	39
Раҳмат ба баччапарвар	40
Сангу сафол аст	41
Бепадар кунад.....	42
Дар соли нави 2008	43
Рӯдакӣ.....	43
Ҷашнат муборак , Рӯдакӣ	44
Ҳусни ҷодуи туам	45
Дар дили ман аст	45
Рассади кори савоби ман	46
Ба Ҷаноби Олӣ Эмомалӣ Раҳмон.....	47
Ба қалбат ҷӣ муроде буд	47
Имонаш диҳӣ.....	49
Муноҷот	49
Мавзӯи дунё.....	49
Беҳабарам.....	50
Фаромӯшам макун	50
Ғоратгар туй	51
Васият.....	52
Ту банди фиреб сар надодӣ.....	52

Панд бар чавонмард.....	53
Нест ҷовидон хушкнашаванда.....	53
Муборак бод Соли нав.....	54
Бар васфи гурӯғлисарои машҳури давраи мири Балҷувон Муллои Азим.....	54
Намонд.....	56
Фалак фикри дигар дорад.....	57
Дар оламу дунё.....	57
Самар нест.....	58
Намемонад.....	59
Тозаавлодӣ.....	59
Ҳаргиз нашавад кам об ҷорӣ.....	59
Духтари Харангонӣ.....	60
Дар мотам шавад.....	61
Ба рӯзи чашни Ҷалолиддин.....	61
Ба Ҷалолиддини Балхӣ.....	62
Мемонад.....	63
Маҳрумшуда.....	64
Гап гуфта наметонӣ.....	64
Эй хасиси молдор.....	65
Баҳор.....	65
Барои иди ғалаба – нӯҳуми май соли 1945.....	66
Айён ба чашми мардум.....	66
Дурӯғгӯ.....	67
Ходаи қабри мазор.....	67
Миннатдорӣ кӯдак ба пеши модар.....	68
Қар-қар мекунад.....	69
Мебинам.....	69
Гуфтори Ватан.....	70
Холӣ нашуд аз лою чал.....	70
Ё ки не.....	71
Рӯзи чашни Рӯдакӣ.....	71
Рӯдакӣ.....	72
Баҳор биҳишт офарид.....	73
Ба баҳор.....	73
Яъқуб аст.....	74
Тавалло.....	74
Ҳаром аст.....	75
Тапақдузд.....	76
Дубайтиҳо.....	76

Дар беморхона ин дубайтихоро навиштам.....	77
Рубоиҳо	80
Ғазали куҳансолон	85
Ба рӯзи чашни Ҷалолиддин	86
Васият ва пихил.....	87
Ёдбуд аз устодон	87
Ман аст.....	89
Саидахмад Карими Қаҳрамон.....	89
Шикоят аз пирӣ	90
Ҳаст чонаш дар азоб	91
Фатҳиддин буд	91
Азобҳои баччагӣ	92
Палангӣ ё ки ту хирсӣ	94
Забони модарӣ	95
Ба рӯзи ғалаба ман дидам	95
Ба рӯзи ғалаба.....	97
Ҳазл –Шаҳдрез	98
Бо мисоли сифоти алҳамӣ	99
Аз азоби гӯр берунам	99
Умед аз зиндагӣ кандам	99
Панҷаи ҳезумшикан шуд.....	100
Риштаи умраш Ҳақ шавад канда	100
Ҳаромсози корай	101
Иди матбаа.....	101
Ба сардори худпарасту бадқавоқ	102
Панҷ.....	102
Шармандаи маҳшарӣ	103
Дар азоб аст	104
Амал бинмо ба ҳар пандаш	105
Ба сарвоарони покдоман	106
Бар васфи мардumi деҳаи Шехони ноҳияи Ховалинг	106
Дасту поям басат бо занҷир шуд	108
Ба баҳор.....	108
Ба рӯзи ғалаба 9-уми майи соли 2007	109
Ҳеч сару бар надорад.....	112
Гуфтори сарбози Ватан	113
Чу як шоҳини парвозӣ	114
Қадри нон.....	114
Намонд	118
Дар олам.....	118

Нест, нест	119
Торик бувад бе ту	119
Давраи Сомониён	120
Гӯру кафан бимондаст	121
Сабр кардӣ, гӯра ҳалво мешавад	122
Ба чашни Саидалӣ Вализода	122
Гурӯҳи мунофиқон	124
Ба Аҳмад Умарзоқ	124
Гилад бар фалак	129
Ошиқи обу замини Ватан	130
Панд ба сарбози Ватан	130
Марҳаме нест	131
Рӯзи чамъомади Сарқонун	131
Ҳамчу гирдоби ғам аст	133
Азозил мешава	134
Одам наҷшумор	134
Сиротро мегузарам	134
Дар шоҳи мо аст	135
Бадахшон	136
Баҳори ду ҳазору панҷум	136
Андешаҳо ва гуфторҳои майзада	137
Насиҳати шоир	138
Дар иди занон	138
Масти навборӣ макун	139
Сайнабӣ	139
Тӯйи Искандару Маликамоҳ	140
Тӯқуми ҳар шавад	140
Васфи Солехзода	141
Ба баҳор	145
Алвидо	145
Баҳорон омадаст	146
Кунӣ шафоатам	146
Ба рӯзи ғалаба	147
Орзуҳо дар соли нав	149
Кам аз шакар набошад	150
Барнодил манам	150
Орзуҳо дар соли нав	151
Соли нав	151
То байтёлараб	152
Муроҷиат ба чароғкуш	152
Чун духтарони холаам	153

Қурбоналӣ Раҷаб

ФУРҶИ ПИРӢ

Ороиши *Орзу Раҳмонӣ*
Мухаррири ороиш *Ромиш Шералӣ*
Мухаррири саҳифабанд *Меҳрӣ Саидова*

Ба матбаа 6.11.2011 супурда шуд.
Чопаш 12.12.2011 ба имзо расид.
Љузъи чопӣ 10. Андозаи 60x84¹/₁₆.
Адади нашр 1000 нусха.

Муассисаи нашриявии «Адиб»-и
Вазорати фарҳанги Ҷумҳурии Тоҷикистон,
734018. Душанбе, кӯчаи Н. Қаробоев 17а.

Дар чопхонаи ҶДММ «Ямини Содиқ» чоп шудааст.